Akrebin Tatlı Zehri

- Brezilya'lı bir telekızın günlüğü-

Bruna Surfistinha

ABD ile Aynı Anda

Kırmızı Tramvay

AKREBİN TATLI ZEHRİ

Brezilyalı Bir Telekızın Günlüğü

BRUNA SURFISTINHA

AKREBİN TATLI ZEHRİ
The Scorpion's Sweet Venom

Yazarı : Bruna SURFISTINHA
Çeviren : Fethi ŞEREF
Genel Yayın Yönetmeni : Remzi TUGAN
Düzelti : S. Asaf TANERİ
Kapak Fotoğrafı : Carol do VALLE
Sayfa Düzeni : Ümit YAVUZ
Film-Montaj : Mat Yapım
Baskı-Cilt : Umut Matbaası

ISBN-13: 978-975-8978-89-2

1. Baskı: Mart, 2007

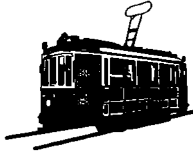
TRAMVAY YAYINCILIK KİTAPÇILIK TİC. LTD. ŞTİ.

Cağaloğlu Yokuşu, Evren İş Hanı, No: 64 K: 5, Cağaloğlu / İSTANBUL
Tel: (0212) 512 60 71 Fax: (0212) 512 60 17
İnternet Adresi: www.tramvayyayincilik.com.tr
e-posta: info@tramvayyayincilik.com.tr

BRUNA SURFISTINHA

AKREBİN TATLI ZEHRİ

Brezilyalı Bir Telekızın Günlüğü

Kırmızı Tramvay

GİRİŞ

Güzel bir gün doğmuştu. Nedendir bilmiyorum, ama soğuk bir günde güneş parlarken içimde bir şeyler kıpırdar. Bir rüyadan uyanıyormuşum gibi her şey gerçek dışı görünür. Mavi gökyüzündeki parlak ışık sıcaklık vermez. Güzel bir yalan. Sabah saat onda uyandığımda gördüğüm ilk şey budur. Bu rüya hali bir süre sonra yaşadığım ikilemle yüzleşmeme neden oldu. Hayatımda yapmak istediğim şey gerçekten bu muydu? Vazgeçersem sonsuza dek her şeyin böyle gideceğini biliyordum. Ne benim ne de ailemin geri dönüşü olamazdı.

Okul çantamın içine birkaç parça kıyafet koymuştum. Oraya bir bavulla gidemezdim. Dolabıma baktım ve çok güzel kıyafetler gördüm. Hepsini alamayacak olmaktan dolayı çok üzgündüm. Bir parça iç çamaşırı, pijama, tişört, şapka aldım; araya da mont ve birkaç bikini sıkıştırdım. Artık çantam hazırdı. Küçük kedim beni sadece izlemişti. Onu küçük çan-

tama saklamaya çalıştım, ama o bundan hoşlanmadı. Kendi tasarladığım kıyafetler, yatak odam ve anılarımla birlikte arkamda bırakmak zorunda kaldığım her şeyi düşündüm.

Oturma odasına gittim ve ders çalışıyormuş gibi yaparak yemek masasına oturdum. Arkamda duran ve sessiz bir şekilde mutfaktaki işlerle uğraşan annemi izliyordum. Onun tüm bu olup biteni hak etmediğini düşündüm. Ama yapmak istediğim ya da yapmak zorunda olduğum şey buydu... Orada birkaç dakika oturarak annemim iki kızını da kaybettiğini düşündüm. Büyük kız kardeşim (aynı zamanda benim vaftiz anamdı) Amerika'dan hiç dönmemişti.

Bir yanım kendimi iyi hissederken, bir yanım üzgündü. Bir zamanlar evlenmek, evine ve -ben dahil- çocuklarına bakmak için kendi hayatını feda eden o kadını izlemek çok acıydı. Kararımı ona anlatmak için içimde müthiş bir istek duydum. Tüm bunların onun değil benim yüzümden olduğunu haykırmak istedim. Hatta onun yolundan gidebilir kendimi kurban edebilir, yaptığı her şeyi yapabilirdim. Hayır... Kendi kararımı vermiştim.

Önümde duran kâğıtlara ona anlatmak istediğim her şeyi yazmak istiyordum. Hiçbir şey önceden tasarlanmamıştı. Her şey daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde spontane ve aniden gelişmişti. Benim için yaptığı her şeyden ötürü ona teşekkür ettim... Çektirdiğim acılar için beni affetmesini diledim, ama her nerede olursa olsun kendi mutluluğumu arayacağımı bilmesini istedim. Hem ben hem de problemlerim olmadan babamla tekrar mutlu olmalarını umdum. İntihar notu gibi görünen mektubu yeniden okudum. Ne var ki ben

olayları olduğundan farklı yazamıyordum. Bir şekilde o gün içimde bir şeyler ölmekteydi.

Mektubu masanın üzerine bıraktım, dosyamı ve çantamı aldım. Hep mutfak kapısından çıkardım. Lavaboya doğru eğilerek annemin yanından geçtim. "Hoşça kal, anne." Cevap vermedi. Arkasına da bakmadı. Onu bir daha göremeyeceğimi biliyordum. Tam kapının önüne geldiğimde anneme baktım. Yine arkasına bakmadı. İşte o an ona sarılacak cesareti kendimde bulamadığım için çok pişmanım. Annemi seviyorum. Ama o bunu bilmiyor. Arkasına bakmadı. Her ikimiz de ne tek bir kelime ettik ne de her hangi bir mimik yaptık. Sessizce kapıyı arkamdan kapattım. Hoşça kal, anne...

Dahili telefon çalıyor. O burada! Asansörle yukarı çıkarken, son ayrıntıları gözden geçiriyorum: Saçlarımı tarıyorum, parfüm sıkıyorum. Artık ben ve ağzım her şeye hazır durumda. Yatak tamam, ışık yumuşak... Atmosferi biraz sakinleştirmek için müzik setine bir CD koyuyorum (eğer adam can sıkıcı biriyse, ortamı canlandırmak için daha hızlı, tekno müzik çalarım; adam hoşsa Jota Quest, Emerson Nogueira gibi daha romantik bir şeyleri tercih ederim). Üzerimde karşımdakini çıldırtacak mini etek ve neredeyse göğüslerimi gösteren dekolte bir kıyafet var. Üstelik çıkarması çok kolay... Ayağımda topuklu ayakkabılar var. Kısa boylu olmayı umursadığımdan değil. Bu, beni çekici kılan bir şey... Kapı çaldı. Onu içeri aldım. Beni yanaklarımdan öptü ve benimle ilk kez karşılaştığı için kendisini tanıttı. Mecbur olmadığım halde ben de aynı şeyi yaptım. Elini tuttum ve onu kanepeye götürdüm. Bir randevudaymış gibi sohbet ettik, ama konuşma kısa sürede cinsel içeriğe dönüştü.

"Bugün seninle arkadan yapmak istiyorum."

"Vajinamdan mı, yoksa doğrudan arkamdan mı?"

"Her iki pozisyonda da" diye fısıldadı kulağıma ve elleriyle kalçamı okşadı.

Boynumu öpmeye başladı, tıraş olmamış yüzünün soğukluğunu hissediyordum. Ellerimle organını okşadım. Organı sertleşmeye başlamıştı. Üstümdekileri yırttı ve göğüslerim ortaya çıktı. Kendisine yeni bir oyuncak almış çocuk gibiydi. Göğüslerimi kuvvetli, ama kibarca okşuyordu. Dilini göğüslerimde gezdirirken göğüs uçlarım iyice dikleşmişti. Nefesi sıcak ve ağırdı. Önce birini sonra ötekini yaladı. Sonra göğüslerimi sıkarak açgözlü bir çocuk gibi ağzının içine almaya çalışıyordu. O karmaşıklığın içinde elbiselerimi çıkardı, iç çamaşırımı aşağıya indirdi ve dilini karnımdan aşağıya doğru kaydırdı. Ardından durdu ve küstahça bir bakış attı.

"Daha aşağıya inmemi ister misin?"

"Evet."

"Şimdi mi, sonra mı?"

"Sana bağlı. Nasıl olsa dil senin."

"Ama vajina senin."

"O zaman şimdi yap."

Hiç çaba sarf etmeden birkaç kez orgazm oldum. Gerçekten iyiydi. Daha yeni başlamıştık. Küçük helezon merdivenlerden yatak odasına çıktık. Hemen bir prezervatif taktı ve benden akan sıvıdan korunmuş oldu. Sonra terbiyeli misyoner pozisyonuna geçtik.

"Üstüme çık" dedi bir süre sonra.

Önce ona doğru bacaklarımı açtım, sonra tamamen içime girdiğinde, ben diğer tarafa doğru döndüm. Birkaç dakika sonra kendini geri çekti ve erkekliğini ağzıma almamı istedi. Boşalana kadar oral seks yaptım. Boşalırken saçımı da çekiyordu.

Konuşacak çok az vaktimiz vardı. Tekrar oral seks yaparak erkekliğini uyandırdım. Bu kez o, kadınlığımla oynamaya başladı. Tahrik olmuş, başım dönmüştü. Dayanılmaz bir haz noktasındaydım. Daha sonra ellerimi yere doğru uzattım ve yeniden içime girdi. Nihayetinde tekrar oral seks yapmamı istedi. Ben de yaptım. Biz ikinci raundu bitirirken CD de aynı anda bitmek üzereydi. Oyun sona ermişti. CD'nin bitmesi vaktin dolduğunu gösteriyordu. Eğer canı bir daha isterse, duş alabilir ve telefonda konuştuğumuz gibi ekstra ödeme yapardı.

"Sonra görüşürüz."

Zorlama yok. Hayat devam ediyor. İş yapıldı, parası alındı (tabii ona çaktırmadan parayı saydım). O, günün ilk müşterisiydi. Daha sırada beş kişi var. Bir saatten daha az zaman içinde duş almalı ve tekrar hazır olmalıyım. Her şeyi hemen yapmayı, mümkün olan en kısa zamanda müşterilerimle işimi bitirmeyi tercih ederim. Böylece günün geri kalanında özgür olabilirim. Sistemim işliyor. Programın gerisindeysem ya da bir müşteri geç kaldıysa, sıradaki aşağıda bekler. Ta ki sırası gelene kadar... Dahili telefon hep aynı şekilde çal-

dığında bedenimle odam aynı alışkanlıkları gösteriyor. İkinci müşterim öyle utangaçtı ki, onu elinden tutmak zorunda kaldım. Onu sekse yönlendirmeliydim. Her şey mekanik... Onunla başa çıkamıyordum, çünkü vücudunun her yanı yoğun bir şekilde kıllıydı. Bu ikimizin de işini zorlaştırıyordu.

Neredeyse bir çocuk olan üçüncü müşteriyse benden üçüncü kez ilişkiye girmeyi isteyecek enerjiye ve hıza sahipti. Tam üç kez boşalmıştı. O bunu bilmese de ben ona "tavşan" adını vermiştim. Hızlı adamlar bana boşalacak zamanı vermiyor. Boş ver, aldırma. İyi geçiniyoruz ve her zaman konuşuyoruz.

Dördüncü müşteri sevgilisini de getirdi ve üçlü denedik. Ne yaptığını bilen gerçekten ilginç bir kadındı. Güzel değildi, ama aklımı başımdan alıyordu. Eğer kız ve ben kendimizi kontrol etmesek, adam asla tatmin olmazdı. Tabii bunun olmasına izin vermedim. Adam ben boşalana kadar içime girip çıkarken, kadın diliyle bütün vücudumu yaladı.

Beşinci müşteri anne babanızla tanıştıracağınız türden biriydi. Kimyamız uyuşmadı, ama iyi anlaştık. Kırk yaşındaydı. Daha önce hiç görmediğim şeyler yapmayı başarıyordu. Organına hiç dokunmadan yumurtalıklarını okşarken boşalıyordu. Bana bir elma şekeri getirmişti. Çok güzeldi. Bir süre seviştikten sona ağzıma doğru boşalarak ikinci raundumuzu bitirmiştik.

Günün altıncı ve son müşterisi onu eşler kulübüne

götürmemi istiyor. Bu, onun ilk tecrübesi. Ama onu da çoktan baştan çıkarmıştım...

Üstüme bir şeyler giyeli çok zaman geçmedi. Bedenimin sadece gerekli kısımlarını örten bir elbise var üzerimde. Boynumda kolyem, ayağımda sandaletler... Hırpalanmak ve tabii ki başarılı olmak istiyorum. Bu gece Marakeş'teki en seksi kız olmak arzusunu taşıyorum. Ama bir iki kadeh içki içtikten ve dans ettikten sonra bile müşterim hâlâ havaya giremiyor.

"Birçok insanın birbirini becerdiği bir odada kendimi iyi hissetmiyorum."

Sadece damsız gelen erkeklerin girmelerine izin verilen odaya gidiyoruz. Boş bir kanepeye oturuyorum ve müşterim üzerime kapanıyor. Derken mavi ışık huzmesiyle bazı adamlar odada beliriyor. İki kişi kanepenin kenarına oturuyor, iki kişi ayakta duruyor ve bizi izliyorlar. Müşterim diğer adamları fark edince korkuyor... Ama özel odaya gitmek istemiyoruz... İkimiz sadece kendimizle ilgileniyoruz. Bazı korunma önlemleri alınca, eş değiştirmeyi bile dert etmiyorum. O da dert etmiyor. Tüm geceyi her türlü zevki tadarak geçiriyoruz. Eş değiştirmeler, haşin sevişmeler, ters ilişkiler... Ne zaman eşler kulübüne gitsem, eş değiştirme ve ilginç bir kadınla sevişme olasılığından dolayı çok heyecanlanırım. Müşterim şanslı, çünkü bu gece sadece orta yaşlı kadınlar var. Ama beni cezbetmiyorlar. Kırk yaşlarında bir erkek beni kendine doğru çekiyor ve içime giriyor. Onun da eşi yok. Bir başka kadınla ol-

maya ya da eş değiştirmeye mecbur olmadığım halde, bunu yapmak istiyorum. Eve geldiğimde saat sabahın beş buçuğunu gösteriyor.

Her gün vahşi seks, grup seks, yüzlerce birbirinden farklı erkek ve kadın... Sonu asla gelmeyecek gibi görünen geceler. Yirmili yaşlarında, henüz hayatın baharındaki kızları en çok heyecanlandıran şey –tıpkı benim gibi- her şeyin rutin olmasıdır. Son üç yıldır günlük işim hep bu. Haftada beş gün iş, günde ortalama beş müşteriyle birlikte olmak ve para için kaç kez seks yaptığımı çözmek için yaptığım hesaplar... Her ne kadar zevk alsam ve orgazm olsam da bu benim için hâlâ bir iş. Seçtiğim bir iş, çünkü başka seçeneğim yoktu. Neyse, uzun hikâye... Benim kişisel hikâyem, Bruna'nın. Evet, iki kız var. İki hikâyesi olan tek kız, yani ben.

***

Bir yabancı. Dans ederken, bir çocuk beni kendisine doğru çekti ve öptü. Şehirdeki ilk gecem... Adını bile sormadım. Tek başıma kendi zamanımı yaşadığım ilk gece. On üç yaşından on dörde basarken gelen özgürlük. Yarım saatten beri dışarıdaydım. İlk öpücüğüm. İşi öpüşmenin ötesine götürdük. Hem de dans pistinin ortasında. Daha sonra beklediğimden erken bir şekilde beni becerdi. Olması gerektiği gibi, duygu yok, tek bir sözcük de. O gece beş çocukla daha birlikte oldum. Biri bana yetmemişti. Tatmin olmam için çok erkeğe ihtiyacım vardı. Raquel artık sekse aç biriydi.

Bir yabancı. Sinirli olduğum halde, olaya hemen girmek için hazırlık cümleleri söylüyorum.

"Ben Bruna. Oral, vajinal, anal... Her türlü seksi yaparım."

On sekiz yaşına girdiğimde, herhangi birinin kendisini böyle pazarladığını zannetmiyordum.

İlk müşterimde böyle bir şey yaptığımı kimse bilemez. Yeni eve girmeden yarım saat önce anne babamın evinden ay-

rılmıştım. İlk müşterimle on yedi yaşımda birlikte olmuştum. Asla para için seks yapmadığım yabancıyı anlatmayacaktım. Hemen beni seçmişti. Ortadan kaybolmak, hemen kaçmak ve anne babamın yanına gitmek istiyordum. Ama yukarıya, yatak odasına çıktık. Annemi düşündüm. Yabancı bana dokundu ve prezervatif kullanmadan seks yapmak istedi. Annem acı çekiyor olmalı, diye düşündüm. Bana dokunmasına izin vermedim. Parmağını içime götürdükten sonra, prezervatifle seks yaptık. Tüm düşünebildiğim bu adamın parasını alacağım ve eve gideceğimdi. Vazgeçip eve gitmek için hâlâ vaktim vardı. O öğleden sonra tam altı müşteriyle birlikte oldum. Bir daha hiç eve gitmedim. Anne babamı bir daha hiç görmedim. Bruna yeniden doğmuştu.

Üç yıldan biraz daha fazla zaman geçmişti ve ilk zamanlardaki benle şimdiki ben birbirinden çok farklıydı. Tatlı, şımarık bir kız çocuğundan sınır tanımayan genç bir kıza dönmüştüm. Banyo aynasında, portakallarda, kolumda sayısız öpücük denemiştim. Gençlik dergilerindeki hafif dokunuşlara bakardım. Gerçek her zaman daha iyiydi. Saatte yüz real(*) kazanmama rağmen, bedenimde, bacaklarımın arasında özgürlüğümün ve ekmeğimin anahtarını bulmuştum. Ciddi bir erkek arkadaşla ve peşinden de başka biriyle altı kez seks yapmayı da öğrenmiştim.

(*) Brezilya para birimi

Her gece Vila Olimpia civarındaki Kripton'un dans pistindeydim. Hep daha fazlasını istiyordum. En karanlık noktalarımı elleriyle hissetmek isteyenlerin işini kolaylaştırmak için mini etekler giyerdim. Eğer orada seks yapmamışsam, dans pistinin ortasında bekâretimi kaybetmek istememişsem, bu, fırsat gelmediği için değildi. Bir adamın benim yüzünden organının sertleşmesi, organını bana sürtmesi dayanılmazdı. Gerçekten dayanılmazdı...

Elimi içeriye sokup organlarıyla oynamak için dans pistinde birçok çocuğun pantolonlarının fermuarlarını indirdim. Bir adama nasıl mastürbasyon yapacağıma dair en küçük fikrim yoktu. Ta ki biri çıkıp, "Oynaşmaya ne dersin?" gibi belirsiz bir cümle kurana kadar. Başka yolu yoktu, ona gerçeği anlattım. "Nasıl yapıldığını bilmiyorum." Bir duvara doğru yaslandım. Kendimi aptal hissediyor ve onun pis sırıtmasını dinliyordum. Yavaşça elimi organına götürdü ve bana hareketi öğretti. O andan itibaren benimle olmak istemeyenlere bu hareketi yapmadım. Bir erkeğin boşalmasını sağlamak, ona zevk vermek olağanüstüydü. Dans pistinde denk geldiğim herkese mastürbasyon yapmaya başladım. Etrafımızdaki hiç kimse bir şey fark etmiyordu, çünkü onlar da aynı şeyi yapıyorlardı. Kanepelerin üstünde seks yapan birçok çift gördüm. Bar fedaileriyle bir sorun yoktu. Ne zaman daha cesaret gerektiren hareketler yapan bir çift görseler, onlardan biraz daha dikkatli olmalarını istiyorlardı.

Orada hiç seks yapmadım. Çok fırsatım oldu, ama yeterli cesaretim yoktu. Bekâretini kaybetmek, çok özel bir durum olmalıdır. Ben romantiğimdir. Bu, çocukların mahrem yerle-

rime dokunmalarına izin vermekten beni alıkoymadı. Mini eteğimin altındaki külodu biraz daha aşağı çekerdim. Böylece kasıklarıma ve bacaklarımın arasına ellerini sokmaları başımı döndürürdü. Boşaldığımı düşünürdüm. Çok kısa zaman sonra "orada olduğumun" farkına varmak daha iyi bir duyguydu. Boşalmanın nasıl bir his olduğunu öğrenmiştim. Boşalacağım zaman midemde bir ürperti hissediyordum. Böyle hissettiğimde bile seks yapmak istemiyordum.

Her şekilde ilişkiye girmeye gerçekten alışmıştım. Bir adamla iki kez arabada sevişmiştik ve kıyafetlerimizi çıkarmıştık. Her şeyi yapmıştık ve gidebildiğim kadar ileriye gitmiştim. Ve bu bayağı ileriydi. Ama zamanı geldiğinde, yani onu içime alacağım zaman ayağımda bir üşüme hissetmiştim.

"Gitmeliyim."

"Tam olacakken mi?"

"Babam birazdan beni buradan alacak."

"Bekleyebilir" dedi, organı neredeyse pantolonundan dışarı çıkmıştı. Elleri ahtapot gibiydi... Parmaklarını üzerimde gezdiriyordu.

"Yapamam."

"Ama çıplaksın ve her şeyi bitirdik. Yapmamız gereken tek bir şey kaldı."

"Olmuyor, kusura bakma."

Her zaman bir özür bulur ve ortadan kaybolurdum.

Benden daha büyük olan çocuk için ben sadece " herhangi biriydim." Ben "herhangi biri" olmak istemiyordum. Kendimi kullanılmış hissettim. Romantik aklımın içinde

onunla seks yapmak için hâlâ küçük bir sebep vardı: Arabanın içinde seks yapmak ve o adamı bir daha hiç görmemek. İlk tecrübemin bu şekilde olması gerektiği benim fikrim değildi. Gençlik dergileri acı ve kanamaya dair korkularımdan bahsetmiyordu. Çok kan akacağını düşünmüştüm.

Gerçeği söylemek gerekirse, bu tecrübe bile değildi. Bakire olduğumu ve aynı şekilde adamın prezervatif takmasını istemeyi itiraf etmekten korkmuyordum, ama kendimi on beş yaşında hamile olan arkadaşımın yerinde hayal ediyordum. Çocuğunun babasının kim olduğunu bile bilmiyor.

"Anne, babam kim?"

"Bilmiyorum, canım..."

Bu tür bir konuşmanın ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum.

Alameda Franca'da bulunan evdeki ilk günümde isteyeceğim son şey orada bulunanların daha önce tecrübem olmadığını fark etmeleriydi. Yaşadığım yer Paraiso'dan sahip olduğum her şeyi bırakarak –annem, babam, yatak odam, elbiselerim- ayrıldım ve öğleden sonra saat ikide buraya geldim. Yanımda bir dosya ve ilk işimde giymek üzere birkaç kıyafet ve bikiniyle dolu bir okul çantası taşıyordum. Üzülmeme gerek yokmuş. Kimse bikiniyle çalışmıyordu.

Giyecek daha düzgün elbisem olmadığı için diğer kızlar bana daha korkunç kıyafetler verdiler. Tüm insanlar içinde kendini her zaman marka kıyafetlerle ifade eden ben –ki tombulluğumu ve ilk dönem çirkinliği-

mi böyle kapatıyordum– şimdi bu haldeydim. Bu durumu kabullenmek zorunda kaldım. Bir gün kendi paramı kazanacağımı ve tüm marka kıyafetleri tekrar alacağımı biliyordum.

Alameda Franca'daki evin kadını Larissa gerçeğin sadece bir kısmını anlattığım tek kişiydi. Kimliğimi görmek istedi, ben de saklayamadım. Sadece on yedi yaşındaydım.

"Bunu kimseye söyleme" diye tavsiyede bulundu.

Diğer kızlar önünde deneyimliymiş gibi davranmama rağmen, daha başlangıçta kendimi ele verdim.

"Takma ismin ne?" diye sordu Larissa.

"Raquel" dedim kibar bir şekilde.

"Hiçbir telekız gerçek ismini kullanmaz. Bu durumda ismini değiştirmek zorundasın."

"Bruna gibi görünüyorsun" dedi Mari, iyi bir arkadaş olmayı bırakarak.

Niçin, ne zaman ve kaç yaşımdaydım hatırlamıyorum, ama hep evlat edinildiğim hissi beynime çakılmıştı. Beş yaşındayken bunu anneme sormuştum. Annem bunu doğruladığında, evlat edinmenin gerçekte ne anlama geldiğini soracak cesaretim bile yoktu. Ben de öğretmenime sormuştum. O da bana evlat edinen çocukların bebekken terk edildiklerini, çünkü annelerinin onları büyütmek istemediklerini söyledi. Evli bir çift gelir ve evlat edinmek istediği çocuğu seçer. "Seçmek mi?" Kendimi bir obje gibi hissettim. Anne babam hep bana kızları gibi davranmalarına rağmen, bu duruma si-

nirlenmemek, hatta kendimden saklamak bile çok zordu. Çocuklar annelerinin karnından gelirler. Ben sadece bunun gerçek olamayacağını kabul etmeye başladım. Belki de artık çok geçti.

Olayları kabul etmeye çalıştım, çünkü gerçekten bir ailem vardı. Ama biri gelecek ve benden büyük kız kardeşlerim ve annemden farklı olduğumu söyleyecekti. Annemin Avrupai bir görüntüsü var. Sarı tenli ve sarı saçlı, narin yapılı bir kadın... Tek ortak özelliğimiz kilomuz. Benim kadar kısa boylu. Bazen birbirlerimizin kıyafetlerini giyerdik. Ama tüm benzerliğimiz bundan ibaretti. Öte yandan iki kız kardeşim de anneme benziyorlar.

Bana asla yeğeni gibi davranmayan bir dayım bile vardı. Babamı tanıyanlar için özür şuydu: "Dayısına benziyor." Bir milyon yıl geçse de asla benzemiyorum. Dayım 1.60 boyunda, şişman ve beyaz tenli biri... Bazen önyargılı ve saldırgan biri olmamı engellemek için annem yabancılara yalan söyler, beni oyalayacak bir şeyler bulurdu. Anne babalarına, gerçek ailelerine benzeyen arkadaşlarımı ne kadar da kıskanırdım. Öfkem beni evlat edinen anne babama da sirayet etmişti. Kavga ettiğimizde, onları "teyze" ya da "dayı" diye çağırırdım. Zavallı annem. Ama bu meseleyle tek başına uğraşacak olgunluk ve içsel duygulara sahip değildim.

1991'de yedi yaşındayken, hepimiz esas memleketimiz Sorocaba şehrine gittik. Yani Araçoiaba'da Serra'daki kır evimize gitmiştik. Babam kaza geçirmişti ve işini bırakmak zorunda kalmıştı. Bir gün garajda bir şey almak için aşağı eğilip tekrar doğrulurken kafasını alçak bir tavan kirişine çarpmıştı.

Nasıl oldu bilmiyorum, ama beyni ciddi bir biçimde hasar görmüştü. Oturma odasının tam ortasında şuurunu kaybetmişti. Durumunun ne kadar ciddi olduğunu fark etmiştim. Hukuk kariyerinin zirvesindeyken, işine devam edemedi ve bu onu çökertti. Büyük bir depresyona girdi. Gerçekten bizim için en iyisi şehri terk etmekti.

Babamın hastalığı ciddi ve tehlikeli bir durumda olmasına rağmen, hiç şikâyet etmedim. Nefes aldığım zamanlar vardı. Bazen annemle, çoğu zaman babamla oyunlar oynadım. Babam meyve ağaçlarının ortasındaki bahçeye basket potası yapmıştı. Orada saatlerce basket oynadım ve bir gün profesyonel basketbolcu olmayı hayal ettim. Boyum sebebiyle bu da imkânsız bir hayalden başka bir şey değildi.

Bana göre Sâo Paulo'daki tüm fahişeler Rua Augusta Caddesi'ndeydi. Oraya birçok kez gittim, hatta anne babamla bile. Biri çıkıp her zaman fahişelere bakın derdi. Bir kadın bu noktaya nasıl gelir? Bir zamanlar hep bunu düşünürdüm. Fahişelerin sadece bu kirli, çirkin caddede olduklarını zannederdim. Orada ya da o eksi dökük evlerde kaşarlanmış kadınlar camlardan sarkar ve yoldan geçen erkekleri çağırırlardı. İçeride hepsinin yaptığı tek şey bacaklarını açıp müşterilerinin boşalmasını beklemekti. Hepsi buydu. Bunun adı da sözde "hayat"tı. Telekızlar da böyle miydi? Gazete reklamlarına göre hayır. "18-25 yaş arası kızlar aranıyor: Hafta sonu faaliyetlerine katılarak en az 1.000 real kazanın!"

Evden kaçmadan önceki haftalarda –ki zaten bunu yapmaya karar vermiştim– reklamlar için gazete alır ve bu yerlerden –kulüpler, genelevler, masaj salonları– birkaçını görmek için okulu asardım. Rua Augusta Caddesi kadar hayatları berbat olmuş kadınların olduğu pejmürde ve köhne bir yer görmedim. Bahamas gibi çoğu yer şık ve gerçekten zarifti. Dışarıdan bakınca içeride ne olduğunu anlayamıyorsunuz. Beni etkilemişlerdi. Orada gördüğüm kızlarda anormal bir durum yoktu. Ne alınlarında "fahişe" yazıyordu ne de yoldan geçenlere kendilerini pazarlıyorlardı.

Ben Jardins civarındaki Alameda Franca'da bulunan evi seçmiştim. Neyin nasıl yapılacağını bilmiyordum. Deneyimim yoktu ve ortaokulu bile bitirmemiştim. Evden ayrılmakla ok artık yaydan çıkmıştı. Bunu deneyerek yaptığım iş için 1.000 real kazanmalıydım. Önyargım kaybolmuştu ve şöyle demiştim: "Olmak istediğim şey bu." İtiraf etmeliyim ki, birçok erkekle olmanın fantezisini kurmuştum ve bu fikir beni havaya sokmaya başlamıştı. Ama sadece üst üste altı kez seks yaptım ve çok mekanikti. Hayatımda hiç porno film izlememiştim. Seksin beni nerelere götürebileceğini keşfetmek bir şanstı.

"Olay şu: Ayaklarını güzelce aç ve bekle."

"Böyle mi?"

"Şimdi doktor her şeyin yolunda olup olmadığına bakacak."

Önce bir parmak, sonra diğeri. Çekip koklayacak.

"Sağlık sınavını geçtin."

İlk işimden sonra tüm yapmam gerekenin ayaklarımı açmak rüyası maalesef boşa çıkmıştı. Birçok erkekle olma fantezim de bitmişti, çünkü ben sadece *aklımdaki* erkekleri düşünmüştüm. Ama bu "şok tedavi" özgürlüğümü gerçekten isteyip istemediğimi görmek için iyi bir testti.

Her ne kadar çok iyi giyinmiş bir jinekolog da olsa bir yabancıyla yatmak çok zordu. Bir de altmış yaşlarında yaşlı ve iri cüsseli bir Japon'la yatak odasına çıkmanın nasıl bir şey olduğunu hayal edin. O Japon benim ikinci müşterimdi. Hayatımın hiçbir döneminde kendimi böyle bir adamla hayal etmemiştim. Ama beni seçti ve paramı ödedi. Hayır demek için müşterinin ev için ödeyeceği parayı ödemek zorundaydım. Anlaşma böyleydi. Hesabımı yaptım. 100 real kazanmak için üç müşteriyle yatmam lazımdı. Üstelik seçmek değil seçilmek. Kural buydu. Birçok kızın kokain alıp ot çekmesi rastlantı değildi. Kokain kullanmanın ve ot çekmenin ne demek olduğunu ilk elden biliyordum.

Japon müşteri elbiselerini çıkarmaya başladı ve ben de paraya konsantre olmaya çalıştım. Onunla geçirmem gereken bir saat vardı. Babamdan daha yaşlıydı! Tüm düşünebildiğim adamın bir an önce boşalması ve işini bitirmesiydi. Biraz sohbet ettik. Organı bir türlü sertleşmedi. Okşadım, oynadım, ama hiçbir şey olmadı. İstemediğim birçok farklı duyguyu hissettim,

hazzetmediğim kokuları aldım. Kendime hiçbir şey hissetmediğimi itiraf ettim. Ellerini bedenimde gezdirdi. Bunu da sevmedim.

Bugüne kadar bir el bedenimi okşadığında bazı zamanlarda kendimi hasta hissettim. Ben bunu müşterilere yaparım, ama aynı şeyin bana yapılması her zaman hoşuma gitmez. Ben sadece müzik dinlerken seks yaparım. Bu kendimi ayarlamamı, bir başka boyuta geçmeme yardım ediyor (ayrıca tam olarak bir saat süren CD de zamanı ayarlamama yardım ediyor). Bazen karşımda bir başka birini hayal ederim, bir erkek arkadaşı. Ve diğer tarafa bakarım, böylece bedenimde ve gizli yerlerimde gezinen eli görmek zorunda kalmam. Her şey vücut kimyasıyla ilgili... Ama Japon'un önüne geçtim ve organını sertleştirmeyi başardım. Daha kötüsü olur mu bilmiyordum. Bir prezervatif taktım, üstüne çıktım, içime girmesini sağladım. Tabii ki tüm bunlar iyi değildi. Her şey mekanikti. O gün bir diğer müşterim karşısında ağladım. Hepsine bu işte bugünün ilk günüm olduğunu söyledim.

İnsanlar kötü bir günü, zor bir haftayı telafi etmek için her zaman kendilerine bir şeyler alırlar. Hayatını seksten kazanan kızlar için durum farklı değil. Bunu hak ettiğimi düşündüm. Fahişelikten kazandığım ilk parayla kendime bir cep telefonu aldım. Bir şekilde kendimi ödüllendirdiğimi hissettim, çünkü her defasında müşteriyi kaybetmemek için tiksinmemi sakladım. Komik bir durum, ama görünüşleri nasıl olursa

olsun yatağa geçmeden havaya girmedim. Sadece orada, yatakta. Müşterinin bedeni, sakatlığı ya da yarası yüzünden değil (üstelik tercihlerim olmasına rağmen). Beni havaya sokan kokudur. Herkesin bedeninin bir kokusu vardır. Bazıları duş alıp geliyor, ama bu bir şey ifade etmiyor. Bazılarının nefesi kötü kokuyor. En kötüsü de onlar. İşte bu yüzden öpüşmek çok hassas bir mesele... Ben herkesi öpmem. Herkes de öpüşmek istemez. Yalnızlar öpüşmeyi severler. Bazen istemesem bile onları öpmek zorunda kalıyorum. Cansız ortamı canlandırmak gibi bir şey... Çok fazla seçeneğim yok. İşimin gereği. Derin bir nefes alırım ve yapmam gerekeni yaparım.

Kırsalda yaşayalı üç yıldan biraz fazla olmuştu, ama artık sonu gelmişti. Babam kazanın izlerini üzerinden atmıştı. Ailem benim eğitimim için Sâo Paulo'ya dönmemizin önemli olduğuna karar verdi. Her şeye rağmen 1995 yılında beşinci sınıfa başlayacaktım. Büyük kız kardeşim işi dolayısıyla çoktan Ribeirâo Preto yakınlarındaki Cajuru'ya taşınmıştı. Ortanca kız kardeşimse bizimle yaşıyordu. Bu yüzden anne babam aynı çevrede bizim için yeni bir ev aldı. Herkesin kendi mekânı olacaktı. Anne babamın yetişme tarzını düşünürsek çok modern bir durumdu: Bir kızları kasabada, bir kızları kendi başına yaşıyordu. Küçük çocukların büyüklerin yolundan gittiği doğruysa, endişelenecek bir şey yoktu.

Taşınmamın sonucu çok sevdiğim bokser cinsi köpeklerim Lunna'yı, Weimarener'i, Fedra'yı ve kırma bir köpek olan

Paco'yu bırakmak zorunda kaldım. Ama arkamda bıraktığım en önemli şey çocukluğumun, mutluluğumun bir bölümüydü. Sâo Paulo'yu sevmeme rağmen, dönüşüm büyük bir tecrübe oldu. Anne babam hırsızlardan, tecavüzden, her şeyden korkardı. Beni dışarıya bırakmazlardı. Özgür takılan, sokaklarda ya da bahçede oynamayan biri için Paraîso'daki o daireden dışarıya çıkamamak cehennem demekti. On bir yaşındaydım ve dünyayı keşfetmek istiyordum. Arkadaşlarım alışveriş merkezlerine ve dans partilerine gitmeye başladılar. Ben gidemiyordum. Özgürlüğüm olmadığı için yalan söylemeye başladım. Böylece istediğim her yere gidebiliyordum.

Annem beni hep korurdu ve koruduğunu da gösterirdi. Dünyadaki en uygun kişi bile olsa erkek arkadaşım olamazdı. Babama gelince... Asla baba rolü oynamadı. Kaza geçirdi, hasta oldu, zirvedeyken kariyerini bırakmak zorunda kaldı ve ağır bir depresyona girdi. Bana olan saldırganlığının sebebinin aldığı ağır ilaçlar olduğunu şimdi anlıyorum. Onu suçladığım dönemlerde olayların aslında göründüğü gibi olmadığını şimdi anlıyorum.

Sözde asi gençlik döneminde kontrolden çıkıp özellikle babamla ettiğim kavgalar artık rutine dönmüştü. Her zaman evi terk etmeyi ya da beni geri isteyip istemeyeceklerini öğrenmek için biyolojik anne babamı aramayı düşündüm. Eğer beni maddi sebepler yüzünden terk ettilerse, bu problem olmazdı. Gerçek anne babamın nerede olacağına dair ipucu bulabileceğim tek yer doğup evlat edinildiğim Sorocaba'ydı. Ama kendimi bu konuyu takip etmek için zorlayamadım.

Geleneksel ve rağbet gören bir okul olan Bandeirantes'-

te okudum. O kadar ki, sınıf geçmek için popomu ellettiğimde bile, kendimi en alt sınıfta buldum. O okulda çok çalışanlar bile bunun ne demek olduğunu iyi biliyorlar. Öyleyken bile anne babam benimle gurur duyuyorlardı. Bir yandan özgürlüğümü isteyip onu elde etmek için çok yalan söylerken, öte yandan önyargılarım ve güvensizliğimden kurtulamıyordum. Ve iyi aile kızını oynuyordum.

Şimdi otuz yaşında olan ortanca kız kardeşim anne babamın onaylamadığı bir çocukla çıkmaya başlamıştı. Kardeşim zaten kendi yağıyla kavruluyordu. Tabii her zaman değil. Annem bu küçük detayı öğrenmişti. Ondan ayrılması için kardeşime bayağı baskı yaptılar. Ama kardeşim fikrinden vazgeçmedi ve onunla kaçtı. Bu olayın anne babamı ne kadar üzdüğüne gözlerimle şahit oldum. Kayıtsız kalamadım. Kardeşime çok kızmıştım. Anne babam için çok dua ettim. Hayatımda ilk defa kendim için değil de, başkası için dua etmiştim. Her zaman Tanrı'ya beni koruması için dua ettim ve O da bunu yaptı. Tanrı'nın bizi korumak dışında bir şey yaptığını düşünmüyorum. Ama O'ndan anne babam için bir şeyler yapmasını istedim. Kardeşime duyduğum öfke ve özgür olma arzum içinde sıkışmış bir haldeyken bu hikâyeyi kendi başıma yeniden başlatacağım konusunda pek fazla ümidim yoktu.

Kardeşim ilişkisi bittiğinde (anladığım kadarıyla adamın kararıydı bu) neredeyse hasta bir şekilde eve döndü ve ölüm dahil her şeyi göze almıştı. Annemle babam başını okşayıp, "Canım kızım, seni çok seviyoruz" demediler. Yaptığı hatanın bedelini ödemesini istediler. Onu hiçe saydılar ve onunla

konuşmayı reddettiler. Ona şöyle içten bir şekilde sarılmak ve her şeyin düzeleceğini söylemek istememe rağmen, ben de anne babam gibi davrandım.

Annemin onunla ciddi bir şekilde konuştuğu günü hatırlıyorum. O ifadeyi biliyordum. Annem kızarmış ve ağlamaklı olmuştu. Gözlerinde parıltının izi yoktu. Sakin konuşurdu, ama garip bir ses tonuyla ağzından çıkanlarda ciddi olduğu konusunda kuşkuya mahal vermezdi. Alnı farklı şekilde kırışırdı ve sadece sinirlendiğinde görünen buruşuklukları vardı. Annem parmağını bile kaldırmamazdı, ama bu durum dayak yemekten daha kötüydü. Sonunda annemle babam durumun ne kadar ciddi olduğunu gördüler ve kardeşimi desteklediler. Kardeşim psikiyatra gitti. Durumu neredeyse benimle aynıydı: Niçin bizimle konuşamıyorlardı? Niçin problemlerimizi başkası çözmek sorunda kalıyor? Konuşmak istiyordum ama anne babamla. Belki başka türlü nasıl davranacaklarını bilmiyorlardı. Ama ben çocuklarıma böyle davranmayacağım.

Hep bir kızın ilk cinsel deneyiminin bir erkekten daha önemli olduğunu düşünürdüm. Yanılmışım. Bekâretini benimle girdikleri ilişkiyle bozan erkekleri görünce buna daha da ikna oldum. Gelecekte büyük ihtimalle kimle ilişkiye girdiklerini bile hatırlamayacaklar (beni biraz zor unuturlar da), ama bir kadınla yüz yüze gelmek, ona dokunabilmek, ona sarılmak, ufak tefek bir kız yerine etli butlu bir kadınla olmak hissi... Ve nihayetinde göğüsleri keşfetmek, onlara nasıl dokunaca-

ğını öğrenmek, ellerini en mahrem yerlerde gezdirmek kolay kolay unutulmaz. Kadının kokusunu almak, onu okşamak unutulmazdır. Bazıları –on üç, on dört yaşlarında– çıplak bedenimi gördüklerinde titriyorlar. Neredeyse düşüncelerini okuyabiliyorum. "Onlara dokunabilir miyim?" dediklerinde göğüslerimi hissetmek istediklerini duyar gibi oluyorum. Elleri genellikle soğuktur. Havada bir başarısızlık kokusu olduğunu sezebiliyorum. Penislerine bakınca korkup korkmadıklarını, dehşete kapıldıklarında hemen boşalacaklarını anlayabiliyorum. Yol gösteririm, öğretirim ve içime alırım. Kendimi özel hissederim. Niçin bilmiyorum, ama bu çocuklar bir şekilde beni asla unutamayacaklar. Hepsi benim gibi "çocuklar." Onlardan çok var.

Benim çalıştığım ev Dante Alighieri Okulu'na yakın olduğu için, kaç çocuğun bekâretini bu şekilde kaybettiğini hayal edebiliyorum. Çocuklar gruplar halinde gelirlerdi. Yaşı tutmayanların içeri girmesine izin verilmezken (ben de orada çalışmama rağmen), fiyatların uygun olup olmadığı ve polisin baskın yapıp yapmayacağı konusunda emin olmak için ankesörlü telefondan ararlardı. Büyük gruplar halinde gelirlerdi. Bu çok saygı uyandıran bir durumdu, etrafta kalabalık olmazdı. Aynı bir okul gezisi gibiydi. Çocuklar önlerinde okul armaları bulunan formalarıyla gelirlerdi. Bu şekilde giyinmiş olarak daha da çocuksu görünürlerdi. Evin kapısını aralık bırakırdık. Çocuklar da yarışarak içeri gi-

rerlerdi. Hepimiz bu çocukları çok sevdik. Hiç sorun çıkarmazlar ve iyi ödeme yaparlardı.

On yedi yaşındayken o evde on iki, on üç, on dört yaşlarındaki çocuklarla birlikte olurdum. Deneyimsiz biri olarak benden daha deneyimsizlerle birlikte olmak çok garip bir durumdu. Ama her şey sonunda doğal bir şekilde sonuçlanırdı. O yaştaki çocuklar biraz aceleci oluyorlar. İlk başta bu çok garip, hatta zor bir durumdu. Ama artık alışmıştım. Onları nasıl rahatlatacağımı ve davranacağımı öğrenmiştim. "Yavaşça." "Acıtıyor mu?" "Evet, aynen böyle." İyi bir öğretmen olmayı öğreten el kitabı yoktur.

Ben her zaman çocukların seçtikleri biriydim. Her şey bir yana oynaştıkları kızlardan daha yaşlı görünmüyordum. Ve beni gördüklerinde delicesine iç çekerlerdi. Onları yukarı çıkarırdım. Yatak odasına çıktığımızda bazıları şöyle ricada bulunurlardı: "Arkadaşlarıma bunu ilk kez yaptığımı anlatmayacaksın, değil mi?"

"Böyle bir şeyi söylemem için bir neden yok," diye cevaplardım.

Hiçbirine asla gülmedim. Böyle tecrübesiz bir halde kime gülebilirim ki? Onlara göğüslerime nasıl dokunacaklarını, beni nasıl soyacaklarını, nasıl dokunacaklarını, nasıl koklayacaklarını ve bir kadının mahrem yerlerine nasıl bakmaları gerektiğini öğrettim. Onlara bir kadının asla unutmayacağı bir hareket olan sutyenin nasıl çıkarılacağını öğrettim. Biraz müzik açıp onlara şovumu yapardım.

Onların okul formalarını yavaşça çıkarmayı sevdim. Basit bir hareketle pantolonlarını çıkarmak kolaydı. Sertleşmiş organlarını tutardım, bu da bazen hiçbir şey yapmadan boşalmalarına sebep olurdu. İlk ilişkide bu olayın olma ihtimali her zaman yüksekti. Onları rahatlatmak için testislerini okşardım. Oral seksi düzüşmeye tercih ederlerdi. Bu, daha çok hoşlarına giderdi. Hepsi boynuzlu küçük oğlanlardı. Hiç prezervatif kullanmadan çoğuyla ilişkiye girdim. Çünkü hepsi sağlıklı görünüyordu. Çoğuna cinsellik konusunda epeyce şey öğrettim. Seks konusunda sorun çıkmazdı. Akrobatik hareket yoktu. Eski, iyi misyoner pozisyonu vardı. Sadece uzanıp eğlenmek isterlerdi. Değişik fanteziler zamanla oluşur. Bu, daha tecrübelilerde biraz daha farklıdır.

Annemle babamın gözünde "küçük aziz" kalabilmek için her şeyi yaptım. Danstan döndüğümde onlara nasıl dans ettiğimi anlattım. Ne var ki bir gece eve döndüğümde boynumda birkaç kez dışarıya birlikte çıktığım arkadaşım Thiago'nun eseri koyu aşk ısırıkları vardı. Onunla asla sevgili olmadık, çünkü Thiago'yu ışıkta gördüğümde karanlığın getirdiği güzellikten eser kalmıyordu. Dudaklarıma daha fazla öpücükle zarar vermek istemiyordum. Taktığımız diş tellerimiz tam bir işkenceydi. Ama kırmızı izler boynumdaydı. Onu gizleyecek makyaj da yoktu. Denedim, inanın bana.

Annem tabii ki durumu fark etti ve ertesi gün boynumu kapatan keten bir bluz giydirerek beni okula gönderdi. Bu

da fayda etmedi. Çok terledim ve bluz, izleri doğru dürüst kapatmıyordu. Ama utanmıştım. Okulda bir sürtük olarak nam salmak umurumda değildi. Bir erkek olmak gibiydi. Onlar için sağda solda sürtmek erkekliğin bir işaretiydi. Benim için bir aşk ısırığı birinin beni bir geceliğine istediğine dair bir kanıt ya da hatırasıydı. Vahşi bir seks gecesi, kim bilir? Gerçeği biliyordum. Onlar bilmiyordu. Hoşuma giden buydu. Yüzü sivilcelerle kaplı, diyetle 20 kilo vermesine rağmen hâlâ kilolu görünen birinin, yani benim başkalarının dikkatini çekme yöntemim buydu. Ne okuldaki, ne sokaklardaki ne de başka yerdeki herhangi bir çocuk bana ilgi gösterirdi. Sadece geceleri ilgi görürdüm. Karanlıkta insanlara güzel görünmüş olmalıyım. Tıpkı Thiago'ya göründüğüm gibi.

Kendimi kanıtlama girişimlerimden biri de okul tuvaletlerinde gizlice sigara içmeye başlamamdı. Gerçek bir koyundum. Sert çocuklarla takılırdım. On iki ve on üç yaşlarında olan bu çocuklar ot bile çekiyorlardı. Namuslu biri olarak tanınmak istemiyordum, ama o zamanlar sigaralarımla mutluydum. Paraiso'nun okula yakın arka sokaklarında saklanırken ince tabaka halinde sarılmış otlardan bir iki nefes çekmeyi bu kadar cazip kılan neydi? Sadece hiçbir şeye gülmemek, pis konuşmak ve bir anlam ifade etmeyen konulardan bahsetmek niçin çok iyi geliyordu? İlk kez içime çektiğimde dilimi yakmıştım ve sadece on dört yaşındaydım.

Ne kadar büyümüş olduğumuzu düşünsek de, o yaşta ne olup bittiğinden tam olarak emin değildik. Mesela sigara içmeye başladığımda, tadını ve hissettiğim sersemliği sevmemiştim. İçime doğru dürüst nasıl çekileceğini bile bilmiyor-

dum. Bu durum benim için tam kâbustu. "Bak Raquel, içine nasıl çekeceğini bile bilmiyor..." Topluluğun önünde bir salak gibi davranmak mı? Kötü koku ve öksürüğü unutana kadar çok pratik yaptım. Artık aynı arkadaşlarım gibiydim. Aynı? Arkadaşlar? Bu "arkadaşlar" artık etrafımda değildi, ama kötü alışkanlıklar hâlâ duruyordu. Yalnız bilinenlerden değil.

İçkiyle aram şöyle böyleydi. Tadını sevmedim ve içkinin bu kadar çok rağbet görmesini de anlayamadım. Bir gün serinkanlı olduğumu göstermek için benden büyük bir arkadaşıma bana bir şişe bira almasını söyledim. Birayı öyle hızlı içtim ki, tadını bile alamadım. Sonra bir tane daha... Bir tane daha... Bir dikişte hepsini içebiliyordum. Üçüncüden sonra her şey dönmeye başlıyordu. Öforiye(*) ve içki âleminin sıcaklığına kapılmama rağmen, etrafta yaramazlık yapan öğrencileri arayan okul forması giymiş zabıtalara yakalanmaktan endişe ediyordum.

Tüm bu serinkanlı olma çabalarım, sigara, içki ve partiler okul raporlarıma yazılmaya başlanmıştı. Bu raporların apartman kapıcısının yardımıyla posta kutusuna girmesini engelleyememiştim ve artık nasıl olduysa anneme ulaşmışlardı. Ama girmediğim dersleri (öğretmenin yoklamalarda "burada" dediğimi duymadığını söyleyerek haklı çıkmaya çalıştım) ve düşük notları açıklamak çok daha zordu. Ne var ki bunların hiçbiri beni yalan söylemekten ve kötü alışkanlıklarımdan vazgeçmekten alıkoymadı.

Kötü alışkanlıklarım yüzünden notlarımın daha da düşmesini engelleyemedim. Her gün dersleri astığım ve ders ki-

(*) Kendini zinde hissetme hali.

taplarından bir şey anlamadığım için, kopya çekmeye başladım. Bandeirantes'teki sınavlar her sene farklı renkteki kâğıda basılırdı. Bu soru kolaydı. Sınavlarda kullanılan aynı renkli kâğıttan satın aldım. Daha sonra evde sınavda çıkabileceğini düşündüğüm her soruyu kâğıdın üzerine kopya ettim. Bu benim fikrim değildi. Bandeirantes'te okuyan çoğu öğrenci bunu yapardı. Her zaman olduğu gibi ben kalabalığı izledim. Öğretmenin bakmadığı bir an kâğıdı sınav kâğıtlarının arasına yerleştirdim. Kusursuzdu!

Bu taktik tarih sınavına kadar işime yaradı. Geçmem için sadece bir puana ihtiyacım vardı. Ama bu kez taktiğim bir işe yaramadı. Öğretmenimin gazabına uğramıştım. Beni sınavdan dışarı attı. Eve giderken bir parça afallamış ve babamın söyleyeceği ya da yapacağı şeyden çok korkmuştum. Sanki yer yarılmış, içine girmiştim. Keşke öyle olsaydı. Binanın önüne geldiğimde yukarı çıkmadan önce biraz bekledim. Zile bastım. Kapıyı babam açtı. "Hey, n'aber? Sınavın nasıldı?" Gözyaşlarına boğulmuştum. Babam bana sarılınca çok şaşırmıştım. Daha çok ağladım ve utandım. "Doğruyu anlatırsam, beni öldürürsün." Ona gerçeği anlattım ve bana okkalı bir tokat atmasını bekledim. Nedenini bilmiyorum, ama parmağını bile kaldırmadı. Sadece niçin böyle davrandığımı ve bir daha kopya çekmemem konusunda kendisine söz vermemi istedi. Beni sadece bu değil, okuldan gelen haber de şaşırtmıştı.

Annem okula gittiğinde, öğretmenim ona öğrencilerin kopya çekmesinin normal olduğunu, sadece benim kopya kâğıdımın biraz fazla uzun olduğunu söylemiş. Annem güle-

rek büyük kopya kâğıdını havaya kaldırdı. "Daha küçüğünü yapmayı öğrenmelisin." Gözlerime inanamadım. Kopya çekerken yakalanmıştım. Öğretmenim hiç sorun çıkarmadığım bir öğrenci olduğum için ihtiyacım olan notu vereceğini söyleyerek beni affetti. Ben, sorun çıkarmayan öğrenci? Onun derslerinde çok şey yapmıştım, ama sadece derslere girdiğimde. İnsanın cömertliği gerçekten garip zamanlarda ortaya çıkıyor.

Neredeyse yarım saattir odadayız. Hızlı olmasına rağmen, hem birinci hem ikinci raunt iyiydi. Bir yarım saat daha birlikte olduk, ama adam artık daha fazla birlikte devam ettirmek istemiyordu. Yanımda yatıyordu, her ikimiz de çıplaktık. Bana sarılarak yatıp yatamayacağını sordu. Kollarımın arasında rahattı ve göğüslerimle oynuyordu. Onları aşağı yukarı sallıyordu. Sessizliği bozan o olmuştu.

"Annem beni cezbediyor."

Müşterilerimle konuşmayı severim. Çok konuşurum ve sonunda bana açılırlar. Şimdiye kadar çok ilginç şeyler duydum. Bu benim psikolojik tarafım. Bir psikiyatr olmak istiyorum, ama tıp fakültesine asla giremeyeceğimi de biliyorum. Olsun, ona çok yakın olan psikoloji var. Okula geri dönersem psikoloji okuyacağım. *Oedipus*'u(*) okumuştum. Annesi Jocasta tarafından cezbedilen bir adam hakkındaydı kitap. Ama benzer bir itiraf duyana kadar bunun Yunan trajedisinden

(*) Sophokles'in meşhur tragedyası.

öte bir şey olamayacağını düşünmüştüm. Adamın anlattıkları merakımı iyice artırdı. Onunla bayağı konuştuk ve bana annesinin on altı yaşındayken kendisinden hamile kaldığını söyledi. Adam kırk dört yaşında olmalıydı, çünkü ona göre annesi altmış yaşındaydı.

Cazibesi çocukluğuna dayanıyor (ne kadar Freudvari bir durum olduğunu anlayabiliyor musunuz?) Çok küçükken annesi evin içinde sutyen ve külotla dolaşır ve böylece rahatlarmış. Birlikte banyo ve bunun gibi her şeyi yaparlarmış. Bu fantezi ve arzu, hayatı boyunca hep içinde kalmış. Bugün bile, bu yaşında adam annesiyle seks yapma fikrine takılmış durumda. İşimizi bitirdiğimizde, bana eğer annesini kendisiyle yatmaya ikna edersem istediğim kadar para vereceğini söyledi. Ben de ona doğru eğildim ve bu işin bedelinin 10,000 *real* olduğunu söyledim. Paranın çok cezbedici olduğunu kabul etmeliyim. Ama annesini oğluyla yatma konusunda nasıl ikna edeceğime dair en küçük bir fikrim bile yoktu. Bana annesiyle yapmayı hayal ettiği seksin nasıl olduğunu anlattı. Annesinin kıyafetlerini çıkarıyor, iç çamaşırını kokluyor, her yerini yalıyor ve her türlü pozisyonu yapıyor. Aklına yer etmiş binlerce fantezi.

On dört yaşındayken hayat hakkındaki her şeyi öğrenme arzumun sınırı yoktu. Tabii hâlâ aklımda netleştirmediğim konular vardı. Bunlardan biri kendi cinselliğimdi. Kulüplerde mastürbasyon yaptığım, penislerini okşadığım erkeklere za-

ten birçok zevki tattırmıştım, ama hazzın son noktası bu mu, bilmiyorum. Bir kadının bedenine dokunmanın nasıl bir his olduğunu öğrenmek için can atıyordum. Ve aynı zamanda korkuyordum da. Ya lezbiyensem? Hayatın bu aşamasında her şey ya siyah ya beyazdır. Eğer bir şey siyah değilse, mutlaka beyazdır. Ama bu tür düşüncelere çok fazla dalmamaya çalışıyordum.

Bir gün okulda önümde oturan çocuğun elinde *Playboy* dergisi vardı. Dersin ortasında derginin sayfalarını çevirmeye başladı. Ben de çocuğun omzundan bir korsanın papağanı gibi dergiye baktım ve gördüklerim karşısında küçük dilimi yutuyordum. Daha önce hiç çıplak kadınların olduğu dergileri görmemiştim. Böyle şeyler bizim evin kapısından içeri girmezdi. Bir büfeden böyle bir dergi alırken yaşadığınız utancı hayal edin. Çocuğa dergiye bakmak istediğimi söyledim. Dergiyi bana verdi... Dergiye bayılmıştım. Teneffüste iki kez düşünmedim. Çocuğun *Playboy* dergisini çaldım, çantamın içine koydum ve eve götürdüm. Sıklıkla satın aldığım *G* dergisine bakarken zaten mastürbasyon yapıyordum. Ama kalın cinsel organları olan erkeklere bakarken asla boşalmadım. Belki kadınlara bakarken boşalabilirdim. Bingo! Bu rahatlamadan sonra fantezimi artık sayfalar arasında bırakıp gerçeğe dönüştürmeliydim.

Bir kız arkadaşımla –gerçekten çok iyi bir arkadaşımla– bir partiye gittim ve partiden sonra geceyi onun evinde geçirmenin planlarını yaptım. Artık içemeyecek hale gelene kadar şampanya içtik ve zıvanadan çıktık. Eve gelince arkadaşım duş almak istedi.

"Hadi, acele et, sonsuza dek orada kalamazsın."

"Seni duyamıyorum."

Onu korkutmak için banyoya gittim.

"Ben de seninle duş almak istiyorum."

"Gel öyleyse" dedi masumane ve gizli duygularını açığa vurmayan bir şekilde. Ben de gittim.

Önümde duş alan, çıplak bir başka kızla yüz yüze orada olmanın verdiği sersemlik ve zevk hissini hatırlıyorum.

"Sorun ne?"

"Hiçbir şey."

Heyecanım daha da artıyordu, ama ilk hareketi ben yapmadım. Şaşırmama rağmen, içimde şehvet, arzu ve korku duyguları vardı. Çok tuhaf bir atmosfer içindeydim. Ben sadece baktım. Tam her şey geçmişti derken, ilk hareketi o yaptı. Sıcak duşun altında banyo buhar olmuştu. İkimiz de sessiz, ıslaktık. İnce bir şekilde ellerini bedenimde gezdirdi. Her dokunuşunda kendimden geçtim. Ben de ona dokundum, o da tekrar bana dokundu. Tıpkı benimki gibi bir beden... Hemcinsim. Dişi, güzel hatlı ve yumuşak... O gece birlikte uyuduk ve her şey çok güzeldi.

Bir daha onunla böyle bir şey yaşamadık. Her ikimiz de utanmıştık. Her ikimiz de o gece hakkında bir tek söz söylemedik. Ve arkadaşlığımız bitti. Yatakta birlikte olduğum bir arkadaşımla yaşadıklarımı nasıl paylaşabilirdim? Daha sonra bazı zamanlar yeniden buluştuk ve tekrar arkadaş olduk. Ama asla eskisi gibi olmadı. O gece yaptığımızdan pişman olduk. O geceyi yaşamaktansa eski arkadaşlığımızı tercih ederdim.

Bir gün iki müşteri birlikte geldiler.

"Tek tek mi birlikte olmak istiyorsunuz?"

"Aynı anda seninle birlikte istiyoruz."

"Vay canına. Buna dayanabilir miydim? Daha önce hiç iki kişi aynı anda içime girmemişti. Merak kediyi öldürür derler. Benim durumumda kedinin dokuz canı var ve hâlâ çok güçlü.

"Hadi yapalım."

İlk başta kime dikkat edeceğimi bilemedim. Önce birinin cinsel organını okşamaya başladım. Sonra diğeri geldi ve arkadaşının yanma geçti. Ben de aynı anda ikisinin cinsel organını birden okşuyordum. Önce birini öptüm, sonra diğerini... İkisi arasında bir şey olup olmayacağını merak ettim. Kadınlar arasında genellikle bir *mênage â trois*(*) olur. Ama ikisi arasında bir şey olmayacağını fark ettim. Sadece cinsel organları birbirine dokundu. Ben ikisinin organlarını aynı anda tutup okşamaya çalışıyordum. İmkânsız olmamasına rağmen, çok zor bir işti.

İki adamı memnun etmeye çalışmak bana dayanılmaz bir güç duygusu veriyordu. Bir tanesi yere uzandı, ben de ellerimi yere doğru uzatıp onun cinsel organını okşamaya başladım. Diğeri arkama geçti ve organını vajinama yerleştirip gidip gelmeye başladı. Bu pozisyondan sonra arkadan yapmaya karar verdi. Cinsel organını okşadığım diğer kişi altıma geçti ve önden gidip gelmeye başladı. İçime girip çıkan iki kişiyle müca-

(*) Üçlü ilişki.

dele etmenin ne olduğunu hissedebiliyordum. Ve organları o kadar da küçük değildi.

"İçindeki kılıç kavgasını hissedebiliyor musunuz?"

"Ne kavga ama..."

Hareket alanımın çok kısıtlı olması sorun değildi. Hatta daha iyiydi – neticede her şey farklı bir ritimde yapılabilir. İki erkekle aynı anda birlikte olmayı sevmiştim. Önce arkamdaki kişi boşaldı ve odadan çıktı. Diğeri ise boşalana kadar gidip gelmeye devam etti. Her şey bittikten sonra ilk boşalanın çarşafa boşaldığını gördüm. Ne acı...

Telekızın günlük yaşamının pek cazip olmayan bir yanı vardır. Diğer dört kızla birlikte odamızın temizliğini –yataklar, büyük gardıroplar, aynalar, tıpkı otellerde gördüğünüz türden duvardaki kişisel resimler– paylaşmıştım. Hiçbir şey tıpkı sinemada gördüğünüz, üzerinde ziynet eşyalarının olduğu tuvalet masaları gibi değildir. Çalıştığımız yeri temiz tutmak zorundaydık. Sırasıyla önce odayı süpürüyor, sonra toz alıyorduk. Hepimiz ev işini seviyor değildik, ama bir yeri kirli tutmak seçenek değildi... Masa örtülerini ve müşterilerin havlularını yıkamak çamaşırcının işiydi. Ama kızlar onları değiştirmek zorundaydı, aksi takdirde ortaya iğrenç bir durum çıkıyordu. Her müşteriye bir çarşaf düşmüyordu. Bazen tüm gün birçok müşteri gelmesine rağmen aynı çarşaf kullanılıyordu. Buruşuk ve kırışıklıkları düzeltirdik. Her zaman çarşafın değiştirilmesi için ricada bulunurdum. Yönetici çok fazla çarşaf

olmadığı ve çamaşır için pek para harcamak istemediği için bu duruma kızmaya ve hayır demeye alışmıştı. Bazen kasıtlı olarak çarşafa jel dökerdim, böylece yöneticinin seçeneği olmazdı. Tabii her defasında çarşaf yok derdi, ama ben umursamazdım.

İlk taşınmam çalışmaya başladıktan yaklaşık yedi ay sonraydı. Aslında Alameda Franca'daki evin kadını diğer iki kızla beraber beni evden sepetlemişti. Çünkü biri ona bizim gizlice esrar kullandığımızı söylemiş. Hikâyeleri benimkine benzeyen gerçekten güzel kızlarla tanışmama rağmen, ortada büyük bir kıskançlık vardı. Kızlar birbirleriyle sürekli rekabet halindeydi. Bu yüzden Cafê Photo ya da Bahamas gibi yerlerde asla çalışmak istemedim. Genelevde on kızın, bir de yüz kızın bir arada olduğunu düşünün. Özel müşteriye sahip olma fikrinden de pek hoşlanmam. Ya beni isteyip benimle seks yapmak isterler ya da ben oralı olmam. Çünkü bu işteki en önemli şey bedeninizdir. Kızlar arasında kancıklık yapan çok vardır. Bu işte gerçek arkadaşlar edinmek kolay değildir. Bir şirkette hiç çalışmadım, ama oralarda da durumun aynı olduğunu düşünüyorum. O yüzden müşteri sizi seçtiğinde, dikkatli olmanız gerekir. Çünkü şişe açıldığında artık kapatmak zordur. Böyle bir durumda bir müşteri esrar konusunda hayatımı zorlaştırmak için sırrını açıklamaya karar vermişti. Ve işe yaramıştı.

Ibirapuera Alışveriş Merkezi'ne yakın Alameda Ju-

rupis'teki sarı eve gitmeyi kesmiştim. Çalışmak zorundaydım. Bu durum kaderin akışı yüzünden sadece birkaç ay sürmüştü. Mari bir gün beni aradı ve ben orada olmadığım için birçok müşterinin Franca'daki evin önünde grev yaptığını söyledi. Sonuç olarak bayan Larissa tükürdüğünü yaladı ve geri dönmemi istedi. Evi sevmiştim ve sadece çalışmak için geri döndüm. Moema, Avenida Miruna'da kendim için bir daire tuttum. Alkol, esrar ve kokaine bir servet dökmeme rağmen, Alameda Franca'daki evden kovulmadan önce orada bayağı para biriktirmiştim. Hiçbir banka bana hesap açmayacağı için (on sekiz yaşında, çalıştığı genelev dışında belli bir adresi olmayan bir fahişeyseniz bunu deneyin), içinde paralarımın olduğu ve hep endişe ettiğim küçük bir çantayla dolaştım. Daireyi de bir yerim olmasından ziyade –tabii parasını ödediğim için orada uyudum– birikimlerimi saklamak için kiralamıştım.

Franca'daki eve dönüşüm beklediğim gibi olmadı. Tanıdığım kızlar artık orada değildi ve her şey çok garipti. Harekete, yeni bir şeylere ihtiyacım vardı. Belki de bir ufka... Ayrıca depresyondaydım. Kendimi kaybetmiştim ve gerçekten kokaini bırakmak istiyordum. Bir hedefim olmadan işimi yaparsam, kendimi tamamen kaybedeceğimi biliyordum. Dolayısıyla tüm gün sevişip seks yaptıktan sonra kokain çekebilirdim. Bir başka ifadeyle ortaya sokaklarda sürten ya da eski bir evin camından sarkan üzgün, yıpranmış bir fahişe imajı çıkardı. Bazı kadın simsarlarını desteklemek zorun-

da kalmaksızın özgür olmaya yetecek kadar para kazanmaya kararlıydım. Bu yüzden biraz daha çalışmalıydım. Benimle aynı binada yaşayan bir kız bana "Büyük Yirmi"den bahsetmişti. İsmi söylenen her kimse onu tebrik etmek... Nasıl bir kız kendisini 20 *real*'e satabilir, gerçekten bilmek istiyordum. Eğer ortadaki para büyükse, ben varım.

Kız beni Campo Belo'daki bir yere götürdü. Burası yüksek müşteri kitlesine sahip, özel küçük odaların olduğu bir yerdi. Lüks ve hijyen gibi şeyler söz konusu değildi. Kirli, sefil, iğrenç bir yerdi. İçinde sadece her an kırılacak gibi duran bir sandalye ve üzerinde iğrenç bir çarşaf olan (günde sadece bir kez değişirdi) tek kişilik bir yatak vardı. Seks çok kısa sürerdi, on ya da on beş dakika. Her şey açık yapılırdı. 10 real kadın simsarına, 10 real kıza.

Müşterilerin nasıl olduğunu gerçekten görmek istiyordum. Orada hayatın her rengi vardı: Çöpçüler, temizlikçiler, asgari ücretle çalışan adamlar. Hemen seks yapıp boşalmak isteyen ve başka hiçbir şey istemeyen adamlar. Ama beni asıl şaşırtan orada zengin çocukların ve üst düzey erkeklerin de olmasıydı. Müşterilerimden biri hemen sevişip boşalmak isteyen kırk yaşlarında bir mühendisti. Meraklıydım ve kendimi tutamayıp sordum.

"Daha iyi bir yere gidebilecekken neden buraya geliyorsunuz?"

"Haftada bir uzun seks yapmaktansa bunu tercih

ediyorum. Bu yüzden her gün buraya geliyorum."

Bu cevabı duyduktan sonra pratikliğe daha büyük hayranlık besledim. "Büyük Yirmi"de sadece iki gün geçirdim. Ama itiraf etmeliyim ki, benim için çok eğitici iki gündü.

1999 yılının ekim ayında Bandeirantes'te artık gerçekten ilişkiye girmeye başlamıştım. On beş yaşındaydım. Bu sefer dönüş yoktu. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Sınıfta bana ilgi duyan bir çocuk vardı. Yakışıklı, sarışın, beyaz tenli, mavi gözlü, melek gibi bir çocuktu. Öyle adi, öyle bencildi ki, her şeyi mahvetmekte üzerine yoktu. Ta ki bana asılana kadar.

Fizik laboratuvarındaki bir ders esnasında öğretmenimiz ışıkları kapatmıştı. Hepimiz ayakta, deneyi izliyorduk. Tam o esnada bu çocuk bana yaklaştı. Aniden kibar bir şekilde elimi tuttu. Kalbim çok hızlı çarpmaya başladı, ama çocuğun bunu yapmasına müsaade ettim. Elimi penisine götürdü. Ben de penisini tuttum. Oldukça sertti. Herkesin deli gibi çarpan kalbimin sesini duyabileceğini sanmıştım. Korkum baskın çıktı ve elimi hemen çektim. Çocuk vazgeçmedi. Arkama geçti ve penisini tam orada, sınıfın ortasında popoma doğru sürtmeye başladı. Daha fazla dayanamadım! İyice üzerime doğru geliyordu. Tamamen ıslanmış, heyecanlanmış ve korkmuştum. O şekilde orada ne kadar kaldık, bilmiyorum, ama penisini arkama sürtmesi beni kışkırtmış, adeta deliye döndürmüştü.

Günün son dersi olduğu için ve zaten hava karardığından, bana eve kadar birlikte yürümeyi önerdi. Aslında yap-

mak istediği şey, beni bir yere götürüp sınıfta bitiremediği olayı tamamlamaktı.

"Geç oldu ve annem geç kalmamamı söyledi."

"Sınıftan bir arkadaşınla anatomi çalışmaya gittiğini söylersin."

"Bunu başka bir gün yapalım." Olayı biraz daha ağırdan aldım, ta ki elimi bükmeyi başarana kadar.

"Hadi, ama beni bu şekilde bırakamazsın, değil mi? Bunu senin de istediğini biliyorum."

Bulunduğumuz yerin bir sokak ilerisinde bir okulun duvarının yanında durduk. Beni öpmesine önce müsaade etmedim, ama daha sonra havamda olmamama rağmen, ıssız sokağın ortasında ona mastürbasyon yaptım.

Ertesi gün ders ortasında bana ısrar etmeye ve not göndermeye devam etti. Ben de teslim oldum. Artık benim için zaman gelmişti. Dersten sonra yeni bir macera. Yolda giderken, prezervatif almak için durdu. Tıpkı neredeyse seks yapmama ramak kalmış diğer zamanlarda olduğu gibi panik olmaya başladım. İlk tecrübemin bu şekilde olmasını istemiyordum. Bakire olduğumu da bilmesini istemiyordum. Çıkmaz bir sokakta durduk.

"Olmayacak."

"Ne?"

"Anneme kendisiyle dışarı çıkacağımı söyledim."

"Hiç yolu yok. Şimdi buradayız ve bunu yaptıktan sonra bir daha hiç unutmayacağız."

Tekrar gitmeye çalıştım, ama izin vermedi.

"En azından bana saksofon çekmeden gidemezsin."

Yapabileceğim bir şey yoktu. Oradan ancak boşalmasını sağlayarak gidebilirdim. Nasıl yapıldığını bilmediğimi söyleyemedim. Çok utanç vericiydi! Daha önce ağzıma hiç penis almamıştım ve ne yapacağım konusunda en küçük bir fikrim bile yoktu. Kendimi buzlu çubuk dondurma yalarken hayal ettim. O, pantolonunu indirip duvara doğru yaslanırken, ben de yere doğru eğildim. Bir yandan saçlarımı okşarken, diğer yandan ritmi ayarlıyordu. Başımı itmesinden pek hoşlanmamıştım. Organını neredeyse köküne kadar ağzıma aldım. Eğer izin verseydim, organını içime kadar sokacaktı. Ağzım dolu olduğu için boğulmaktan korkmuştum, ama tadı, kokusu, hareketin kendisi ve yakalanma stresi çok heyecan vericiydi. Çok geçmeden inlemeye, zevk almaya ve penisini dudaklarım arasında gezdirmeye başladı. Peşinden daha güçlü bir inleme geldi ve boğazımda garip bir tat hissettim. Ağzıma boşalmıştı.

Ama yutmaya cesaret edemedim.

Doğru olup olmadığını bilmiyorum, ama bana yaşadığı en iyi oral seksin bu olduğunu söyledi. İlk işimde kritik bir övgü almıştım. Tüm bildiğim gerçekten zevk alırmışçasına inlemesiydi. Bir kez daha bunun benim ilk işim olduğunu söyleyecek cesaretim yoktu. Bunu saklayacağımıza dair birbirimize söz vermiştik.

Büyük bir aptallık ettim ve verdiğim sözden geri döndüm. Çocuğa deli gibi tapan bir "arkadaşıma" durumu anlattım. Ok yaydan çıktı ve arkadaş ağzını tutamadı. Dedikodu bir iki gün içinde tüm okulda yayıldı. Kimse gelip de bunun doğru olup olmadığını, hikâyeyi bir de benim açımdan duymak is-

tediğini söylemedi. Sadece insanların alay edercesine güldüklerini duydum ve bana tuhaf tuhaf baktıklarını hissettim. Bazıları tamamen kötü niyetliydi, bazıları ise iğrençti.

Sanki sihirli bir değnek dokunmuşçasına, herkes ortadan kayboldu. "Arkadaş" dediklerim bile artık yanımda değillerdi. Tamamen tek başıma kalmıştım. İnsanlar benimle görünmekten utanıyorlardı. Bir kız gelip fiyatımın ne kadar olduğunu sordu. Hiçbir şey söylemedim. Büyük hataydı. Çok ağır bir muameleye maruz kaldığımı hissettim. Bakire olmayan kızlar bile okul civarında bir sürtük olarak ünümü yaymaya yardım ediyorlardı. Ama hep dişimi sıktım. Kendimi çok yalnız ve incinmiş hissetmeme rağmen, hiçbir şey olmamış gibi okula gittim. Çok acı çekmeme rağmen, sadece bir iki damla gözyaşı döktüm. Sadece on beş yaşındaydım!

Bir gün büyük bir iki yüzlülük göstererek şöyle söyledim: "Yaptım, hoşlandım, bir daha yaparım." Bu, birkaç kişinin ağzını kapatmasını sağladı. Suç işlemediğimi biliyordum. Daha sonra bir şeylerin farkına vardım. Çocuk bana tam olarak ne anlatmıştı? Erkeklerin bu işi zıvanadan çıkarmaya ve olduğundan daha fazla abartmaya yönelik aptalca ve çocukça alışkanlıkları vardır. Kimse benimle konuşmadığı için –hatta bu olayı yaşadığım çocuk bile– tam olarak ne olduğunu asla öğrenemedim. Ama sanırım o bile, benimle seks yaptığı sonucunu çıkarmış olmalı.

Olay tabii ki müdürün odasında bitti. Her şeyi inkâr ettim ve son nefesime kadar da inkâr etmeye devam edecektim. O gün harap olmuştum. Ağlayarak eve geldim ve anneme her şeyi anlattım. Her şeyi değil tabii. Bir çocuğu öptüğümü ve

okuldakilerin onunla seks yaptığım dedikodusunu yaydıklarını söyledim. Çocukla aslında sadece oral seks yapmıştım.

Sekizinci sınıfın sonundaydım ve annem okul değiştirmemin iyi olacağını söyledi. Bana inanıp inanmadığını ya da inanıyormuş gibi yapıp yapmadığını bilmiyordum. Bandeirantes tarih olmak üzereydi. Yani, eğer bir çocuk Bandeirantes'ten ayrılmaz ve Maria Imaculada'da okumaya gitmezse, benim gibi aynı sınıfta okulu bitirirdi. Hikâye usulen yayılır ve bir kez daha Raquel marjinalleşirdi. Ne olduğunu kim biliyor? Hepsinin canı cehenneme!

"Büyük Yirmi" deneyimi gerçekten çok ilginçti. Ama benim için değil. Ben bedenimden para kazanıyordum ve tabii ki yorgundum. Kolay bir hayat değildi. Günde on müşteri çılgınlığın sınırıdır. Her şey incitir. Farklı bir ev tutmak, dinlenmek ve tekrar başlamak zorundaydım. Ama farklı bir zihinle. Sonunda Brooklin, Rua Michigan'da bir eve yerleştim. Zamanımın bir kısmını niçin orada geçirdiğimi şimdi biliyorum: İsmimi kazandığım yer orasıydı. Okyanusu hep sevmiştim. Kız kardeşlerimden birinin Guaruja'da, sahil kenarında bir yazlığı vardı. Bir zamanlar oraya sürekli giderdim. İyi zamanlardı... Kendime ait zamanları, etrafta kimse yokken deniz kenarında geçirirdim. Hatta kumsalda yelken ve sörf yapardım. Ama kimsenin bundan haberi olmazdı.

Evde çalışan Bruna isminde iki kız vardı. Bir müşteri Bruna'yı istedi ve menajer diğer Bruna'yı götürdü.

"Bu değil" dedi müşteri. "Ben küçük sörfçü kızı istiyorum" dedi.

Adamı sevmiştim. Vücut kimyamız uyuşmuştu ve iyi geçiniyorduk.

"Niçin beni sörfçü kız diye çağırdınız?"

"Öyle görünüyordun."

"İyi... İşte bunu sevdim."

Evden ayrılıp kendi dairemde çalışmaya başladığımda, bana yakışan bir takma ad bulmam gerekiyordu. Diyaloğu hatırladım ve iki kez düşünmedim. Bruna olacaktım, Sörfçü Kız.

Genelevde beni en rahatsız eden sorunlardan birinin çarşaf meselesi olduğunu zaten anlatmıştım. İşte perde arkasından bir başka hikâye daha. Rua Michigan'daki evde kızlar havluları kendileri yıkamak zorundaydı (yatak çarşafları çamaşırhaneye giderdi). Çamaşırları yıkamak için dört tane çamaşır makinesi ve asmak için bir dizi çamaşır ipi vardı. Ancak kış gelip güneş kaybolduğunda, lanet olası havlular kurumazdı. O yüzden oturduğumuz ve müşteri beklediğimiz odada bir ısıtıcı vardı. Her müşteriden sonra havluyla aşağıya inerdik. Genelev müdürü havluyu ısıtıcıya asar, biraz kurutur, lekeleri kontrol eder ve tekrar katlardı. Böylece yeni görünmesini sağlardı. Birçok müşteri aynı havluyla kurulanırdı. Tiksindirici...

Tüm bu şaşkınlık, seksüel arzuyu keşfetmek, dedikodu, arkadaşlarımı kaybetmek ve hep tombul kalaca-

ğım gerçeği beni acı dolu bir sarmala sürükledi. Depresyona girdim ve aşırı şekilde Prozac(*) kullanmaya başladım. Tüm bunlar olup biterken bir de şişmanlama korkusu yüzünden doymama hastalığına yakalandım. Yüzümü tatlılarla şişirir, daha sonra parmağımı boğazıma götürürdüm... Bu bir zorunluluk olmuştu. Acıktığımda çok yemek yerdim. Sanırım bunun sebebi ilaç kullanmam ve sinirli halimdi. Sonra yemek masasından kalkar ve tüm yediklerimi tekrar çıkarırdım. Okuldan eve dönerken neredeyse hemen her gün yolda durup yirmi *real*'lik tatlı ve çikolata alırdım. Bir oturuşta sadece tatmak için hepsini mideme indirirdim; daha sonra birkaç dakika geçmeden de hepsini çıkarırdım. Her defasında deli gibi tuvalete koşup sifonun sesinden ötürü annem beni yakalardı. Bir gazeteye kusmayı alışkanlık haline getirmiştim, böylece sifonu çekmeme gerek kalmazdı.

Böyle bir depresyona girmemin sebebini kim bilebilir ki? Aslında ben biliyorum. Şişman ve çirkin olduğumu, evlat edinildiğimi ve babamla problemlerim olduğunu düşünüyordum. Tüm bunlar yetmezmiş gibi, on altı yaşına girerken Bandeirantes'teki dedikodudan ve bu dedikodunun Maria Imaculada'da yayılmasından sonra hiç arkadaşım kalmamıştı. Çıkış yolunun olmadığı bir noktaya gelmiştim. Kendimi öldürmeye karar verdim. Hiç acı hissetmeyeceğim, hayatta kalma riskini sıfıra indiren çok çabuk bir ölüm olmalıydı. Me-

(*) Depresyon için kullanılan çok etkili bir ilaç (Ç.N.).

sela el ve ayakların aynı anda felç olması gibi. Tabanca en iyi yoldu. Babamın evde bir tabancası vardı. Üstelik yasaldı. Onu çok sık kullanmıyordu. Köyde yaşadığımız günlerden kalmaydı. Onu nerede sakladığını biliyordum.

Bir gün tek başınaydım. Gerçekten dipteydim. Titrememe rağmen, silahı babamın sakladığı yerden aldım ve namluyu ağzıma dayadım. Silah tutmak çok garip bir duygu... Soğuk ve ağırlığı ebadına hiç uymuyor. Sanki başka gezegenden gelmiş bir şeyi tutuyordum. İlk ve son atışımı yaparak nihai kaderime son vermek istiyordum. Gözlerimi kapattım ve başparmağımla tetiği çekmek üzere hazırdım. İçimde, kafamda, göğsümde bu saçma baskı vardı. Üçe kadar saydım ve... ÇIT. Kahrolası silah boştu. Bu durumda bile bu işi yapmaya kararlıydım. Her yerin altını üstüne çevirdim ve babamın mermileri koyduğu çantayı buldum. Bana ne oldu bilmiyorum, ama tabancaya tek bir mermi bile koyamadım. Vazgeçmeye karar verdim. Şimdilik...

Bir hafta geçti ve hâlâ çok kötüydüm. Ayakta kalmak için Prozac ve uyumak için de başka ilaçlar aldım. İlaçların istenilen sonucu verdiğini düşünmüyorum, çünkü hayatımı gözden geçirdiğim, neyi ne kadar çözmem gerektiğini düşündüğüm yedi geceyi belirsizlik içinde geçirdim. Tekrar denemeye karar verdim. Herkesin yatmaya gitmesini bekledim, oturma odasındaki pencerenin yanına bir sandalye koydum. Parmaklığı olmayan tek pencere de buydu. Dokuzuncu kattan

düşmenin ölümcül olacağını –ki niyetim buydu– düşünmüştüm. Sandalyenin üzerine çıktım, bir bacağımı pencereden dışarı attım. Vücudumun yarısı dışarıda yarısı içerideyken, hayatımdaki kötü şeyleri düşündüm. Bu bana atlamam için güç verdi. Ama bunu yapmamı gerektirecek kadar kötü şey düşünemedim. Sadece iyi şeyler aklıma geldi: Rüyalarım, anne babamla barışacak arzu. Giderek azalmakta olan cesaretim benden önce çoktan pencereden atlamıştı. Bir daha asla denemedim. Yaşamak istiyordum. Bu yüzden kendim için bir şeyler yapmak istiyordum.

Biri Bandeirantes'te, diğeri Maria Imaculada'da olmak üzere iki erkek arkadaşım vardı. Bu arkadaşlarımla bir iki sevişme ve oral seks dışında hiçbir ilişkim yoktu. Yalan söylediğimi düşünüyorsunuz, ama teknik olarak on yedi yaşında hâlâ bakireydim! Bir başka deyişle, hiçbir erkeğin organı içime girmemişti. Bu da, teknik olarak konuşursak, hâlâ bakire olduğum anlamına geliyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu konuda yalan söylemem için hiçbir neden yoktu.

Annem dizginlerimi elinde tuttuğu için ve ilk deneyimimin karanlık bir vadide ya da bir dans pistinde duvara karşı olmasını istemediğim için, tüm istekleri yerine getirmek zordu. Tabii ki gerçekten âşık olmalıydım. Yaşım kaç olursa olsun bir erkek arkadaş bulmayı ve onunla yaşamayı hayal ediyordum.

Üçüncü erkek arkadaşımı internette buldum. Evde babamın ve benim kendi bilgisayarlarımız vardı. Bu bana sanal

dünyada bile olsa belirli bir özel hayat sağlıyordu. İnternete, saatlerce sörf yapmaya, yazışmaya ve tabii ki on-line flört etmeye müptelaydım. Ta ki bilgisayar ekranı aracılığıyla bir çocuğa âşık olana kadar. Bu gerçek oldu. Buluşmaya karar verdik. Yüz yüze buluşmanın korkunç olacağını düşündüm. Ya âşık değilsek... Olmaya başlayacaktık.

Evde hepimizde bir önyargı vardı, çünkü çocuk ayak işleri yapıyordu. Babamın liseye giden küçük kızı böyle bir çocukla çıkar mıydı? Babam bunu kabul etmedi. "Böyle fakir bir çocukla çıkmanı istemiyorum. Böyle biriyle evli olduğunu düşünsene... Geçiminizi bile sağlayamaz, çalışmak zorunda kalırsan." Babama göre tüm aileler böyleydi. Annem, dil ve edebiyat alanında lisans eğitimi almasına ve babamla evlenmeden önce Sorocaba'da bir süre öğretmen olarak çalışmasına rağmen, evlendikten sonra asla çalışmadı. Zavallı annem! Tüm gün televizyon izlemek, evle ilgilenmek, kızlarına bakmak ve telefonda konuşmak çok sıkıcı olmalı!

Aşk kör, sessiz ve akılsızdır. Ama sonsuza dek sessizdir. Anne babamla her gün tartıştım. Sanırım bu yüzden bekâretimi bozmak için kendi gücümle her şeyi yaptım. Hokkabaz hareketleri hayal edin. Anne babam dışarı çıkıyorlardı. Kız kardeşlerim de artık bizimle yaşamıyorlardı. Annem ne zaman dışarı çıksa, hizmetçiye her şeyden emin olması için geceyi oturma odasında geçirmesini söyledi. Hizmetçi de erkenden yatmaya giderdi, bu da benim işimi kolaylaştırırdı.

Her şeyi planladım. Erkek arkadaşım erkenden binaya geldi ve cep telefonundan beni aradı. Hiç şüphe çekmeden, bir kız arkadaşımın evine gideceğimi söyledim. Arkadaşımla

buluşmak için aşağı indim. Asansörle yukarı çıktık, böylece zile basmak zorunda kalmayacaktık. Bizim kata geldiğimizde, arkadaşım merdivenlere saklandı. Gerçekten çok heyecan vericiydi; her şey bir film karesinden çıkmış gibiydi.

Kalbim deli gibi çarpıyordu. Bir şeyler yanlış gidecek diye korkuyordum. Daha sonra dışarıdan yemek söyledim. Yemek geldiğinde, hizmetçiye aşağıya inip yemeği almasını söyledim. Bu, arkadaşım için mutfak kapısından içeri sızıp yatak odamdaki gardıroba saklanması için yeterli bir zamandı. Ben de oturma odasında her şey normalmiş gibi davranıyordum. Yemeği aldım, tek başına yemesi için bir kısmını hizmetçiye bıraktım ve kendimi odama kilitledim. Arkadaşım dışarı çıktı (planlanmış bir şey yoktu) ve benimle yemek yedi. Hizmetçinin uyumasını bekledik. Dolu bir mideyle, hemen uyudu. Daha sonra odamdan çıktık ve hizmetçiyi uyandırmamaya dikkat ederek anne babamın odasına gittik. Tabii çift kişilik bir yatak olmalıydı.

Aynı olayı tekrar ettiğimiz ilk iki gece (beş deneme) gerçekten bir işe yaramadı. Seks yapmak için gerekli cesareti toplamam üçüncü geceyi buldu. Çılgınca ve korkunçtu, çünkü her şey planlanmıştı. Gerçekten mekanikti. Kızlık zarımın bozulup kanın aktığını hissettim. Hepsi buydu. Her şey söylendiği ve anlatıldığı gibiydi. Sadece bekâretimi kaybetmiştim. Hayır, bu seks değildi. Çok acıttı. Ne çığlık attım ne de gürültü çıkardım. Bu, gerçek seksten önceki kısa bir andı. Peki, buna değdi mi? Evet. Tamamen birisinin "kadını" olmanın onunla yaşamak için evden ayrılmaya karar verme konusunda benim için bir başka sebep olduğunu hayal ettim.

Ama bunun olması için biriyle evlenmeye gerek olmadığını fark ettim. Ve bazı şeyleri daha hızlı yapmalıydım.

Göğüslerim vücuduma kıyasla küçüktü. Onlardan memnundum, ama konu ben değildim. Böylece birikimlerimle daha aptalca bir iş bulmaya koyuldum. Sörfçü Kız Bruna'nın mönüsünde yeni bir "yemek" daha vardı: Oral, vajinal ve anal seks ve göğüs sevişmesi. Eğer hâlâ ne olduğunu çözemediyseniz, size anlatacağım. Göğüslerimi birbirine doğru sıkıştırdım ve aralarındaki yumuşak bölgede normal bir vajina ortaya çıkardım. Başlangıçta komik olduğunu düşündüm, çünkü içimde seks yapan ve ucu bir görünüp bir kaybolan ağzıma yakın penisi olan bir adamı izliyormuşum gibiydi. Bir seferde iki müşteriye birden en iyi muameleyi yapabiliyor, çok yaklaştıklarında penislerinin baş kısmını bir iki kez okşayabiliyordum. Sırf bunun için gelen müşterilerim vardı.

İlk çiftim (onlardan uzun bir kuyruk vardı) Michigan'daki eve geldiklerinde neredeyse bir yıldır çalışıyordum. Yani, bu benim ilk çiftimdi. Her ikisi de evliydi, ama birbirleriyle değil. Geldiklerinde evli kadını dikkatli bir şekilde süzdüm. Çok heyecanlandığımı itiraf etmeliyim. Adamın sizin üzerinizde sizin de kızın üzerinde olmanız tarif edilemez. Pek efor sarf etmedim. Kadın pozisyon değiştirdi ve altıma geçti. Kadın bunu yaptığında, ben de adamı rahatlatıyordum. İlginin merkezi olmaktan büyük zevk alıyordum. Adam

yerde uzanmış benimle ilişkiye girerken, kadın kendini bana sunmuştu. Göğüs uçlarımı dudaklarının arasına aldı, dilini tüm vücudumda gezdirdi. Öpüştük, birbirimizi okşadık ve birbirimizin üzerinde değişik pozisyonlar denedik. Ben olmasam adam mastürbasyon yapmak zorunda kalacaktı. Ben iki kez boşaldım.

Üçümüz ilk kez seks yapmıştık. Kadının adamdan ziyade benimle ilgilenmesini biraz garip bulmuştum. Buna engel bir şey yoktu, ama pek doğal görünmüyordu. Eğer adama ilgi göstermesem, sanki hiç orada değilmiş gibi bir durum ortaya çıkacaktı. Kadın adama ilgi göstermiyor, adamın kendisini memnun edecek gayretlerinden, öpüşünden, dokunuşundan ve aşağı bölgesine inmesinden kaçınıyordu. Adam duş alırken, kadınla sohbet etmeye başladım. Onunla seksüel haz için değil, sadece parası için birlikte oluyordu. Kocası âşığının ona verdiği paranın yarısını bile kazanmıyormuş. Markalı yeni araba, mücevher, âşığının kadına verdiği hediyelerden sadece birkaçı.

Haftada bir kez, sadece iki saatliğine buluşabiliyorlardı. Kadın, adamla seks yaparken bu işin tekdüzeliğinden kendisini kurtarmak için, bir başka kadın daha istemiş. Adama bunu sevdiğini söylemiş (gerçekten de öyle görünüyordu). Buluştuklarında böylece zamanın daha hızlı geçtiğini söyledi.

Bu kadın gerçekten bir istisnaydı. Eşlerle sevişmek rutinleştikten sonra ve ben eşler kulübünün ilginç dünyasına girdikten sonra kadınlarla ilgili şöyle bir so-

nuca vardım: Kadınlar başka kadınlarla olmayı seviyorlar. "Kocalarının fantezilerine müsamaha etmek" çok küçük bir kesim için geçerli. Bu faydalı bir özür... Kadınlar daha utangaç, daha içe kapanıklar ve tabulardan korkuyorlar. Tabii ki kocaların, karılarına başka kadınlarla birlikte olmak için ısrar ettikleri durumlar da vardır. Buraya geldiklerinde korkuyorlar, donup kalıyorlar ve ne yapacaklarını bilmiyorlar.

Bir defasında önümde ağlayan bir kadın gördüğümde çok rahatsız olmuştum. Kadın kocasının benimle olduğunu görünce kıskançlık krizine girmişti. Ama bunu teşvik eden kadınlar da var. Bu kadınlar kocaları kendilerini aldatmasın diye bunu yaptıklarına, çünkü seks maceralarında hep birlikte olduklarına yemin ediyorlar. Keşke daha sonra kaçının buraya yalnız geldiklerini bilseler... Daha önce gelenlerden bahsetmiyorum bile. Kaç kez erkeklerin şöyle söylediklerini duydum? "Karım gelirse, beni daha önce hayatında hiç görmemiş gibi davranacaksın, tamam mı?" Bu kadınlar için çok üzülüyorum. Ya gözleri boyanıyor ya da durumun farkında değiller. Ya da bilmiyormuş ya da farkında değilmiş gibi davranıyorlar, kim bilir? İhanetin önüne geçmek için asla özgür olmayı deneme tuzağına düşmeyeceğim. Topyekûn bir tatmin henüz var olmadığı gibi, bunun garantisi de yok.

Komik bir durum. Bu kadınların yataklarını ve kocalarını bir başkasıyla paylaşma sebepleri gerçekten

değişkenlik gösteriyor: Korku, zevk, kıskançlık, merak, güvensizlik, fantezi. Ama daha derinlere inersek, tüm kadınların gerçekten başka kadınlarla birlikte olmaktan hoşlandıklarına inanıyorum. Erkeklerin başka erkeklerle birlikte olmaktan hoşlanıp hoşlanmadıklarına gelince, bu konuda emin değilim. Çünkü aynı anda iki kişiyle birlikte olduğumda, hatta partilerde her şey normal gittiğinde bile, aralarında bir şey olduğunu hiç görmedim (ki bu, utançtır). Tek başlarına bunu yaparlarsa, bu da başka bir hikâye... Birçok insanla, erkek ve kadınla seksin mahremiyetini paylaştım. Ve neden bahsettiğimi biliyorum. Bu sözlerimi bir kenara yazın, mükemmel bir psikolog olacağım.

Ayak işleri yapan çocuk, isteklerim konusunda babama söylediğim yalanlar, başımı soktuğum belalar ve okuldaki notlarım gibi sorunlar babamla aramın açılmasına sebep oldu. Babam her şeyi düzeltmeye çalıştı: Ortaokuldaki ilk yılımda sınıfta kalmıştım. Sonunda sınıfı geçtiğimde, babam mekân değişikliğinin fayda edip etmeyeceğini görmek için beni Sao Luis'e gönderdi. Hiç fark etmedi. Ders çalışmaktan hâlâ sıkılıyorum.

Babamla epeyce sert tartışmalar yaşadık, ama vurabileceğinden çok koktuğum halde bana asla vurmadı. Daha derinlere inersek, bunu hak ettiğimi hep düşünmüşümdür. Bu yüzden babamın bana ilk kez vurmasının nedeninin gerçek hikâyesini anlatacağım. Utandığım için bunu daha önce hiç kimseye anlatmadım. Hırsızlık yapıyordum. Hayır, profesyo-

nel bir hırsız değilim. Ben sekiz yaşındayken, Araçoiaba'da yaşarken başladım hırsızlığa. Bakkalın tezgâhında tatlı kavanozları vardı. Bakkalda yalnızca bir tezgâhtar olduğu için, ki o da annemle meşguldü, tatlıları gizlice almak çok kolaydı. Hatta gizlice tatlarına bile bakardım. Oysa tüm yapmam gereken annemden bana bunları almasını rica etmekti. Annem de bana istediğim kadar alabilirdi. Ama işin heyecanlı kısmı adrenalin, yasak bir şeyi yapma korkusu ve yakalanma riskiydi. Bir defasında çaktırmadan biraz tatlı araklamıştım ve annem bunların nereden geldiğini sordu. Ben de yalan söyledim. "Okuldan aldım." Kontrol edilemeyen bu tür isteklerin başka yönlerini keşfetmem çok zaman almadı. Tatlılar yeterli değildi ve para çalmak için içimden güçlü bir istek duydum. Evet, paranın benim üzerimde her zaman bir etkisi olmuştur. Düşünsenize, sekiz yaşındaki ben anne babamdan para çalıyorum. Babam hastalığı yüzünden evden nadir ayrıldığı için, evde her zaman para vardı. Bu, nakit para *gerçeğe* dönüşmeden önceydi. Paranın değerinin ne olduğu konusunda en küçük bir fikrim bile yoktu. Tüm bildiğim para istemenin (ne kadar istersem isteyim hiç tereddütsüz verilirdi) çalmak kadar heyecanlı olmadığıydı. Önce babamın cüzdanından birkaç banknot almaya başladım. Daha sonra bakkala gidip tezgâhtara bu parayla neler alabileceğimi sordum. Bu durumda bile çalmaya devam ettim, özellikle de tatlı.

Babam hastalığından, annem de araba kullanmayı sevmediğinden dolayı beni Sorocaba'daki okula götürüp getiren bir şoförümüz vardı. Yolda giderken ona hep annemin bir şeyler almamı istediğini söyleyip harika bir pastane olan

Real'de durmasını rica ederdim. Cüzdanımda para olurdu ve tatlı ya da çikolata yiyecek ruh durumunda bile olmazdım. Bunu uzunca bir zaman yaptım, ta ki...

Nedendir bilmiyorum, bir gün annem beni okula kendisi götürmeye karar verdi. Pastanede durdu ve benden içeri gidip bir şeyler almamı istedi. Geri geldiğimde, bana gerçekten tuhaf bir hikâye anlattı. Güvenlik görevlilerinin bir kızı pastaneden sürükleyerek dışarı çıkarttıklarını görmüş. Güvenlik kameralarının kızı pastaneden bir şeyler çalarken görüntülediğini söyledi. Güvenlik kameralarının var olup olmadığına dair en küçük bir fikrim yoktu. Bugün dahi bu olayı bilip bilmediğini (bildiği kuvvetle muhtemel, çünkü oradaki herkes annemi tanır ve kulağına bir şeyler fısıldamışlardır), beni korkutmak için böyle bir yol seçip seçmediğini ve bunun doğru bir hikâye olup olmadığını bilmiyorum. Tüm bildiğim evimizin dışındaki yerlerde çalmak için yolda durduğumdur. Ama sadece dışarıda. İçeride her şey peşin.

Sao Paulo'ya taşındıktan sonra bile, günde en az 50 *real* alırdım. Bu parayı yapmamam gereken şeyleri yapmanın heyecanı için harcardım. Çünkü her şeye rağmen, annemle babam bana cep harçlığı verirdi ve eğer daha fazlasına ihtiyacım varsa, tüm yapmam gereken istemekti. Paraya öyle bağımlı hale gelmiştim ki, tek bir gün bile para çalmadan yapamıyordum. Annem beni iki kez yakaladı ve beni affetmesi (beni affetmesi için gözyaşları döküp, utandığımı göstermiştim) çalmaya devam etmem için bana verilen vize gibiydi. Babama birkaç kez benim yanımda cüzdanındaki paranın eksik olduğunu söyleyerek bu olaydan bahsetti. Bir gün sağduyu-

mun sesini dinleyip çalmaktan artık vazgeçeceğim umudunu taşıyorum. Tatlı rüya...

Okulda da çalmaya başlamıştım. Sadece orada bulduğum 10 *real*'i çalıyordum, daha fazlasını değil. Kimse yanına daha fazla para almıyordu. Teneffüs olunca herkesin sınıftan çıkmasını bekliyordum, daha sonra sınıfa geri dönüp arkadaşların çantasını karıştırıyordum. Bir gün kızın biri sırasının üzerine 30 *real* bırakmıştı. İki kez düşünmedim. Tabii parayı araklarken etrafı kolaçan etmemiştim. Soluğu müdürün odasında aldım... Birisi beni teneffüste sınıfa geri döndüğümü görmüş ve ispiyonlamıştı. Müdür bana parayı çalıp çalmadığımı sorduğunda, yalan söylemeye gerek görmedim ve suçumu itiraf ettim. "Evet, yaptım." Uyuşturucu alıp almadığımı sordu. Bunu itiraf etmek aptalca olacaktı, çünkü çaldığım paranın hepsini ot için harcamamıştım. Bu yüzden yalan söylemeye karar verdim. Cezam parayı geri vermekti. Tahmin edin ne oldu? Parayı evden çaldığımı söyledim. Olay kapandı ya da öyle olduğunu düşündüler. Ama artık okuldan para çalınmadığını mı düşünüyorsunuz? Ne var ki diğer zamanlarda suçu üzerime aldım, parayı değil.

Eğer parayı geri verirsem, her şeyin düzeleceğini gerçekten düşünmüştüm. Ama müdür annemi aramaya ve her şeyi ona anlatmaya karar verdi. Annem perişan oldu ve bana olan sinirinden küplere binmişti. Aramızda büyük bir tartışma geçti. Ama oyunun bu aşamasında ne kadar yapmamaya çalışsam da (ve çalıştım), başarılı olamadım. Bir başka bağımlılığım olan tutkulu alışveriş duygumu beslemek için çok daha fazla paraya ihtiyacım vardı. Aldığım şeylerin çoğu ya-

rarsız şeylerdi, ama onları almak için korkunç bir haz duyuyordum. Ve bu da çok, ama daha çok para gerektiriyordu.

Öyle kontrolden çıkmıştım ki, kız kardeşimin bir kenara koyduğu ABD Dolarları da aynı kaderin kurbanı olmuştu. Kız kardeşim evlenmek için geri dönmeden önce, dairesini elden geçirmeye karar vermişti ve parayı işçilerin bulamayacağı bir yere saklamak için annemle babamın odasına götürmüştü. Çok fazla olduğunu fark edene kadar para çalmaya devam ettim. Ne var ki bir şeyler satın alma isteğim durmadı. Kitaplarımın hepsi bitene kadar onları sahaflarda satmaya başladım. Daha sonra evdeki kitapları aldım. Artık yeter! Bunu artık yapmayacağıma dair kendi kendime söz verdim. Söz verdiğim zaman tutarım. Ama bu kez işe yaramadı.

Evde kimsenin olmadığı bir gün, para bulmak için çekmeceleri karıştırmaya başladım. Bir kayıt cihazı ve küçük kasetler buldum. Kasetleri dinledim ve telefon konuşmalarımın hepsinin kaydedildiğini fark ettim. Tamam, aşırı kaçmıştım, ama bu kadarı da çok fazlaydı.

2002 yılının başında kendi kendime şöyle dedim: Eğer çok para çalar ve istediğim her şeyi satın alırsam, bu işi bırakacaktım. Aklıma babamın anneme geçen sene evlilik yıldönümlerinde aldığı Vivara(*) mücevherleri geldi. Annem bu mücevherleri hiç takmazdı. Önce yüzüğü satmak istedim, ama hiç kimse çok nadir bir taş olmasına rağmen 50 *real*'den tek kuruş fazla vermedi. Geçici olarak bu fikirden vazgeçtim. Sonra içimden bir sesle tüm seti satmaya karar verdim. Oscar Freire'de mücevher satan ve iyi para ödeyen bir

(*) **Mücevherleriyle meşhur İtalya'nın Nables kentinin yakınındaki ada.**

mağaza duydum. Her şeyi çantama doldurarak okula götürdüm. Kız arkadaşımın bende satılık bir şeyler olup olmadığını sorup gidip çantama bakmasını söylediğim ana dek mücevherlerin yanımda olduğunu tamamen unutmuştum. Sınıfta büyük bir gürültü oldu. Kız öyle büyük bir skandal yaratmıştı ki, tüm sınıf öylece kalakaldı. Hatta öğretmenimiz neler olup bittiğine bakmak için sınıfa geldi. Öğretmenim yanında mücevher taşıyıp taşımadığımı sordu. Ben de bunun erkek arkadaşımın bana verdiği bir hediye olduğunu ve bir arkadaşıma partide takması için ödünç verdiğimi söyleyerek bir kez daha yalan söyledim.

Okuldan sonra doğruca Oscar Freire'deki mağazaya gittim. Mağazadaki adam mücevherin kıymetini anladı, ama bana sadece 500 *real* verebileceğini söyledi. Tabii ki hayır dedim. Her ne kadar 500 *real* çok iç gıdıklayıcı olsa da mücevher setini aldım ve çekmecedeki eski yerine koydum. Bu, on yedi yaşındaki bir kız için iyi paraydı. Bu parayla neler satın alabileceğimi düşündüm ve artık daha fazla dayanamadım. Annem o mücevher setini hiç kullanmamıştı ve kaybolduğunu fark etmeyecekti bile. Ertesi gün anlaşmayı bitirdim ve 500 *real*''e razı geldim. Bir taksiye bindim ve bindiğim anda yaptığım şey için pişmanlık duydum. Taksiciye köşeden dönüp tekrar mağazaya gitmesini söyledim. Mağazadaki adam mücevherleri geri vermek için tahmin edin ne kadar istedi? Tam iki bin beş yüz *real*. Bu kadar parayı nereden bulacaktım? Vazgeçtim. Olan olmuştu.

Mayıs ayında annem bir düğünde mücevher setini takmaya karar verdi. Takımı yerinde bulamadı. Bana görüp gör-

mediğimi sordu, ben de tabii ki yalan söyledim. Lanet olası mücevher takımını bulmak için tüm evi aradı ve sonunda başka bir seti takmaya karar verdi. Geçici de olsa rahatlamıştım. Ertesi gün cumartesiydi ve annem tüm evin altını üstüne getirdi. Ona her şeyi anlatmak istediğime dair yemin ederim, ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. "Hizmetçi kadın!" diye cümlesini tamamladı annem. Kendimi suçlu hissettim, çünkü hizmetçi kadın neredeyse yirmi yıldır ailem için çalışıyordu ve onu suçlamanın adil olmadığını düşünüyordum. Ama çenemi sıkımı tuttum.

Ertesi gün annem okula gittiğini söyleyerek eve geldi. Müdür benim okulda tuhaf davrandığımı ve arkadaşlarıma hediyeler verdiğimi söylemiş. (Sadece etiket koleksiyonumu ve yazı kâğıtlarımı veriyordum.) Ama asıl felaket sınıftaki mücevher olayının annemin kulağına kadar gitmesiydi. "Eğer sendeyse, geri istiyorum" dedi annem, setin hâlâ bende olduğunu düşünerek. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu ve mücevherleri satmak dahil her şeyi itiraf ettim. Annem kaça sattığımı bilmek istedi, ama ona söylemedim. Annem, çok sert tepki vereceği ya da kalp krizi geçirebileceği –çünkü büyük ihtimalle hâlâ mücevherlerin parasını ödüyor olabilirdi– ya da beni döveceği korkusuyla olayı babama anlatmamaya söz vermesine rağmen, sözünü tutamamıştı.

Belli bir zaman geçtikten sonra, bir gün eve geldim. Annemin sinirlendiğinde her zaman nasıl olduğunu bildiğim o korkunç ifadenin yüzünde belirdiğini gördüm. Tüm söylediği şuydu: "Kendimi tutamadım ve babana anlattım." Tam o anda babamın oturma odasından bana doğru geldiğini gör-

düm. Tek bir kelime etmeden beni dövmeye başladı. Yumruğuyla, avuç içiyle, mümkün olan her şekilde bana vuruyordu. Nasıl oldu bilmiyorum, ama bir sürü insan toplandı. Kız kardeşlerim, arkadaşlarım, eniştem bir topluluk oluşturmuştu. Babam beni kanepeye doğru sürükledi ve vurmaya devam etti. O denedikçe, daha çok vurması için ona yalvardım. Kendimi öldürmeyi başaramadığım için, bu beklediğim fırsat olabilirdi.

"Devam et ve beni öldür. Beni öldürmene müsaade edeceğim."

"Seni hemen şimdi öldüreceğim" dedi. "Seni öldürene kadar döveceğim."

Onun karşısında korkmadan dik durmaya karar verdim. Ne kadar incinirsem incineyim, güçlü görünmek istedim. Babam hâkim olan birkaç arkadaşıyla daha önce konuştuğunu ve benim çocuk ıslahevine gideceğimi söyledi. Babam beni polise teslim etmek için bırakana kadar dövdü.

Kardeşlerim beni azarladılar. Bana aile şefkati görmeden evlat edinildiğimi, benim onların sahip olmadığı her şeye sahip olduğumu, çünkü annemle babamın o dönemler parası olmadığını "hatırlattılar." Nedendir bilmiyorum, ama ben de herkese cevap yetiştiriyordum. Daha sonra tüm aile geri döndü ve babam yorulana kadar beni dövmeye devam etti. Duş almadan giydiğim elbiselerle yatmaya gittim. Babam odama girdi, yüzüme bir tokat attı ve, "İşte bir tane daha" dedi. Bu, bana vurmayı bırakana kadar tam üç gün sürdü. Eşyaların hepsini aldılar. Evde, sokakta, okula giderken hep beni izleyen biri vardı. Geceleri evin iki kapısını kilitleyip yatı-

yorlardı. Gün esnasında bir şeyler çalabilirim diye oturma odasının ve yatak odasının kapılarını kilitliyorlardı.

Bir hafta sonra babam geldi ve, "Bugün senin duruşman var" dedi. Beni öldürmediği için çocuk ıslahevi daha iyi olabilirdi. Babam ve annem taksiyle gittiler. Bana bir metro bileti verdiler ve oraya nasıl gideceğimi tarif ettiler. Yolda kaçmayı düşündüm, ama korktum ve hâkimle yüzleşmeye karar verdim. Islahevine vardığımda, içeride yatan yüzlerce çocuğun anneleriyle bir odada bekledik. Çünkü o gün duruşma günüydü ve kimlerin serbest bırakılacağı belli olacaktı. Sıra halindeki çocuklar el ele yürüyüp sadece yere bakmak zorunda olduklarından birçok anne ağlamaya başladı. "Hapishanede erkek arkadaşın kim olacak, karar vermeye başlayabilirsin" dedi babam. Emin değildim, ama erkeklerin ve kızların içeride farklı yerlere götürüldüklerini düşünüyorum. Buranın beni daha çok inciteceğini söyledi. Annemin tüm yaptığı ağlamaktı; tek bir kelime bile etmedi.

Hâkimi (kadın olduğunu görünce çok sevindim) görmek için içeri çağrıldık. Yüreğim ağzıma gelmişti. Önce babam, sonra asabiliğimi ve çıkardığım sorunları onaylayan annem konuştu. Ayrıca annem benimle ne yapacağını bilmediğini ve hayal kırıklığına uğradığını söyledi. Sıra bana geldiğinde, tüm bunların sebebinin ot çektiğim için olduğunu söyleyerek yalan söyledim. Bazıları aslında doğruydu, ama hepsi değil. Hapishaneye ya da eve gitmek benim için bir anlam ifade etmediğinden, yaptığım şeyden pişman olduğumu söyledim.

Sıra hâkime geldiğinde, bana vaaz çekti. "Aileni tanıyorum, bir zamanlar kız kardeşinle çalışmıştım ve iyi insanlar ol-

duklarını biliyorum. Senin yerinde olsam, minnettar olurdum. İyi okullarda tahsil gördün. Yaptığın şeyi yapman için hiçbir sebep yok. Probleminin marihuana olduğunu söylediğin için, sana bir ceza vermeyeceğim. Bu alışkanlığı kesmen için sana birkaç tane rehabilitasyon merkezinin listesini vereceğim. Babanın seninle ilgili şikâyetlerini burada bir dosyada saklayacağım, çünkü bunun, değişebilecek bir gençlik sorunu olduğuna inanıyorum. Seni sahip olduğun eğitim şanslarına sahip olmamış (büyük ihtimalle de asla olmayacak) çocukların arasına koymayacağım. Annenle baban sana ikinci bir şans vermedi, ama ben vereceğim. Böylece sen de değiştiğini kanıtlayabilirsin." Hepsi buydu.

Sonuçta rehabilitasyon merkezine gitmedim, çünkü babam benim için artık tek bir kuruş harcamayacağını söyledi. Ayrıca rehabilitasyon merkezleri hem özel hem de pahalıydı. Aslında babamın birkaç kez rehabilitasyon merkezlerinin listesine baktığını gördüm, ama konu bir daha hiç açılmadı. Babam artık benim için tek kuruş masraf etmeyeceğine dair verdiği sözü sıkı sıkıya tuttu. Sao Luis'den devlet okulu Brasilo Machado'ya geçtim. Haçlığımı kesti ve beni jimnastik kulübünden aldı. Sadece okula gitmek için metro biletim vardı. Paraiso'dan Vila Mariana'ya yayan gidiyordum ve haftalık metro biletlerini 10 *real*''e satıyordum. Neredeyse tüm kaynaklarım kurumuştu, ama idare ediyordum. En azından sigara alabiliyordum. Gece dışarı çıkmanınsa hiç yolu yoktu. Bu okulda birçok iyi insanla tanıştım, ama ihtiyaçları olmadıkları halde hırsızlık yapan birçok kötü insanla da tanıştım. Bunlardan birine kendimi az kalsın kaptırıyordum, ama kurtuldum.

Her zaman Michigan'daki evde bulunan kızlardan biriyle birlikte olan Japon bir bey vardı. Ama kızın burnu büyüyünce adam benimle olmaya başladı.

"Bir fantezim var."

"Nedir?"

"Tüyleri tıraş etmeye bayılırım."

"Ama benim hiç tüyüm yok ki."

"Sorun değil. Ben her şeyi tıraş etmeyi, poponun güzel ve bakımlı olmasını istiyorum."

Japon müşteri tıraş makinesini aldı ve çantasından çıkardığı kremi sürdü. En mahrem yerlerimdeki birkaç tüyü tıraş etmeye başladı. Artık tek tüyüm bile yoktu. Heyecanlı ve yeni bir duyguydu bu. Ben seksi başlatmaya çalıştım, ama fantezi henüz bitmemişti. Fotoğraf çekmek istedi. İzin verdim. Sayısız fotoğraf çektikten sonra nihayet üzerime çıktı. Onun için ormanların kuralı geçerliydi: Sen öldürürsen, sen yersin. Benim kuralıma göre, sen soyarsan, sen yersin. Gerçek manada bu ritüel bittikten sonra seks yaptık. Fetişistliğine rağmen, iyi ve modası geçmiş misyoner pozisyonunda ilişkiye girdik.

Bu işte insanların daha dürüst ve daha az ikiyüzlü tarafıyla karşılaşıyoruz. Çok gizli arzularını saklamıyorlar ve işkence altında bile kimseye asla itiraf etmeyecekleri fetişist yanlarını ortaya çıkarıyorlardı. Bir telekızın yanında kimse yapmacık davranmaya gerek görmüyor. Fantezilerini yaşamak için bana geliyorlar.

Bazen terapist rolüne soyunuyoruz. Seks yaparak para kazanmaya başladığımdan beri normal anlayışım değişti. Hatta bazı anları unutmak çok zor.

Genelevde çalışınca yaşları otuz beşle kırk beş arasında değişen ve sizden "aktif" rolü oynamanızı isteyen birçok evli erkeğin olduğunu keşfettim.

"Oyuncağın var mı?" diye soruyorlar telefonda.

"Evet, hem de çok."

"Neyin var?"

"Her şey. Sadece neyle oynamak istediğini söyle."

"Vibratör var mı?"

İnanın bana, bu gerçekten ortak bir soru ve benim seks shop'lara düzenli olarak gitmeme sebep oldu. Burası sapkın olduğu kadar eğlenceli bir dünya. Çok sayıda "oyuncaklar", jeller, kremler, elbiseler, kostümler, kokular, iç çamaşırları ve prezervatifler (müşterilerime vermek için alıyorum) ve ayrıca utangaçlığını yenerek heyecan aramak için seks shop'lara giden tamamen normal görünümlü bir avuç erkek var. Vitrinde büyük yapay penisler, plastik vajinalar ve şişme kadınlar var. Bir defasında adamın birinin bu seks shop'ların birinden şişme bebek aldığını gördüm ve kendi kendime şöyle dedim: Eğer bir gün erkek arkadaşım ya da kocam bana bu bebeklerden biriyle seks yaptığını söylerse, bu, ilişkinin sonu demek olur.

Bugünlerde Moema'daki bir seks *shop*'a gittim. Çok matrak bir yer ve sadece kadınların içeri girmesine izin veriyorlar. Kendinizi çok iyi hissediyorsunuz

ve hiçbir erkek kadınların ne satın aldıklarını göremiyor. Gerçekten çok komik şeyler de var: Kendim için satın aldığım penis şeklindeki pipet ve çatal bıçak seti. Bazen yeni ne var ne yok diye bakmaya gidiyordum. Ohh, konuyu bayağı değiştirdim.

Neyse bu erkeklerin istediği şey bana göre "Bruno" olmamdı. Yani bir yandan büyük vibratörü popolarının köküne kadar yerleştirirken, diğer yandan onlarla da ilişkiye girmemdi. Genelde yapay penisin üzerine çıkar, müşterilerime müthiş bir zevk verirdim. Alçakgönüllülüğü bir kenara bırakırsak, iyi hizmet verdiğimi düşünüyorum. Bu erkekler her gün sokaklarda gördüğünüz aile babaları, sıradan insanlardır. Tabii ilişkiye girdiklerim sadece "aile babalarıyla" sınırlı değildi. Sert görünümlü birçok erkeği arkalarından becerdim. Bunlar maço davranışları olan ve vibratörle eşcinsel ilişkiye giren erkeklerdi. Daha derinlere inersek, dört duvar arasında yere çömelip becerilmekten hoşlanıyorlar. Erkek bir eş bulmaya cesaretleri olduğunu sanmıyorum ve eğer bir kadın onları becerirse, kendilerini daha az eş cinsel hissediyorlar. Günün sonunda, her şey "normale" dönüyor.

Ama bunu kaldırabilmek normal değil. Sadece erkekler bunu bilmez. Bir gün genç ve uzun boylu bir adam geldi. Gerçekten çok utangaçtı. Onu kucakladım. Kısa boylu olduğum için kulağımı kalbine doğru yasladım. Kalbi çok hızlı çarpıyordu. Utangaç olduğu kadar gergindi. Çok fazla konuşmadık, ama "egzotik" bir bu-

luşma olduğunu söyleyebilirim. Meme uçlarımı emmeye başladı. Garip bir şeylerin olduğunu fark ettim. Emmiyor, sanki süt içiyordu. Belli bir süre öylece kaldı. Emmeyi bıraktığında, süt gelip gelmediğine bakmak için temkinli bir şekilde meme uçlarımı sıktım. Sadece şaka yapıyorum...

Emmeden sonra, memnun etme sırası bendeydi. Uzun bir süredir mastürbasyon yaptığını sanmıyorum. Çünkü dölü yoğun ve çok fazlaydı. Uzun bir süre penisini okşadım. Yıkanmak için banyoya gittim. Döndüğümde, elimi aldı ve penisine götürdü. Vay canına! Hemen bitsin istemedi. Ben de penisini okşamaya başladım. Tam yarım saat bunu yaptım. Bir penisi okşamaktan daha kötü bir şey yoktur. Artık penisinin yeniden canlanacağına dair en ufak bir belirti yoktu. O gün akıttığım her bir sıvı damlası için ekstra ücret almadığım için şanslıydı. Sinirlenmişti ve penisine küfretti. Sanki penisiyle konuşuyormuş gibi şikâyet ediyordu. İkinci bir turu kaldıramayacağı için utanmıştı. Şaşırmadım. Ara vermeden iki tur üst üste giden kimseyi görmemiştim. Tekrar penisini uyandırıp uyandırmayacağını görmek için banyoya gitti. Nereden biliyordum bunu? Kapıda gölgesini görebiliyordum. Penisiyle problemi olan bir adamın bildik durumu!

İki ayrı cümleyle anlatılacak bir zaman dilimi. Bu, babamla olan kavgamın geldiği noktaydı. Babam nasıl yaşamam

gerektiğine karar vermeden önce, kaçıp giderek kendi hayatımı yaşamalıydım. Kapıları kilitli o evde bir çeşit kobay domuzdum. Önce kilitli kapılar, sonra kayıtlar ve şimdi de büyük bir sessizlik. Kimse artık benimle konuşmuyordu. Sadece bana arkadaşlık edecek bir kedim vardı. Yalnız olmaktan nefret eden Bruno'nun, yani benim içinde bulunduğum durum buydu.

Bir gece annemle babamın nereye olduğunu söylemeseler de beni bir yerlere göndermekten konuştuklarını duydum. Ne düşüneceğimi bile bilmiyordum. Kendimi yeniden küçük bir kız gibi yalnız ve karanlık bir odada korkmuş hissettim. Yatağımın altında sanki bir canavar olduğunu hayal ederek korkuyordum (hâlâ korkuyorum). Benim durumumda canavar hemen yan taraftaki yatak odasında uyumuştu ve şeytan itiraf edilemez bir sır gibi görünüyordu. Eğer bir şekilde ıslahevine gitmemeyi başarırsam, ne düşünebilirdi? Hayatımın en karanlık ve uzun gecesiydi.

Temmuz ayında bir gün ortada hiçbir sebep yokken annem ertesi gün Guaruja'ya gideceğimi söyledi. Böyle korkunç bir hikâyeden sonra kim kızını kumsala eğlenceye gönderir? Annemin sessizliğe büründüğü bir an fark ettim ki, en küçük bir pişmanlık işareti yoktu. Gerçekten benim için bir şeyler planlıyorlardı ve beni ıslahevine göndermek istemiyorlardı.

Babamın son iki haftadır bana sadece 50 *real* verdiğine inanabiliyor musunuz? Tamam, bir arkadaşımın yerinde kalacaktım, ama bu, bir gün bile sürmeyecekti. Sürmedi de. Kimsenin parasını almak istemediğimden ve borç da almadı-

ğımdan, birden aklıma para için seks yapma fikri geldi. Bu fikir aklıma nasıl geldi bilmiyorum, ama bir kere gelmişti. Bir gece kaldırımda yürümek için dışarı çıktım ve yalnız erkeklerle takıldım. Eğer erkekler yanıma gelirse, onlara bir fahişe olduğumu ve benimle seks yapmak istiyorlarsa bedelini ödemeleri gerektiğini söyleyecektim. Birkaç adam durdu ve bazıları iyice yaklaştı. Ama tek bir cümle edecek cesaretim yoktu. Nasıl yapıldığını istediğim ya da bildiğim bir şey değildi bu. Bedenimi nasıl satacağımı bilmiyordum. Bu fikrimden vazgeçtim ve benden hoşlanan bir arkadaşımdan borç aldım. Bana 150 real verdi. "Ne zaman istersen o zaman geri verebilirsin" dedi. Onu bir daha görmedim...

Bu yolculuktan uzun bir süre hissetmediğim gerçek bir mutlulukla döndüm. Nedendir bilmiyorum, ama, "Hey, evime geldim" diye bağırdığımda annemle babam gözlerini TV'den ayırıp bakmadılar bile. Annem benimle bir daha konuşmadı. Babam yüzüme o şekilde bir daha bakmasa, pek umursamazdım. Annemin içimi rahatlatan "kızım" deyişini bir daha hiç duymadım ve belki de ölüm sessizliğine en yakın olduğum an buydu. Kendimi asla böyle hissetmek istemiyorum. Bir daha asla...

Huzursuz edici sessizlik, günleri ağır ağır sürüklüyordu. Her ne olursa hemen benimle ilgili bir şeyler düşünüyorlardı. Yatıla okula göndermek, beni serbest bırakmak, böylece beni evden atabilirlerdi, ya da bunun gibi bir şeyler. Ben de bunun nedenlerini bulmak için uğraşmıyordum. Zamanım azalıyordu. Ben de ilanlar için gazete almaya başladım. Tecrübe-

sizliğimin aşılmaz bir engel olacağını fark ettim. Tüm yollar benim gibi bir kızın yapabileceği bir sokağa çıkıyordu. Haftada 1000 real kazanmak isteyen yaşları 18 ile 25 arasında değişen kızların reklamlarını gazeteye koyan evlere olan hac yolculuğum böyle başlamıştı.

Masaj salonlarına, genelevlere ve hatta gece kulüplerine gittim. 8 Ekim 2002'de on sekizinci yaş günüme yirmi gün kala babama evden ayrılacağımı ve iş bulacağımı anlatacak cesareti bulmuştum. Eğer ayrılırsam bana tek kuruş vermeyeceğini tekrarladı ve nasıl geçineceğimi sordu. İnanılmaz saflığımla, babamla yüzleşmeye kararlı olmama rağmen, yetişkinlere masaj yapacağımı söyledim. Ama gerçekten buna inanmıştım, çünkü ilanda böyle söylüyordu: Masaj. Görüşmeye gittiğim evdeki kız masajın tek bir fiyatı olduğunu ve eğer müşteri seks isterse, aradaki farkı ödeyeceğini söyledi. Ben sadece masaj yapacaktım. Babam öfkelenmişti. Beni tekrar evirip çevirerek dövmesine hazır ve istekliydim.

Ama ben ağır bir tokat beklerken, onu yerine sesi geldi. Babam şaşırmış, afallamış ve morali bozulmuştu. Benimle konuşmaya başladı. Üzgün müydü? Evet. Sinirli miydi? Evet. Ama gerçekten benimle konuşmaya başladı. Ne var ki konuşmaya başlaması için artık çok geçti. Sesinde en küçük bir titreme bile yoktu. İçtenlikle ve saflığımla devam ettim: "Baba, masaj, seks değil. Seks yapmayacağım, sadece masaj yapacağım." Hayatım boyunca etmediği sözleri ve özellikle bizim evde geçerli olan "sessizlik kuralından" beri ilk kez o gece içindeki her şeyi döktü. Gerçekten istediği şey ayrılmamam için beni ikna etmekti. Ben sessizlik içinde dinledim.

Sessiz kalmam ağzını daha da bozdu. Seni küçük orospu... Sürtük... Sanki nefes almaya gereksinim duymuyormuş gibi kelimeleri sonu gelmez bir sıra halinde ağzından çıkıyordu.

Tükenmişti ve konuşması dudaklarından süzülen öldürücü bir cümleyle (belki de dilekle) son buldu. "Tüm orospular AIDS virüsü kapar. Tek başına Emilio Ribas Hastanesi'nde AIDS virüsünden dolayı öleceğin için çok üzgünüm." İyi. Eğer özgür olmak orospu olman anlamına geliyorsa, o zaman orospu olacağım demektir. Ve bu da ölmem demekse, yapacak bir şey yok.

Epeydir birçok erkekle seks yapmıştım. Bazılarını hatırlamıyorum bile. Tabii içlerinde unutulmaz olanlar da var. Tıpkı bir gün çıkıp gelen gerçekten endişeli bir adam gibi. Problemleri olduğu çok belliydi. Üzgündü. Uzaklara gitmiş, kendi kendine konuşan biri gibi çalan şarkıya eşlik etmeye başladı. İtiraf etmeliyim ki, bu manzara beni alıp götürdü. İşte burada korunması gereken bir adam vardı. Ama bunun için beni istememişti. Çıplak vücudunu gördüğümde, şok geçirdim. Birincisi adam çok sıskaydı. İkincisi, penisi çok büyüktü. Sanırım şimdiye dek gördüklerimin en büyüğüydü. Seks korkunçtu, çünkü hissettikleri konusunda endişeliydim. Yardıma ihtiyacı vardı ve ne yapacağımı bilmiyordum. Boşalmasını sağlayana kadar akla karayı seçtim. Öyle büyüktü ki, penisini okşarken bile zorlanıyordum. Ona prezervatif takmak tam bir kâbustu. Prezervatif çok gevşekti ve penisi girince daha da gev-

şemişti. Bu durumda bile biraz bile olsa seks yapmayı başardık. Birkaç kez adamın penisinin rahmime zarar verdiğini hissettim. Zaten bu da yeni bir duygu ve tecrübeydi. Göğüslerime doğru boşaldı, neredeyse bir litre sıvı çıkardı ve gitti. Adamla olduğum zaman esnasında sanki bir şeylerin kaybolduğuna dair garip bir izlenim oluştu bende. Ne? Belki de bir şeyler söylemeliydim. Ya da benim edindiğim izlenim budur. Ama çok iyi biliyorum ki, mutsuz olmak böyle bir şey...

2003 aralık ayına kadar kendime bir bilgisayar almıştım. Bu, yalnız anlarımı doldurmanın bir yoluydu. İnternette sörf yapmayı ve blogları keşfetmeyi hep sevmişimdir. Herkesin kendine ait bir yeri var ve çok ilginç ve eğlenceli görünüyor. Telekızların yaşam tarzlarının nasıl olduğunu öğrenmek ve benim gibi bir kızın hayatını kendiminkiyle karşılaştırmak için Google'da araştırma yapmaya karar verdim. İnternette her şeyi bulabiliyorsunuz, değil mi? İşte bir sürpriz. Hiç kayıt yok. Mevcut olan her arama motorunu kullanarak tekrar araştırdım. Hiçbir şey yok!

Kendi başıma çok yalnız kaldım ve bu durumdan nefret ediyorum. Nedendir bilmiyorum, ama bu durum beni korkutuyor. Benimle aynı binada bir daire kiralayan ve şu anda en iyi arkadaşım olan Gabi ismindeki gerçekten çok hoş bir kızla tanıştım. Kendimi çok yalnız hissettiğim bir gece, onu aradım ve buraya gelip bana eşlik etmesini rica ettim. Ama gelemedi. Nere-

deyse çıldırıyordum. O gece ona anlatmak istediğim her şeyi bloguma yazmaya karar verdim. Birisi bunu görecekti. Belki de ailem görecekti. Gerçekten istediğim şey birinin yardımıma gelip beni bu durumdan kurtarmasıydı. Hayatımdan... Geçmişimden... Benden...

Gerçekten çökmüştüm. Hayatımın bir skecini yazdım ve fahişeliğin buna değmediğini, eğer zamanı geri alabilsem, asla bu yoku seçmeyeceğimi belirtim. Bunların hepsi bir telekızın blogunda. Ertesi gün kendimi biraz daha iyi hissettim ve her şeyi silmeye karar verdim. İnsanlar fahişe olduğum kadar deli de olduğumu düşüneceklerdi. Tüm bunların Noel yaklaştığı için olduğunu düşünüyorum. Annemi, evi düşündüm. Blog arzum bir şekilde azaldı ve belli bir süre bunu unuttum.

1 Ocak 2004'te şöyle düşünüyordum: Bloguma geri döneceğim. Bir çeşit günlük olduğu için, o gün başlamak bir anlam ifade etti. Sadece kafamı boşaltmak yerine günlük hayatımı yazmaya karar verdim. Günlüğüme yazdığım her şeyi, özellikle her müşteri hakkındaki ayrıntıları farklı bir şekilde kaydedecektim. Fahişeliği bıraktığımda, daha derin istatistiki bir çalışma yapmayı hep düşünmüşümdür. Mesela yüzde yüz eminim ki, müşterilerimin yüzde 70'i evli. Onlara seks için para ödemelerini değil, ama niçin eşlerini aldattıklarını hep sorarım. Sadece iki tür cevap vardır. Ya eşleriyle seks yapmaktan bıkmışlardır ya da eşlerine fantezi-

lerini anlatmaktan korkuyorlar. Çünkü fazla iffetliler. Yüzde 20'si zamanı olmayan ya da dışarı çıkmaktan canı sıkılmayan (ya da birini eve alamayan) müzmin bekârlar, yüzde 10'u ise ya nişanlı ya da suçlu.

Başka insanların bunu ilginç bulacağını asla düşünmedim. Ama benim için eğlenceli olduğunu düşünüyorum. Seksi sınıflandırabilmeyi düşünün, nasıl olduğunu söyleyin. Benim kategorilerim aşağıdadır:

– **Mekanik:** Yorgun ve sabırsız olduğumda vücut kimyası yoktur. Devamlı saate bakar ve bir türlü geçmeyen zamanı izlerim. Yapabildiğim her şeyi müşterinin bir an önce boşalması ve gitmesi için yapmama rağmen, kıskanarak yaparım. Bazen sesli bir şekilde ah bile çekerim. "Pozisyon değiştirelim mi?" diye sorar müşteri. Tamamen canım sıkılmış bir halde, yalan da söyleyemediğim için, "Hımm" diye cevap veririm... İnleme sorununa girmiyorum bile.

– **Çiftler:** Bir kere vücut kimyası vardır. Sanki motelde, öpüşerek, sarılarak, okşayarak, misyoner pozisyonunu deneyerek ilk kez seks yapan gerçek bir çift gibiyizdir.

– **Pis laf:** Pis lafı açıklamaya gerek var mı? Gerçek bir fahişe gibi hissederim. Söylenmesine müsaade ederim. Nasıl açıklayacağımı bile bilmiyorum. Çiftlerle seks yaparken, hatta çok ateşli olduğumda bile kendimi fahişe gibi hissetmem. Ama bu durumda hissediyorum.

Blogum, Terra web sitesinde yer alıyordu. Bir gece yazı koyacakken, şifremi yazdım ve şifremin hatalı olduğunu söyleyen bir mesaj belirdi ekranda. Günlerden cumaydı ve problemi çözmek için pazartesi gününü beklemem gerekiyordu.

Pazar günü yeniden denemeye karar verdim ve orada yeni bir yazı olduğunu görünce şaşırdım. Daha kötüsü bu, benim yazdığım şey değildi. Birinin bilgisayarıma girdiğini ve şifremi çaldığını fark ettim. Öyle sinirlenmiştim ki, ağladım.

Pazartesi günü Terra'yı aradım ve bloglardan sorumlu kişiyle irtibat kurmaya çalıştım. Ne olduğunu anlattım ve bir hafta sonra bana yeni bir şifre vermeyi başardılar. Aynı kişi ben gibi davranmaya devam ederek her gün yazı yazmaya devam etti.

Bu kişi beni tehlikeye atabilecek bir şeyler yazabilir diye çok korkmuştum. Ama korktuğum başıma gelmedi. Beni taklit eden kişi mutluydu. O kadar iyiydi ki, bazı yazıları kendim mi yazdım diye düşünmedim değil.

Şifremi nihayet geri aldım ve bana ait olmayan her yazıyı sildim. Okuyucularıma da durumu açıkladım. Bir ay geçmemişti ki, şifrem bir daha çalındı. Bu sefer durum daha kötüydü, çünkü sadece o kişi benmişim gibi davranmakla kalmıyor, aynı zamanda benim bilgisayarımdan çalınmış word dosyalarını da koyuyordu. Çok utanç verici dosyalardı, çünkü kitabımın bazı bölümleri kopyalanmış ve bloga yapıştırılmıştı.

Bu kez daha çok ağladım ve bunu kim, niçin yapmış olabilir diye merak ederek birkaç gece uyuyamadım. Şifremi yeniden almaya çalıştım, ama sonra blogdan vazgeçtim. Ta ki bilgisayar işi yapan bir arkadaşım kendi sitemi yapmayı önerene kadar. Orada bloguma devam edebilir ve fotoğraflarımı koyabilirdim.

Başarıyı tatmaya bu siteyle başladım. Fotoğraflarım blogun gerçek bir telekız tarafından yazıldığına inanmayan insanların güvenini kazanmama yardım etti. Bana inanmayan insanlardan yüzlerce elektronik posta aldım. Birçoğu benim tüm bu yazdıklarımı hayal eden bir erkek olduğumu düşünüyordu.

Blogumun etki yapmaya başlaması bu adres değişikliğiyle oldu. Öyle şaşırtıcı şeyler oluyordu ki, sitemin sahibi Best'teki görevliler bana en çok ziyaret edilen ikinci blogun benimki olduğunu söylediler. Bunun ne kadar daha böyle gideceğine dair en küçük bir fikrim yoktu. İlk başta korkmuştum. Birçok insanın hayatınızda neler olup bittiğini bildiğini düşünmek garipti. Sanki evime gizlice girip çekmecelerimi karıştırıyorlardı. Aynı zamanda insanların hayatımı okumalarının tam da istediğim şey olduğunu keşfettim. En azından dışarıdaki hayatımın. Raquel'in değil, Bruna'nınkini.

O dairede son kez uyudum. Aramızdaki konuşma beni gerçekten üzmüştü. Babam bana hiç güvenmiyordu. Hatta kendime bakabilecek yeteneğime bile. Kendimi işe yaramaz hissetmeme sebep oldu. Bunun olmasına son kez izin verdi-

ğime dair kendi kendime söz verdim. Bundan sonra dünya üzerinde ne babama ne de başka bir adama böyle bir fırsat verecektim. Sıkıntıyla heyecan arasında gidip geliyordum. Birkaç saat içinde istediğim yere gidecek, istediğimi yapacak özgürlüğe kavuşacaktım.

ÇALIŞAN BİR KIZIN GÜNLÜĞÜ

28 Haziran, Çarşamba

İLK MÜŞTERİ

Müşteri profili: İlk başta biraz deli. Daha sonra normale dönüyor. Ve yaramazlaşıyor. Vücut kimyası ya da cazibe yok.

Sınıflandırma: Mekanik.

Tuhaf gerçek: Penisini popom zannederek vajinamın içine yerleştirdi. Ama benim hatam değil. Yemin ederim.

Komik gerçek: Ben ot çekerken küfrediyordu. Doğru değil. Yemin ederim.

Birinci tur: Birbirimizin üzerine çıktık, ama ikimiz de boşalmadık. İyi ki de olmadı. Sonra ben onun üzerine çıktım, ta ki gözleri zevkten kayana kadar.

İkinci tur: Ben dört ayak üzerinde durdum ve anal seks yaptık. Sonra o boşalana kadar vajina seksi.

2004 Haziranı'ndan beri www.brunasurfistinha.com'daki yazılarım bu şekilde devam ediyor. Standart, çok basit ve fazla ayrıntılı olmayan bir yazı. Günde en fazla on müşteri alıyordum. Yazmak için çok fazla vaktim olmuyordu, müşteriler gelip giderken kâğıt parçalarına yazdıklarımı daha sonra bilgisayara geçiyordum. Öyle ki, blog sayesinde mastürbasyon yapmak isteyen birçok erkeğin fantezilerine ilham veriyordum. Belirli bir ün kazanmıştım. Aradığım şey tam olarak bu değildi, ama olan olmuştu bir kere...

2004 Ağustosu'nda *Epoca* dergisi benimle röportaj yaptı ve derginin özel ilavesi *Capricho* benim hikâyemi anlattı. *Vip* dergisine, birkaç gazete ve porno dergisine röportajlar verdim. Birkaç web sitesinde göründüm, online sohbetlere katıldım. Bir gün Luciana Gimenes'in sunduğu *Superpop* isimli televizyon programına davet edildim. Bu, çifte şans demekti.

Öncelikli olarak, yüzümü gösterebilecek, böylece insanlar gerçekten var olduğuma ve ben olduğuma inanacaklardı. Evet, hemen her yerde benim adımı kullanan birçok Bruna taklitleri türemişti. Hatta Samara diye biri online bir grup olan *Orkut*'da kendini ben diye sunmuş ve "SÖRFÇÜ KIZ BRUNA'DAN GINA GELDİ" isimli bir grup kurmuştu.

İkincisi, annemle babamın beni göreceğine ve fahişe bile olsam iyi olduğumu fark edeceklerine inandım. Bir köşede çürümüyordum. Röportaj verirken düşündüğüm hep buydu. Jovem Pan'ın radyo programı *Pâni-*

co'ya (çok fazla eğlence) bile gittim. Bu arada hepsi gerçekten çok iyiydi. Benimle alay edeceklerinden endişe ettim, ama etmediler. Davetli dinleyicilerin soru sormasını bile engellediler. Bunda hepimizin alacağı bir ders olduğunu düşünüyorum. Umut ediyorum ki, bir gün tüm bunlar bittiğinde ailemle yeniden bir ilişkim olacak.

Superpop'a gittiğim gün dedikodu ben daha evden çıkmadan kendisini hissettirmeye başladı. Prodüksiyon arabası oturduğum apartmanın önüne geldi ve şoför, kapıcıya geldiklerini bana söylemesini istedi. Kapıcı şüphesiz televizyona çıkıp çıkmayacağımı sordu ve belli ki canlı olan programı izleyecekti. Söylemeye gerek yok, dedikodu hemen yayılmıştı. Burada çalışanların bana davranışlarında bir değişiklik olmadı. Sadece bir defasında yönetici, apartman sakinlerinin benim buraya birçok erkeği getirdiğimden şikâyet ettiklerini söyleyerek olaya el atmıştı. Koridorda bir kişiyi bile görmemiştim. Problemi olan tek kişi oydu. Ama "ünlü" olduğumu görünce, tüm şikâyetler kesildi. Bana daha saygılı davranmaya başladılar (önceden de kötü davranmıyorlardı).

---

13 Temmuz, Perşembe

Erkek bir fahişeyle seks yapmak nasıldır, hep merak etmişimdir. Benim müşterilerimi memnun etmeye

çalıştığım kadar gayretliler miydi? Bir kadını gerçekten memnun edebilir, onu orgazm hale getirip boşalmasını sağlayabilir mi? Benim gibi aynı binada yaşayan birçok erkek fahişe var. Hepsi çok sevimliler, ama kötü çocuk imajını ya da eşcinsel modacı görüntüsünü yerleştirmek için çok çalışıyorlar. Merak her zaman baskın çıktığı için, özellikle de benim için, bir kez denemeye karar verdim. Nasıl olduğunu tarif etmeye başlayamam bile. Sanki... Sanki... KORKUNÇTU! İki küçük seks makinesi gibiydik. O, kendi açısından sahtekârlık yaparken, ben de kendi açımdan sahtekârlık yapıyordum. Tıpkı bir koreografi gibiydi. Ben kendi hilelerimi yapıyordum, o da kendisininkini. Öpme, emme, yalama, içine alma. Gerçekten çok garip. Ama en kötüsü bu değil. Onun müşterilerinin çoğunun erkek olduğunu öğrendiğimde tamamen dağılmıştım. Alçakgönüllülüğü bir kenara bırakırsak, ben müşterilerime karşı pek mekanik olmamayı başarabiliyorum. Ben kimseye para ödemediğim için (erkek fahişe de öyle), profesyonel seksin "bedava örneği" olmak için hiçbir sebep yoktu.

Benim müşterim olmamış birçok insanı cezbeden blogumun eğlenmek isteyen müşterilerime "ekstra bir şeyler" verebileceğini fark ettim. Performanslarını değerlendirmemi görmeye bayılıyorlar. O kadar çok mesaj aldım ki, şöyle bir not yazdım: HAFTANIN "EN

İLGİNÇ" YA DA "EN İYİ" PERFORMANSI. EĞER BENİ BU ZAMAN ARALIĞINDA ZİYARET EDERSENİZ VE SİZDEN BAHSETMEZSEM, SAKIN ENDİŞELENMEYİN. FIRSATINIZ OLDUĞUNDA YENİDEN DENEYİN... Ve gerçekten birçoğu birkaç kez deniyorlar. İyi iş, değil mi?

İşleri yoluna koyup günde ortalama beş ya da altı müşteri alırken (pazartesiden cumaya sadece öğle yemeğinden sonra), blogumu cazip hale getirmeye karar verdim. Ama müşterilerimin kimliğini açığa çıkarmamaya hep dikkat ettim. Yalnızca onlar benim kim olduğumu biliyorlar. Dövmeler, piercing takılan yerler, vücutlarının bazı detayları ya da kendilerini ele veren kişilik özellikleri gibi durumlar var. Ama benim niyetim bu değildi. Müşterilerinin hayatlarını cehenneme çeviren, hatta onlara şantaj yapan fahişeler vardı. Ama bu benim hoşlandığım bir şey değil. Ben zevkimi başka şeylerden alıyorum.

Herkesin sorduğu sorulardan biri de müşterilerimle olan ilişkilerimden zevk alıp almadığım. Cevap, evet. Ne kadar profesyonel olursa olsun, eğer bir vücut kimyası, tutku varsa ve adam beni cezbediyorsa, niçin zevk almayayım ki? Her şeyden önce, oynamak benim işim. Diğer insanların fantezilerini yerine getirmek için bana para veriyorlar. (Benim kendi fantezilerim var, ama onları kendime saklıyorum. Bir "iş kadını" olarak, kendi profesyonel rutinim var ve "Bruna standardını" sürdürmek zorundayım).

İşimin bu eğlenceli yanına ve birçok insanla tanışmama rağmen, bazen kendimi yalnız hissettiğimi itiraf ediyorum. Yalnız kalmayı sevmiyorum. Biriyle ilgilenmeye ve birinin de benimle ilgilenmesine ihtiyacım var. Ben makine değilim. Müşteri gerçekten bana zevk vermek istediğinde, bir şeylerin iyi gideceğini hissediyorum. Eğer istediği buysa, bunu ona niye vermeyeyim ya da en azından denemeyeyim ki? Tabii ki bazen olmuyor. Benim "içsel çaba" demeyi sevdiğim, Kegal'ın orgazmın gücünü en üst noktaya çıkaran alt karın kaslarını çalıştıran egzersiziyle bile olmuyor. Bana gerçekten zevk vermek isteyen müşterilerime bu tekniği kullanıyordum. Daha çabuk boşalmak için... Bunlar kesinlikle blogumda yer almıyor.

Yaşadığım hayata rağmen, birçok fırlama arkadaşım olduğu kadar, birkaç erkek arkadaş edinmeyi de başardım. Sonuncusuyla tam dört ay sürdü. Biliyorum, çok uzun değil. Ama benimki gibi bir hayatı olan biri için uzun bir zaman. Ortak bir arkadaşımız sayesinde tanıştık. Aslında olana kadar arkadaşım değildi. Bu çocuk beni birkaç kez çağırdı ve sohbet etmeye başladık. Benimle arkadaş olduğunda, seks yoktur. Arkadaşlarımla seks yapmam. Bir gece benim evde Gabi'yle takılırken, ona bir arkadaşını çağırıp buraya getirmesini söyledim.

Aylak aylak dolaşmıyordum. Soğukluğu giderecek bir arkadaş arıyordum. Bir şey olursa, bu kişisel ola-

caktı. Gerçekten bir arkadaşını getirdi –benim erkek arkadaşımı. Birbirimizi gördüğümüzde, her şey bir filmden çıkmış gibiydi, yıkıcı ve karşılıklı sevgi doluydu. Kim olduğumu, ne yaptığımı ve her şeyimi biliyordu. Öyle ki, o gece onunla gittim ve birbirimizi anlamaya başladık. Harika bir duyguydu. Bir kez daha sadece bir erkekten hoşlanan ve onun için bir şeyler hisseden bir kızdım.

İlişkimiz tıpkı benim yaşımdaki herhangi bir kızınki gibiydi. Birlikte çıktık, film seyrettik, dansa gittik, evde takıldık, güldük, konuştuk ve tabii ki seks yaptık. Erkek arkadaşımla yaptığım seksle, işte yaptığım seksi nasıl ayıracağımı biliyordum. Aşk, şehvet ya da ilişkiyi götürecek her neyse. Kafam ve vücudum yorgun olabilirdi, ama arkadaşımla birlikteysem, gerçek seksi yapmak isterim. Bazen çaba sarf etmem gerekiyor. Ama birlikte olduğunuz kişiye dikkat etmemeniz korkunç bir şey. Her şeye rağmen, adamın kız arkadaşının bir fahişe olduğu gerçeğiyle uğraşması gerekir. Seks yapmadan bu ilişkiyi nasıl sürdürebilirim ki? Tıpkı kendinden öncekiler gibi, dışarıdan bakınca hakkımdaki her şeyi bilmesine rağmen, yaptığım işi, blogumun büyüsünü ve "on beş dakikalık ünümü" kaldıramadı. Büyük ayıp! Bu dakikalar geçecek ve orada ben hâlâ kendi başıma olacağım.

Tüm bu şaşırtıcı gelişmeler arasında, röportajlar ve tabii televizyon şovları sayesinde elde ettiğim belli

bir şöhretle beni tanıyan ve sadece konuşmak için arayan insanlar vardı. Öte yandan fahişe olmanın her zaman bir bedeli olduğunu bana hatırlatmak için arayanlar da vardı. Benimle Bandeirantes'te aynı okula gitmiş bir çocuk aradı ve gerçekten beni üzdü: "Raquel, kim böyle bir şeyi hayal edebilirdi? Bir fahişe!" En çok koyan da beni incitmek istemesiydi. "Bizimle okuyan herkes üniversitede ya birinci ya da ikinci sınıfta ve fahişe olan tek kişi sensin." Beni yıktı. Kendisinden istemeyeceğim bir pozisyona koydu beni. Bu tür meseleleri ve benimle okuyan insanların hayatlarını tabii ki ben de düşünüyorum. Hepsi büyük aşama kaydettiler. Bugüne kadar neden böyle bir şey yaptığını anlayabilmiş değilim. Beni bu şekilde aşağılayarak hiçbir şey elde etmedi. Hâla ne bekleyebilirim ki?

Fahişelerin seks ihtiyacı olmaz diye düşünenler var. Ne kadar aptalca! Aşçılar acıkmaz demek gibi bir şey bu. Seks benim işim olmasına rağmen, hep mastürbasyon yapmamın sebebi bu olmalı. Kendi fantezilerimi yaşamak istiyorum. Son kez bir "sivil" olarak biriyle dışarıya çıktığımda adam kovulmuştu. Bu doğru! Hikâyenin sonunu bana anlatan kişi müşterileri başka kız getirmeyince grup seksteki sayıları abartan arkadaşım Natalia'ydı. Eğlenmek için Jardins'te normal bir kulübe gittik. Blogumda kulüpte neler olduğunu anlatmıştım (bazı hıyarlar bunu okudu ve sonuç olarak adam kovuldu). Kendimi kötü hissettim, ama o sadece

çalışan biriydi, benim için... Çok içmiştim. Böyle bir şey olduğunda, gerçekten gevşeğimdir, kontrolü kaybederim. Aslında bana kalırsa tüm kadınlar gevşektir ve bu durumda heyecanlanırlar.

Kulüp iki bölüme ayrılmıştı. Ben, adamın barda garson olarak çalıştığı yerin üst katındaydım. Bana baktığını fark ettim ve ben de kuyruk sallarcasına ona baktım. Bara bir bira almaya gittiğimde, o da benimle ilgilendi. Kendimi tutamadım ve onu öptüm. Telefon numaramı yazmak için ondan bir kâğıt istedim, böylece başka yerde görüşebilirdik. "Benim başka fikrim var. Ben tuvalete gideceğim, sen burada bekle, sonra beni takip et. Orada hemen işi bitiririz." Yarım saatten fazla sürdü. Dışarı çıktığımızda, kapıda büyük bir kuyruk vardı. Tuvalet uniseks'ti. Dışarı çıkarken çok utandım. İstediğim biriyle seks yapmayalı çok uzun süre geçmişti. Hoşlandığım biriyle –para için değil– seks yapmaya ihtiyacım vardı.

Biriyle olma fikrinden çoktan vazgeçmiştim. Ama 2005 Sevgililer Günü'nde kendimi yeniden normal bir kız gibi hissetmiştim. Erkekler bana çıkma teklif ediyorlardı. Bu doğru! Pedro'ydu. Evliydi ve hep evliliğinin bitme aşamasında olduğunu söylüyordu. Ama iki kızı olduğu için ayrılamıyordu. Bir fahişeyle hiç olmamıştı, ama blogumu takip etmiş, beni tanımak istemiş ve söylediğine göre hayranım olmuştu. Tanıştığımız dönemden arkadaş olduğumuz ana dek beni birkaç

kez ziyaret etti. Birkaç ay sonra da eşinden ayrıldı.

Sevgililer Günü'nde, büyük bir sürpriz oldu! Bana çıkma teklif etti. Eğer fahişeliği bırakmak istersem maddi olarak bana destek olacağını üstü kapalı bir şekilde söyledi. Özgür olmak için annemle babamın evinden ayrıldığımı açıkladım (bunu anlayacak kadar olgundu). Bana saygı duyuyor ve benimle olmayı kaldırıyor. Öyle ki şu anda birlikte yaşıyoruz ve gelecek için planlarımız var. Onun hayatımın aşkı olduğunu düşünüyorum. Annem büyük ihtimalle onu sevecektir. Bu deneyimin bana erkeklerin eşlerini aldatırken ne tür özürler uydurduklarını öğrettiğini söyleyerek onunla şaka yapıyorum. Şayet bana baştan çıkarıldığını söylerse, gerçekten çok yaratıcı olmak zorunda kalacaktır... Zavallı Pedro.

7 Ağustos, Perşembe

BEŞİNCİ MÜŞTERİ

Vay! Nihayet biri beni eşler kulübüne davet etti! Akşam 11'de vardık ve sabah 4'te ayrıldık. Daha önce benimle üç kere çıkmıştı. Gecenin sonunda bende garip bir duygu vardı. Sonunda eşler odasında ağlamıştım. Oda ağzına kadar doluydu. Çok hoş insanlar olmasına rağmen, ortam güzel değildi. Kendi başlarına takılan genç insanlar, tatmin olması zor birçok kadın vardı. Beni şaşırtan şey perşembe günleri sadece damsız erkeklerin girmesine izin vardı. Bir başka deyişle, oraya giremezsiniz, çünkü erkekler leşe üşüşmüş akbaba gibidirler. Bu doğru. Ama çalan eski klasik müzik harikaydı. Benim favori şarkılarımdan birini bile çaldılar (adını bilmiyorum, ama The Mamas & The Papas'ın şarkısı olduğunu biliyorum).

Perşembe gününde aynı zamanda bayanlar için bir striptiz şov olması erkekler için üzücü bir durum. Genelde olduğu gibi, şovun ortasına itilmedim. Bunun bir sebebi de kısmen striptizden hoşlanmamamdı. Üç kez eş değiştirdik, ama sadece kadınlardan biri buna değdi. İlk çiftteki kız çok seksiydi, ama o, kadınlar yerine ne yazık ki benimle gitti. Üstümü çıkardığımda, göğüslerimi sıktı ve şöyle dedi: "Bunlar silikon, değil mi canım?" Özellikle seks yaparken bana "canım" denmesi

konsantrasyonumu azaltır. Ona güldüm. İnsanların bana "tatlım" demesinden, hele hele "canım" diye çağırmasından hiç hazzetmem.

Kızın eşi göğüslerime boşalmak isteyen sinir bozucu genç bir çocuktu. Reddettim, ama ısrar etti. Birinin yapmaktan hoşlanmadığım bir şeyde ısrar etmesi beni deli eder. Sonunda peki olur dedim. Tam boşalmak üzereyken, onu ittim. Ben kendimi geri attım ve tek bir damla üzerime gelmedi. İkinci eş değişme gerçekten çok hoşlandığım Japon bir adamdı. Ama seks yaparken, hiç hoşlanmadım. Ben kanepede dört ayak üzerinde, o ayakta seks yapıyorduk. Bana gerçekten zarar veriyordu. Burnumu duvara çarpmamak için yüzümün bir tarafını çevirdim. En sonunda kafamı kaldırdım. Yıldızları gördüm. Biraz saldırgandı, ama çok şükür çabuk boşaldı. Müşterim boşalmış gibi yaptı, böylece hemen gidecekler ve biz de birbirimizle seks yapabilecektik. Benimle boşalmıştı.

Üçüncü eş değiştirmeden sonra (üzerine atlamak için can atsam da, kıza dokunacak cesaretim yoktu) gerçekten sarhoş bir adam beni sıkıca tuttu ve beni görür görmez aklına *Kadın Kokusu*(*) filmi geldiğini söyledi. Ardından filmi anlatmaya başladı. Tanrıya şükür, eşler kulübünün ortasında kimsenin bir filmin senaryosunu dinlemeye ihtiyacı yoktur.

Üçüncü eş değiştirmeden önce, şaşkınlıkla durduk. Kırk yaşlarında bir kadın ve kocası sevişiyordu,

(*) 1993 yapımı, Al Pacino ve Chris O'Daniel'in oynadığı film. (Ç.N.)

ama kadın aynı anda bir başka erkeğin penisini okşuyordu. Kadın müzmin bir penis okşayıcıydı. Aniden bir penis daha belirdi ve kadın onu da okşamaya başladı. Derken birçok erkek ortaya çıktı ve kadın hepsinin penisini okşamaya başladı. Ben kadının yedi penisi okşadığını saydım. Bir ara herkesin numara aldığını ve sıraya girmeye başladığını düşündüm. Aman, her neyse ne! Böyle bir şeyi düşünmeme rağmen, ben –bir fahişe olarak– eşler kulübünde yedi penis okşamamıştım.

Kadının kafasını hiç kaldırmadığını fark ettim. Bu penislerin kime ait olduğunu bile bilmiyordu. Kadın sadece penisleri tutuyor ve okşuyordu. Tüm düşünebildiğim adamların en iyi eşler olmasa da, çok kibar olduklarıydı. Kimi eleştirmeliyim? Ama itiraf etmeliyim ki, şok olmuştum. Büyük ihtimalle kadının fantezisi buydu. Kadınlardan mı yoksa erkeklerden mi daha çok iğrendiğim konusunda emin değilim. Erkekler İNANILMAZ DERECEDE GARİPTİRLER. Ne zaman azsalar, penislerini gördükleri ilk deliğe sokmak isterler. Sadece duvardaki deliğe sokmazlar, çünkü duvardaki delikler inlemezler.

Hâlâ bir kadınla sevişememiştim. Sadece eşlerin girebildiği bir odadaydık. Bir kadın bana dokunmaya başladı. Sonra özel odaya gitmeyi önerdi. Uzun bir süre orada seviştik. Boşalamadım, ama kadın vajinasını ağzıma kadar götürdü. Vajinası tam sevdiğim gibiydi, hoş ve bakımlıydı.

Bu işi yaparken edindiğim ilişkilerden çeşitli şeyler öğrendim. Mesela erkekler bana tekrar ancak bu işi bıraktığımda saygı duyacaklar. Öğrendiğim bir başka şey de şu: Bu işi yaparken hayallerimin erkeğiyle karşılaşırsam, onunla evlenir ve çocuklarım olursa, ona bir zamanlar telekız olduğumu anlatmayacağım. Tüm yaşadıklarımı geçmişte bırakmaya karar verdim. Unutmak mı? Hayır, imkânsız... Şöyle diyelim: Tüm bu yaşadıklarımı bir çekmeceye koyacağım ve bir daha açmayacağım. Benimle Bruna olarak tanışabileceğinden ya da yaptığım işi başka şekilde öğrenebileceğinden korktuğuma şüphe yok. Şöyle açıklasam daha iyi olur: Yaptığım şeyden pişman değilim. Pedro'yla her şey çok farklı olacak, çünkü onu çok seviyorum ve bana saygı duyacağını umut ediyorum.

Telekızlarla alakalı klasik Cinderella'nın hayallerinden biri kendilerini fahişelikten kurtaracak adamı bulmaktır. Böyle bir şeyin benim başıma geldiğini hayal edebiliyor musunuz? Altmış iki yaşında, eşinden boşanmış, yalnız bir adamdı. Her hafta bana gelirdi, ama neredeyse hiç seks yapmıyorduk, çoğunlukla konuşuyorduk (bu, düşündüğünüzden daha çok olur). Bir gün gene geldi ve şöyle dedi: "Seninle ciddi olarak konuşmak istiyorum." Bana kendisiyle yaşayan oğlunun bir yıllığına değişim programıyla yurt dışına gideceğini ve yalnız kalacağını söyledi. Benden kendisiyle yaşamamı ve fahişeliği bırakmamı istedi. Fahişeliği bırakırsam, üniversite, spor salonları, kıyafet vb masraf-

larımı karşılayacağını söyledi.

Düşüneceğimi söyledim ve gerçekten de düşündüm. Gerçekte fahişeliği bırakmayacaktım, sadece para için onunla beraber olacaktım. Hayatım boyunca tek bir müşteri (belki bir süreliğine olabilirdi). Ne onunla iyi geçinmem ne de cömertliği işe yaradı. Çünkü orada kimse kimseyi aptal yerine koyamıyordu. Ama ben daha fazla özgürlük için anne babamın evinden ayrılmıştım. Aşk için olmadıkça kendimi bir adama bağlamak bir kafesten diğerine geçmek olacaktır. Servet için tamam, ama kafes için asla. Benim için iyi anlaşma olacağını biliyordum. Benim gibi bir kızın hayatında bir kez yakalayacağı bu fırsatı reddettim. Ama bir gün adamın ölebileceğinden ve bunun için suçlanmaktan korktum. Sanırım bu tür olayı gerçek hayatta olduğu kadar filmlerde de çok görmüştüm.

Birinin "bedenini izleyerek ruhunu kurtarması" her gün olmuyor, ama aynı müşteriyle birçok kez olunca, ilişki genelde arkadaşlığa dönüşür. Bu günlerde tüm arkadaşlarım eski müşterilerim. En iyi arkadaşım bana müşteri olarak beş ya da altı kez gelmiştir. Çoğu durumda seks ikinci planda kaldı. Temel konulara değinmeye başlamıştık, sadece sevişme planı yapmıyorduk. Bir gün şöyle bir karar almak zorunda kaldım: "Arkadaş olduğumuz an artık seks yok." Yapamadım, bir işe yaramadı. Arkadaşlarımla seks yapmayı sevmiyorum. Eğer arkadaşımsanız, profesyonel ilişki bitiyor.

12 Eylül, Salı

ÜÇÜNCÜ MÜŞTERİ

Üç erkek ve bir kızla küçük bir partiye gittim, ama adamlardan biri sadece izlemek istiyordu. All Black barında buluşmaya karar verdik ve oradan da adamlardan birinin dairesine gittik. Oldukça küçük bir grup-tu. Önce, biriyle yatak odasına geçtim. Biraz seviştik, ama adam çok geçmeden ağzıma boşaldı. Daha sonra oturma odasında diğer iki kişiyle içki içip sohbet ederek takıldık. Aynı anda kız, benim seks yaptığım adamla yatak odasına gitti. Ben de kanepeye uzandım ve adamlardan biri üstüme çıktı. Hayatı kolaylaştırmak için parmağımla ona yardım ettim ve müthiş bir orgazm yaşadım. Diğer adam kanepede oturup bizi izledi. Diğer iki kişi yatak odasında kaldı, biz ikimiz içeri girdik. Belli bir süre ben üstte kalarak seks yaptık, daha sonra ağzıma boşaldı.

İlginç gerçek: İçlerinden biri daha önce müşterimdi.

Üzücü gerçek: Eve sabah saat beş buçukta geldim.

Telekızların hayatında jinekologların çok önemli bir rolü vardır. Jinekoloğun ne yaptığımı bilmesi gerekiyor. Bunun iki yolu yoktur. Kendimi ondan korumak için ona ihtiyaç duyarken, bana doğru tavsiyeyi nasıl verebilir, beni dikkatli bir şekilde nasıl tedavi edebilir? AIDS en büyük korkudur. Her üç ayda bir testten geçiyorum ve hep aynı ıstırap. Gittiğimde hep bir korku duyuyorum. Evet, kendimi koruyorum, her zaman prezervatif kullanıyorum... Yani, seks esnasında içinize korumasız bir penisin girmesinin hiçbir yolu yoktur. Ama oral sekste şansımı denediğimi itiraf etmeliyim.

Doktor bana oral seks yaparken bazı hastalıkları kapma oranının daha az olduğunu söylemişti, ama yakalanma şansı da var. Özellikle de ağzımda yanma varsa, ki bu olduğunu dahi bilmediğiniz bir şeydir. Bilemiyorum... Bazen müşterinin sağlıklı göründüğünü düşünüyorum. Kendimi rahat hissediyorum ve gördüğüm ve ilişkiye girdiğim kişiye güveniyorum. Pişmanlık daha sonra geliyor. Müşteriye bakarak onda bir rahatsızlık olduğunu söyleyemezsiniz. Ama asla döl yutmadım. Ağzıma boşalmalarına izin verdim ve bundan hoşlanıyorum. Ama asla yutmadım (yani pek sık değil). On müşteriden beşine prezervatif kullanmadan saksofon çekecek kadar aptal olduğumu söylemeliyim.

Birinin kafasına bakmadan bedenine bakmak aptalca, değil mi? Sağlığım yerinde, saçlarım parlak (bir-

çok kadını kıskandırıyor, benim saçlarım gerçekten düz ve fön çektirmeye gerek duymuyorum. Şanslıyım, değil mi?), vücudum tüysüz ve tırnaklarım bakımlı.

Tüm bunlar iyi olduğunda, kendime biraz zaman ayırırım. Her pazartesi öğleden sonra terapi yaparım. Komik, çünkü hayatım boyunca kendimin psikoloğu oldum.

Başlangıçta seanslar esnasında kiminle görüşeceğimi bilmiyordum. Raquel'le mi yoksa Bruna'yla mı? Bugünlerde hiç zor değil. Tüm hayatımı terapistime anlatma isteğini yaşadığım aşamadaydım ve işin en zor ve karmaşık kısmı buydu. Bu aralar haftayı özetliyorum... Olaylar Raquel'i nasıl etkiliyor, hayatımın genel görüntüsü, planlarım... Açıkçası kendimle konuşmayı bazı müşterilerden ve neler yaptığımızdan bahsederek bitiriyorum. Onları dışarıda bırakamazsınız.

---

22 Eylül, Cuma

DÖRDÜNCÜ MÜŞTERİ

Dış görünüş aldatıcı olabilir... Bir keresinde, Alameda Franca'nın evindeyken, oldukça yakışıklı bir erkek beni seçmişti. Görünüşünü çok sevmiştim. Haylaz bir havası vardı, ama aynı zamanda nazik birine benziyordu. Yatakta da iyi iş çıkaracakmış gibi duruyordu. Bekleme odasında samimi biçimde sohbet edip, neler ola-

cağını kararlaştırırken bir istekte bulundu: Benden onu arkadan becermemi istiyordu. Pekala, hiç sorun değildi. "Bruno" olarak bunu yapacağım ne ilk ne de son erkekti. Odaya vibratörü takmış olarak gelmemi istedi. Müşterinin isteği benim için emirdir. Fakat sıra arkadan içine girmeme geldiğinde, ileriye doğru fırlayıp benden kaçmaya çalışarak işi yokuşa sürüyordu. Becerilmeyi hayal etmişti, ama buna cesareti yoktu. Vibratör, poposunun deliğine her dokunduğunda kaçmaya çalışıyordu. Oysa plastik penisi büyük bir iştahla dakikalarca okşadı. Bu şekilde üç defa beraber olduk.

Dördüncü kez geldiğinde üçlü seks yapıp, elbette onu arkadan becerecek bir erkek arkadaşımın olup olmadığını sordu. Adam aslında gerçek bir penis istiyordu, ama kendisini homoseksüel hissetmemek için bir fahişeye gelmişti. Şakasına güvenlik görevlisinin ona bir kıyak yapabileceğini söyledim, fakat beni ciddiye aldı. Adamın bizimle seks yapmak için ne kadar isteyeceğini sordu. Elbette bu teklifi kabul etmeyecekti, ama numara yapmak zorundaydım. Aşağıya inip diğer kızlara bütün hikâyeyi anlattım ve katılarak güldüler. Sonra yukarıya çıktım ve güvenlik görevlisinin teklifi reddettiğini söyledim. Hayal kırıklığına uğramıştı ve kaybolmuş bir köpek yavrusuna benziyordu. Onu bir türlü arkadan beceremedim. Hâlâ bakir olup olmadığını veya sonunda birisine onu arkadan becermeye izin verecek cesareti bulup bulmadığını merak ediyorum.

Fiyatım nedeniyle beni çağırmaya korkan insanlar var. Elbette 300, 400 *real* isteyen kızlar da var, ama bunların haftada en fazla bir, iki veya üç müşterileri oluyor. Sörfçü Kız Bruna ismiyle yaptığım "ünle" bundan daha fazlasını isteyebileceğimi biliyorum. İtiraf etmeliyim ki, yaptığım işi seviyorum. Kendimi istenen biri olarak hissediyorum; bu, daha önce asla yaşamadığım bir duygu. Açıkçası işin bir de pratik yanı var. Ben pratik biriyim: Ne kadar çok müşterim olursa, o kadar fazla para kazanırım. Pazarlık yaparak vakit harcamam. Birçok erkek indirim, avantajlar veya ayrıcalıklar elde etmek için sıkı pazarlık eder. Canımı bunlarla sıkacak değilim.

---

10 Kasım, Cuma

BEŞİNCİ MÜŞTERİ

Bir eş değiştirme kulübüne davet edilmek, bütün telekızların can attığı bir ödüldür. İnsanı hayrete düşüren bir müşterimle Moema'da gerçekten de pahalı bir kulübe gitmiştim – adam beni ve oraya birlikte gittiğimiz diğer kadınları becermekten yorulmuyordu. Bizleri becermediği zamanlarda ise benim, becereceği veya becermiş olduğu kadınlarla sevişmemi izleyerek çılgınlar gibi mastürbasyon yapıyordu. Ve istisnasız her

defasında boşalıyordu. Gözlerimle gördüm!

Bu kulüpte çok sevdiğim bir yer var. Tam bir çifte yetecek büyüklükte küçücük bir oda. Odanın dışındakiler cam bir pencereden içeriye bakabilirler, ama içeride neler olup bittiğini görmeleri imkânsızdır. Çünkü pencere, içeridekilerin dışarıyı görebilecekleri şekilde yapılmıştır. Çaktınız mı? Sevişirken başkaları tarafından görülmek bazılarını heyecanlandırır, ama olayın derinliklerinde, izleniyor olma "duygusunu" yaşama isteği vardır. Bu yalnızca bir başlangıçtır – dışarıdakiler elbette parmaklarını çıtlatıp durmazlar. Duvarda oda ile koridor arasında, bu pencerenin hemen altında iki delik var. Ellerinizi bu deliklerden içeri uzatıp odada sevişen kişilere dokunabilirsiniz. Müşterim ve ben buna hemen alıştık: Tam iki saat boyunca deliklerde elimize geçen her şeye dokunduk: Kalçalar, göğüsler, penisler... Bir çift bizi onlara katılmaya davet etti. Ne müthiş bir duyguydu ama! Vücutlarımızın herhangi bir parçasına dokunmaya çalışan elleri hissederken bizi göremeyen insanların acıkmış gözlerini görebiliyorduk. Bu delikler inanılmaz bir heyecan yaratıyor. Bunun bir de avantajı var: Yalnızca çekici bulduğumuz –güzel görünüşlü ve seksi– kişilerin bize dokunmalarına izin veriyorduk.

Bu yeri bu kadar geç keşfetmiş olmam aslında benim için utanç verici. Uzanabilecek kadar yer olmadığı için boşalamamıştım, ayrıca ben ayakta orgazm olamam, ama sonuçta çok eğlendim. Boşalamamamın ge-

cemi mahvetmesine izin veremezdim. Sorunu sihirli parmağımla çözdüm: Eve gittim ve mastürbasyon yaptım. Boşaldıktan sonra, yorgun ve mutlu biçimde gözlerimi kapadım ve tatlı rüyalara daldım.

Bu hayata nasıl girdiysem aynı şekilde çıkacağımı biliyorum. Hayatımın geri kalanı boyunca bir fahişe olarak kalmak istemiyorum. Bunun için uğraşıyorum. Oncelikle pezevenklerden kurtuldum. Kazandığımın yarısını veya daha fazlasını hiçbir şekilde başkasına veremem. Elbette yalnız çalışmanın da kötü bir yanı var: Can güvenliğiniz olmuyor. Müşterileri her türlü ihtiyaçları karşılanan bir apartman dairesinde almak işi biraz kolaylaştırıyor. Her zaman müşterilerimin telefon numaralarını alırım ve verdikleri numaraların gerçekten de onlara ait olup olmadığını teyit ederim. "Telefon numaran kaç?" Böylece bir sorun çıktığında onları arayıp randevuyu iptal edebiliyorum. Her zaman birkaç saat öncesinden randevu aldıkları için sorun yaşamıyorum. Bugüne kadar şiddet boyutunda saldırgan müşterim olmadı. Ne kadar iyi, değil mi? Doğruyu söylemek gerekirse, en büyük korkum, babamın veya kız kardeşlerimin arkadaşlarından birine rastlamak. Tanıdığım insanlarla müşteri olarak birlikte olmuşumdur. Bunların arasında Bandeirantes'ten eski sınıf arkadaşlarım da vardır (beni tanımadılar, ama "Seni, buralardan değil, ama bir yerlerden tanıyorum – birlikte okumuştuk" demeyi de ihmal etmedim.)

22 Kasım, Çarşamba

İKİNCİ MÜŞTERİ

Insanlara zevk veren her türlü şeyi anlayışla karşılarım, ama bazen bunların nedenlerini merak da etmiyor değilim... Bir müşterim daireme geldi, bütün kıyafetlerini çıkardı, ama çoraplarına dokunmadı. Benim için mekanik bir sevişmeydi, çünkü bir türlü dikkatimi toplayamadım. Çoraplarını neden çıkarmadığını öğrenmek istiyordum. Yoksa ayakları çirkin miydi? Belki de ayaklarında yaralar veya başka bir sorun vardı. Gayet rahat görünüyordu, güzel sevişti ve iki kez boşaldı; bir kez ağzıma bir kez de içime. Ben üstteydim, çünkü çoraplı ayaklarını görmek istemiyordum. Bunlar sıradan erkek çoraplarıydı, üzerinde ne delikler ne de herhangi özel bir şey vardı. Ikinci kez boşaldıktan sonra duş almaya gitti; ben de kafam allak bullak biçimde yatak odasında oturdum. Birdenbire banyodan "LANET OLSUN" diye bir bağırış duydum ve ne olduğunu görmek için banyoya koştum. Orada öylece, çırılçıplak duş alıyordu... Çorapları hâlâ ayaklarındaydı! Sevişirken ve duş alırken çoraplarını çıkarmayı unutmuş olduğuna inanır mısınız? Adamla epey bir gülüştük. Ah erkekler!

Çalıştığım günler olan pazartesi ve cuma günleri boyunca yirmi beş ila otuz müşterim oluyor. Beşten fazla müşteriyle birlikte olduğum günler de var. Dairemdeki her bir seans bir saat sürüyor ve isteyen müşterilerim 200 *real'e* oral ve vajinal seksin tadına varabilirler. Anal seks istiyorlarsa 250 *real* ödemeleri gerekir (Haziran ayında *Pânico*'da işe çıktıktan sonra, artan talep nedeniyle fiyatımı biraz artırmaya karar verdim. Ondan önce, çoooook uzun bir zaman için 150 veya 200 *real* alıyordum). Bir saat içinde istedikleri kadar yapabiliyorlar. Ayrıca motel, daire veya diğer şeyler için de para vermek zorunda kalmıyorlar. Fiyata her şey dahil. Tabii bu fiyatlar müşteri motele gitmek istediğinde veya beni bir otel odasına çağırdığında geçerli değildir (o zaman yolda geçirdiğim zaman nedeniyle fiyatı iki katına çıkarıyorum). Bu sistemle hafta sonları tatil yapmış oluyorum. Bu herkes için geçerli değil mi? Çalışan bir kızın da buna hakkı yok mu?

Yaptığım şeyi bir iş olarak görsem de bazı müşterilerime acıdığımı da itiraf etmeliyim. Şöyle düşündüğümü hatırlıyorum: Bu çocuk burada benimle birlikte olmak için aylarca para biriktirdi. Nereden mi biliyordum? Hepsi bir *real'lik* banknotlardı. Şaka yapmıyorum! Sanırım otobüslerde, şurada burada aldığı para üzerlerini biriktirmişti. Cebinden 150 tane birlik banknot çıkardı. Gerçekten de utanmışa benziyordu.

"Böyle ödememin bir sakıncası var mı?"

"Hayır, hiç sorun değil."

Elime bir deste banknotu tutuşturdu ve o üzerini giyinirken ben parayı saydım. O anda içimi müthiş bir acıma duygusu kapladı. Bir düşünün; bu parayı biriktirmek için ne kadar uğraşmıştı. Ama bedava da sevişemezdim ya! İnsanlara acıyabilirsiniz, ama iş iştir.

Bu meslekte farkına vardığım bir diğer şey ise, işin zirve ve dip noktalarının olmasıdır. İşlerin kış mevsimi başlarında arttığını söylemiştim. Aynı şey insanların Noel ikramiyelerini aldıkları yıl sonunda da söz konusudur. Normalde paraları yetmeyenler bu dönemde gelirler. Karşınızdaki adamın bütün bir yıl boyunca çalışıp Noel'de sizinle sevişmek için para biriktirmiş olması insana biraz gurur veriyor.

Serbest çalışmanın ilginç bir yanı, kendi kurallarınıza ve bildiklerinize göre hareket etmenizdir. Kendi hizmet standardınızı oluşturuyorsunuz. Havlular ve çarşaflarla ilgili hikâyeyi hatırladınız mı? Müşterilerim ve benim için temizlik esastır. Bu yüzden dairemde her bir müşterim için ayrı bir havlu vardır. Bazen bu mesleği bıraktığımda bu kadar çok havluyu ne yapacağım diye düşünürüm gülerek. Birkaç kez kirli havlular o kadar birikmişti ki, elimde çok fazla temiz havlu kalmamıştı. Yeni havlular almam gerekmişti. Havlu koleksiyonum var – yaklaşık seksen tane! Hepsi beyaz, çünkü böylece gerçekten de temiz olduklarını görebiliyorsunuz. Müşterilerimin kullandıkları sabun sıvıdır (o elden ele geçen, kıllarla dolu iğrenç sabun kalıplarından

nefret ederim). Bir müşteri terlemedikçe veya üzerine boşalmadıkça çarşafları, herhangi bir sorun olmadan, en az iki müşteride kullanırım. Prezervatifleri ben veririm. Çok iri müşteriler ise genellikle prezervatiflerini yanlarında getirirler.

---

4 Aralık, Pazartesi

İLK MÜŞTERİ

Partiyi tekrarladık. Son partideki aynı erkeklerle... Ama bugün yalnızca ikisi, *röntgenci* ve dairenin sahibi vardı. Ne yazık ki kovboy yoktu... Tıpkı öncekilerde olduğu gibi parti sorunsuz gitti. Benim dışımda diğer kız da oradaydı. Ben oturma odasında *röntgenciyle* sevişirken, diğer ikisi yatak odasına gitti. Tuhaf hissediyordum çünkü *röntgenci* daha önce bir fahişeyle birlikte olmamıştı. Ve dahası, daha önce eşini aldatmamıştı! Neredeyse mükemmel bir erkek, değil mi? En azından bugüne kadar öyle kalmıştı... Aldatmamanın iyi mi yoksa kötü mü olduğunu sordu. Cevabımın ne olduğunu sormayın. Bana son derece sevgi dolu yaklaşmıştı... Ön sevişme çok uzun sürdü, sonra oral seks yaptım ve çok hızlı boşaldı. Ardından "eşleri değiştirmek" için bir süre bekledik. Yatak odasındaki adam geldi ve ereksiyon olmuş penisiyle üzerime atladı. Penisini ağzıma soktu ve boşalıncaya kadar hızla gidip geldi.

Çok korktum. Bir gece canım feci derecede kokain çekti ve sonunda içmeye başladım. Ne kadar kokain içtiğimi hatırlamıyorum. Bir ara sanki artık kendi bedenimde olmadığımı hissettim. Vücudum tepki vermeyi reddediyordu. Soluk alışverişimde bir tuhaflık vardı. Ağzımın içinde garip bir tat hissediyordum. Aşırı doz. Aynaya baktım ve kendimi ölü halde gördüm: Benzim soluk, ağzım kuru ve dudaklarım mordu. Kalbim patlayacakmışçasına hızlı çarpıyordu. Bayıldım. Ben ispritizmacı biriyim çünkü "diğer tarafta" burada sahip olduğumuz her şeyin olduğuna inanırım. Hastane bile vardır. Kendime geldiğimde, yemin edebilirim ki gözlerimi "diğer taraftaki" hastanede açmıştım. Berbat bir seyahatti. Her şey gerçek dışı gibiydi, ama kim olduğunu bilmediğim, bana bir sürü şey anlatan bir adamla konuştuğumu hatırlıyorum. Kokain çekmeyi bırakmamı da söylemişti. Tam olarak kendime geldiğimde yanımda kimsecikler yoktu. O günden sonra kendime bir daha kokain çekmeyeceğime dair söz verdim.

Kararıma sıkıca sadık kaldım. Bu elbette kolay olmadı. Ara sıra krizlerim tutuyordu ve her defasında öleceğimi düşünüyordum. Gabi bu süreçte bana destek vererek ve katlanarak çok yardımcı oldu. Evimde bir tür inzivaya çekilmiştim. Geceleri dışarı çıkmıyordum, çünkü kokaini nerelerde kolaylıkla bulabileceğimi gayet iyi biliyordum ve artık kokain kullanmak istemiyordum. Canım her çektiğinde yaşamımı, o rüyayı

(hayali veya sanrıyı), hastanedeki adamı düşünüyordum. Kokain çekme işine sonunda bırakma niyetiyle başlamış olduğumu hatırladım. Fakat bir ara günlük 4 gram kokain için 50 ila 70 *real* veriyordum. En safı, en pahalısı... İçinde tebeşir veya mermer tozu yoktu. Kazandığımın yarısından fazlasını buna harcıyordum. Bu hızla hiçbir yere varamazdım. Belki de varacağım yer "diğer taraftaki" hastane olacaktı.

Kokaini bırakmaya karar verdikten sonra hedeflerime biraz daha fazla odaklandım ve ne kadar büyük aptallık yapmış olduğumu anladım. Ne de olsa haydan gelen huya gider... "Kolay" para da bağımlılık yaratır. Hayatımın geri kalanını fahişelik yaparak geçirmek istemiyorum. Çok pragmatik biri olmam gerçeğiyle birlikte bu isteğim, hedeflerimin yolundan sapmadan ilerlememi sağlayacak bir plan geliştirmeme yardımcı oldu. Buna "500'lük hedef" diyorum. Pek çok insan bunun beş yüz bin *real* biriktirmek anlamına geldiğini düşünüyor. Aslında tam olarak öyle değil.

Başlangıçta, evi terk ettiğimde, ömrümün sonuna kadar fahişelik yapacağımı düşünüyordum. Zamanla birlikte bunun hem fiziksel hem de fizyolojik açıdan son derece ağır bir iş olduğunu anladım. 2004 yılında bir ara aklımdan her şeyi bırakıp okula geri dönmek geçti. Ne zaman olacağını bilmiyorum, ama bir gün bu işe son vereceğim. Ancak bunu yapabilmem için bir hedefimin olması gerekiyordu. Böylece bir gün oturup

bir dairenin ne kadara mal olacağını düşünerek büyük bir hayal kurdum. Satın almak istediğim ve bunları alabilmek, biriktirmiş olduklarımı da hesaba katarak bu yaşamı arkamda bırakabilmek için ne kadar paraya ihtiyaç duyduğumu hesapladım. Sonuç çok uçuktu, yaklaşık 500 bin *real* gerekiyordu. Bu parayı biriktirmek için çok fazla sayıda müşteriyle birlikte olmalıydım. Bu miktara ulaşabilmemin imkânı yoktu... "Dilek listemdeki" bazı maddelerin üzerini çizmeye başladım ve miktarı 300 bin *real'e* kadar indirdim.

Bu kadar büyük bir miktarda para biriktirme fikri, başlangıçta çok ağır geliyor; ne de olsa az para değil. Hele bir de bunu nasıl kazanacağınızı düşünüyorsanız. Sonra bu 300,000 *real'i* taksitlere bölmeyi düşündüm, böylece bu yükün altında ezilmeyecektim. Çok basit bir hesaplamaydı: Üç yüz bini beş yüz taksite böldüm ve her taksit 600 *real* oldu. Elime bir parça kâğıt aldım ve taksitleri yukarıdan aşağı birden beş yüze kadar sıraladım. Bu şekilde biriktirmeyi başardığım her 600 *real'e* karşılık olarak bir taksitin üzerini çiziyorum. Üzerini çizecek tek bir taksit kalmadığında 300,000 biriktirmiş olduğumu bileceğim. Aslına bakarsanız listemden birkaç şeyi daha çıkararak miktarı iki yüz bine indirdim. Ama bu miktar bir ev almaya yetmese de yüz bine geldiğimde bırakacağımı düşünüyorum. Her neyse, gelecekle ilgili planlarım var. 8,000 *real* kazandığım aylar oluyor. Sanırım gelecek hedefim yaklaşıyor.

Bu yaşantımdan geleceğime taşıyacağım birkaç

hatıram olacak: İki *piercing* (biri göbeğimde, diğeri de alt dudağımda. Kaşımdakini çıkardım.) ve üç dövme (omzumdaki burcumun işareti akrep, kasığımdaki kalp ve boynumun arkasına eski erkek arkadaşım için yazdırdığım söz – aslında bunu yaptığıma pişmanın: "*Thanks Du.*" Ayrıldığımızda bunu "*Thanks Dad*"(*) olarak değiştirttim).

Beraberimde götüreceğim şeylerin yanı sıra, başaramadığım şeyleri gerçekleştirme hayalim de var. İki senedir herhangi bir derse çalışmadım ve kendimi her şeyi unutmuş olduğum hissine kapılmaktan alamıyorum. Aslında her şeyi unuttuğuma eminim. Eskiden ders çalışmayı sevmiyordum. Artık fikrimi değiştirdim. Bu işi bırakır bırakmaz üniversiteye gitmek istiyorum. 2005'te dilbilgisi dersini vereceğim ve üniversiteye giriş sınavlarını kazanırsam 2006'da psikoloji bölümüne kaydolmayı düşünüyorum. Üniversiteye gitmemiş, ama çalışıp çok para kazanan pek çok insan tanıyorum. Bunlar her şeye rağmen ebeveynlerinden yardım almışlardı. Benim elimde artık böyle bir imkân olmadığından, yaşamda bir yerlere gelebilmek için istesem de istemesem de, sevsem de sevmesem de çalışmak zorunda olacağımı anladım.

(*) İng. Teşekkürler baba.

28 Aralık, Salı

DÖRDÜNCÜ MÜŞTERİ

Bugün aynı müşterilerle üçüncü kez birlikte oldum. Motele gitmek istemediler ve benim mekânıma geldiler. Güzel oynaştık. Kız önce hızla soyundu, ama bu bile üçümüzü çılgına çevirmeye yetti. Sonra o ağzıma boşalana kadar ona oral seks yaptım. Kız benim vajinamı yalarken ben de adama oral seks yaptım... Adamla kısa bir süre seviştim, ama beni şaşırtan, ben onları izlerken uzun bir süre boyunca sevişmeleri oldu. Vajinamı yalamasından büyük keyif aldıysam da boşalmadım. Adam da boşalmadı, çünkü "kendisini tutuyordu." Kız ise defalarca boşaldı! Saydığım kadarıyla yaklaşık dört kez.

Çok komik bir şey var. Bugünlerde arkadaşlarımın hepsi aslında benim eski müşterilerimdiler. İlk karşılaştığınızda ileride arkadaş olacağınızı asla bilemezsiniz. Daha önce söylediğim gibi, ben arkadaşlarımla sevişmem. Ne kişisel ne de mesleki olarak. Ve bunu açık biçimde belirtirim.

Bazıları sınır çizgisindedirler –hâlâ müşterimdirler, ama arkadaşım olmaya yaklaşmaktadırlar. Sevgilerini ifade etmelerini görmek gerçekten de çok hoş. Bir-

çoğu halimi hatırımı sormak için beni arıyor veya internetteki günlüğüme not bırakıyor. Pek çok hediye de alıyorum. Bir çocuk, kapağına benim fotoğrafımı yerleştirdiği bir CD hediye etmişti. Harikaydı! Bir başka gün, internet günlüğüme *Melekler ve Şeytanlar* adlı kitabı okumak istediğimi yazdım ve bir müşterim bana bu kitabı aldı. Paskalya ve doğum günümde de hediyeler gelir...

Geçen yıl doğum günümü bir eş değiştirme kulübünde kutladım. O dönemlerde bu tür mekânlara müptela olmuştum – erkekler ve kadınlarla sevişebilmek, defalarca orgazm olmak, açık saçık ortam. İtiraf ediyorum ki bu kişisel bir düşkünlük. Şöyle düşünüyordum: Bu benim doğum günüm, mekânı seviyorum ve buranın yalnızca bir genelev olduğunu düşündükleri için daha önce herhangi bir eş değiştirme kulübüne gitmeye cesaret edememiş olan bir yığın insan var. O gece erkek arkadaşımla birlikte gitmiştik. Her şeyi bir araya getirmek istemiştim: Doğum günü, eğlence, fanteziler (erkek arkadaşımla ilgili) ve arkadaşlarımla takılmak. Fantezilerim gerçekleşti. Ne hediye ama!

Sao Paulo'da bu kulüplerden bir sürü var. Yalnızca Moema'da yedi tane var! Dışarıdan bakıldığında sıradan kulüpler gibi görünüyorlar. Kapılarının üzerinde "eş değiştirme kulübü" yazısı yoktur. İnsanların çoğu gibi ben de, içeriye girer girmez seks partisi yapan, çırılçıplak, sevişen çok sayıda insanla karşılaşacağımı

hayal ediyordum. Gece, sıradan bir kulüpte olduğu şekilde başlar: Barlar, masalar ve dans pistleri vardır. Çiftler burada birbirlerine kur yapmaya başlarlar, ama hiçbir şey olmaz. Ancak binanın arka tarafına doğru ilerlemeye başladığınızda ateşlenirsiniz. Odalara ulaşmanız için bir labirentten geçmeniz gerekir (bütün kulüplerde bu labirentlerden yoktur): Karanlık, son derece dar olan bu koridor, herkesin birbirine dokunmasına ve sürtünmesine yol açar. Orada utanma duygusu hissetmeden çok eğlenebilirsiniz, çünkü etrafta kimlerin olduğunu kolay kolay göremezsiniz. Odalar biraz ileridedir. Duvarlar tahta iskelelerden yapılmıştır, böylece dışarıdakiler içeride olup biten her şeyi görebilirler (veya görebildikleri her şeyi, çünkü içerideki ışık futbol statlarındaki ışık kadar güçlü değildir). Her şey görsellikten öte dokunmaya göre ayarlanmıştır. Eğer bir şeye dokunur ve onu severseniz, saldırın! Bu tam bir çılgınlık – bazen aynı anda sevişen yirmi tane çift oluyor. Birbirlerini barda veya dans pistinde tavlayan daha utangaç çiftler için özel odalar da var. Bu odalar yalnızca, eşlerini bir başka çiftle değiş tokuş yapmak isteyen kişiler içindir. Bu tür yerlerin kötü tarafı, gerçekten de çekici birini bulmanın çok zor olmasıdır. Buradakilerin çoğu, otuz ila kırk beş yaşları arasındaki evli çiftlerdir. Ne genç ne de yaşlıdırlar. Birkaç kulüp, fahişelerin içeri girmelerine izin vermez. Bir keresinde beni de içeri almamışlardı. Kızların oraya –seks için değil– yalnızca para kazanmak için gittikle-

rini düşünüyorlar. Çiftler eşlerini evli çiftlerle değiş tokuş etmek istiyorlar.

---

6 Ocak, Perşembe

ÜÇÜNCÜ MÜŞTERİ

Normal bir randevuydu, sıra dışı hiçbir şey yoktu. Daha sonra bana sado-mazoşizmden büyük zevk aldığını söyledi. Adam kesinlikle sadistti. Bunu kızlara telefonda söylemiyor, çünkü onları hiç beklemedikleri anda tokatlamayı seviyor. Buraya geldiğinde bana vuracak cesaretinin olmadığını söyledi. "Sen fahişeye benzemiyorsun. Çok tatlısın ve sana vuramazdım. Yarın bir fahişeye gideceğim ve onu bir güzel pataklayacağım." Benim için fark etmez...

İş başındayken tongaya düşen kızların hikâyelerini duymuştum. Şansıma, anlatacak bu tür hikâyelerim yok. İşimde kendimi en rahatsız hissettiğim şeylerden biri, müşterilerimden ücreti istemektir. Çok utanırım. İki müşterim para ödemeden, ben de parayı isteyemeden çekip gitmişti. Bizim işimizde para, sevişmenin ardından ödenir. Psikologlarda da böyle değil midir? Yaşadığım bu her iki olayda da (seslerimiz birbirine çok benzediği için cep telefonuma cevap veren, randevula-

rımı benim adıma ayarlayan) Gabi'den adamları arayıp parayı istemesini rica etmek zorunda kaldım. Ne kadar aptalım değil mi? "İstemeden kaçanlardan" biri, ödeme yapmak için geri geldi. Çoktan uzaklara gitmiş olan diğeri ise banka hesap numaramı alıp ücreti hesabıma yatırdı. Efendi adamlar. Aynı durumu iki kez de eş değiştirme kulübünde yaşadım: Çok az konuşan bir Katalan (dilimi bilmediği için değil, gerçekten de sessiz biri olduğu için) tuvalete gitmemden faydalanıp sıvışmıştı. Diğerini ise affettim: Çok içmiştim ve midem bulanıyordu; para ödememek istemediği için onu suçlayamam.

Aslında bunların bir anlamı olduğunu düşünüyordum. Evde para yüzünden aileme yaptığım onca şeyden sonra birkaç kez *kazıklanmanın* bir "bedel" olduğunu düşünmüşümdür. Alameda Franca'daki evindeyken Taisa adında bir arkadaşım vardı. Çok tembeldi ve çok kazanamıyordu. Banka hesabı açmak istemediğim için paramı bir çekmecede saklıyordum. Çekmecemdeki paranın durmadan azaldığını fark ettim, ama bunu Taisa'nın yapabileceğini aklımın ucuna bile getirmedim.

Bu küçük hırsızlık, o evden kovulup da Moema'da başka bir evde çalışmak zorunda kaldıktan sonra bile devam etti, ama bunu onun yüzüne vurmaya asla cesaret edemedim. Para yüzünden dostluğumuzu bozmak istemiyordum. Bir gece, Vila Madalena'da bir ku-

lübe gittik. O dönemde hâlâ kokain kullanıyordum. O gece çok da içki içmiştim ve midem feci bulanıyordu. Tuvaletteyken bana yardım ettiğini sandım, ama eliyle cebimi karıştırdığını hissettim. Orada olayı çakmadım. Hesabı ödemeye gittiğimizde 50 *real*'imin eksik olduğunun farkına vardım. Bir diğer kızla birlikte Taisa'yı tuvalete çektik ve üzerini didik didik aradık. Hiçbir şey bulamadık. Sonra, güç kullanarak elbiselerini çıkarttırdım ve işte sürpriz... 50 *real*'imi külotuna sokmuştu. Bu, bardağı taşıran son damlaydı. Geneleve döndüğümüzde, beni öldüreceğini düşünerek onun arkasından odamıza çıktım. Neredeyse öldürüyordu da. Odada saçlarımızı çekerek, birbirimizi tırmalayıp tokatlayarak sıkı bir kavgaya tutuştuk. Sonunda, "Ben çalıştığım ve sen de çalışmadığın için beni kıskanıyorsun. Ama merak etme, yarın daha fazla kazanacağım" diyerek son noktayı koydum.

Bir keresinde de ilk evimde para kaybetmiştim. Biriktirdiğim 3,000 *real* yok olmuştu. Gabi, bu olay onun başına gelmiş olsaydı öfkeden kuduracağını söyledi. Bunu yapanın hizmetçi mi yoksa müşterilerimden biri mi olduğunu öğrenmek bile istemiyordum. Gerçeği bilmek istiyor musunuz? Hiç de üzülmemiştim. Bir bakıma, yapmış olduğum her şeyin bedelini tamamen ödediğimi düşünüyorum. Ne ekersen onu biçersin...

4 Şubat, Salı

İKİNCİ MÜŞTERİ

Ne yapacağımı şaşırdığım çok az durumla karşı karşıya kaldım. Sonuçta bir profesyonelim. Fakat bu anlatacağım olay o kadar tuhaftı ki, hiç bir şey yapmamaya veya söylememeye karar vermiştim. Adam daireme geldi ve hiç konuşmak istemedi. Hemen soyunmaya başladı, sonra üzerimdekileri çıkardı ve prezervatifini taktı. Sanırım içeriye penisi sertleşmiş olarak girmişti. Hemen üzerime atladı ve çılgınca sevişmeye başladı. Önemli bir nokta vardı: Aleti içimde değildi – yalnızca kasıklarıma sürtünüyordu. Bütün sevişme boyunca bunun farkında olup olmadığını veya onun böyle mi boşalmayı sevdiğini düşünerek öylece uzandım. En iyisi bunu sormamalıydım. Rahatsız olabilirdi. Peki ya gerçekten de içimde olduğunu ve orgazm olduğumu düşündüyse? Kim bilir? Sonunda bu şekilde boşaldığına inanır mısınız? Ve en tuhafı da bana sürekli olarak, “Keyif alıyor musun?” diye sormasıydı. “Hımm, müthiş,” diye cevaplıyordum. Ardından, “Boşaldın mı?” dedi. Bir an şaka yaptığını düşündüm... Ama sonunda ona uydum ve evet dedim. Bir kadının vajinasının dışındaki penis şöyle dursun, içinde penis varken boşalması bile son derece zordur!

Müşterilerimin benimle dertleşmelerinin gerçekten çok güzel bir şey olduğunu düşünüyorum. Müşterilerinin hikâyelerini dinlemekten nefret eden kızlar vardır. Bu tür sohbetlerin erkekler için çok önemli olduğuna inanıyorum. Buraya sırf spermlerini boşaltmak için gelmiyorlar. Çoğu kez, arkadaşları veya eşlerine söyleyemedikleri şeyleri size itiraf ediyorlar. Zamanla korkularını aştıktan sonra gerçekten de çok komik olan tipler de var. Bir çocuk, iki tane sarma marihuana aldığını söylemişti. Ona korkulu gözlerle baktım (ve gerçekten de korkmuştum). Özür diledi, ama bunu birine anlatmak zorunda olduğunu söyledi. Bir defasında da bir müşterim onun "kodaman", gerçek bir gangster olduğunu bilmemi istemişti. Sevişmemiz ise, en ufak bir korku olmadan güzel gitmişti. Fakat tuvaletten çıktığımda, cep telefonuyla yaptığı konuşmasını duydum. "Hayır. Öldüğünden emin olun. Eğer ölmediyse, bu işe bir son vermemiz gerekecek." O kadar çok argo ifade kullanıyordu ki, söylediklerini güçlükle anlıyordum. Ona dikkatlice baktığımda gerçekten de gangstere benzediğini düşündüm. Bu tip adamları televizyonda, haberlerde görmüşsünüzdür. Ağlamaya başladım, ama o bunu fark etmedi. Gerçekten çok korkmuştum.

Diğer zamanlarda korku bambaşka bir şeydir... Bir erkeğin daireme geldiğinde aletinin ne halde olduğunu tahmin etmeyi severim. Bazen doğru tahmin ederim.

Özellikle de küçük aleti olanları. Bu çok eğlenceli, ama sanki aletlerinin hali yüzlerinden okunuyor gibidir. Tahminlerimin yaklaşık yüzde doksanını tutturmama rağmen bunu nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. Ama büyük aleti olanları kestirmek hiç de kolay olmuyor. Öyle tipler gelir ki, aklınız başınızdan gider. Fakat alet ortaya çıktığında, çok küçük olmasa da, düşündüğünüz devasa alet ortalarda yoktur. Hiç hayal edemeyeceğiniz başka tipler de var. Ama alet salıverildiği anda... Sürpriz, sürpriz! Şöyle düşündüğüm anlar olmuştur: Sığmayacak. Eğer ağzıma bile sığmıyorsa, içimde hayal bile edemem. Bazen penisin büyüklüğünün korkutucu olabildiğini itiraf etmeliyim. Ama istek varsa elbet bir yol bulunur.

Bir erkeğin görünüşü veya vücut yapısıyla kişisel olarak pek ilgilenmem. Elbette başka şartlar altında tanışmış olmayı istediğim birkaç müşterim de var. Evet, onlarla ilgilenirdim: Hoş tipler, bazıları yakışıklıdır, bazıları değildir. Tıpkı bütün kadınlar gibi ben de hayalimdeki erkeği düşlerim. Benim erkeğim sadık olmalıdır. Ama artık görünüşe önem vermiyorum... Bu, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir rüyadır. Beni sevecek ve koruyacak bir eş istiyorum – ve tabii ki tüm bunların karşılığını alacak. Dürüst ve samimi bir ilişki istiyorum. Gerçekten de güzellik umurumda değil. Benim için bunun artık hiçbir önemi yok.

7 Mart, Pazartesi

BEŞİNCİ MÜŞTERİ

Müşteri kaba, tam bir mağara adamıydı, ama nazik olmaya çalışıyordu. Aramızda kesinlikle bir kimya uyumu veya çekim yoktu. Sevişmemiz ateşli başladı, ama sonra mekanik bir hal aldı. Son derece mekanik. Tanrım! Midemi bulandırıyordu, özellikle de dili ve yemin ederim ki neredeyse ağlayacaktım. Derin bir nefes aldım... Vajinamı yalıyordu, ama boşalmam söz konusu değildi, çünkü dili çok iğrençti. Çok uzun sürede boşalıyordu, ben de kontrolü ele alıp önce oral seks, ardından da yere uzandım. İçime girdi.

Yaptığımız işler her zaman keyif vermez. Ama bazen pişmanlık duyduğumuz şeyler yaparız. Endişelenmeyin, size nutuk çekecek değilim. Meslek yaşantımda yapmaktan pişmanlık duyduğum tek şey, o iğrenç porno filminde oynamaktı. Oturduğum binada birkaç erkek fahişe ve birkaç tane de aktör var. Onlarla sürekli asansörde karşılaşıyordum ve bana, "Çok hoşsun. Bana birkaç fotoğrafını versen de onları yapım şirketine götürsem olmaz mı?" diyorlardı. Bu sözleri o kadar çok duyuyordum ki, sonunda evet dedim. Bunların "sanat" filmleri olmadığını biliyordum.

Hiç iyi değildi. Son derece yapmacıktı. Sürekli durmak zorundasınız, yönetmen durmanızı istiyor ve "kestik" diye bağırıyor. Böyle bir ortamda doğal davranmak çok zor... Kameraya bakamazsınız, çünkü lanet yönetmenin işaretlerini izlemeniz gerekir. Bir işaretiyle pozisyon değiştirir, bir başka işaretiyle de inlersiniz. Etrafınızda bir yığın insan varken sevişmek ve dikkatinizi yönetmenin emirlerine vermek tam bir saçmalık. İlginç bir deneyimdi, çünkü en azından bunun nasıl bir şey olduğunu öğrendim. Hoş bir deneyim değildi, çünkü sandığımız gibi bir şey olmadığını gördüm...

Ayrıca diğer nedenler açısından da iyi bir deneyim değildi. Ücret çok düşüktü. Elinize çok fazla para geçmiyor. Ne kadar kazandığımı söylemeye utanıyorum. Pekala, 500 *real*. Çünkü burası Brezilya. Amerika'da ise bu bir meslek. Orada size farklı davranırlar.

Hayatımda başıma gelen her şey – şöhret (kısa süreli de olsa), iyi ve kötü şeyler hâlâ beni bir ölçüde korkutur. Geçen gün evimin sokağından aşağıya doğru gözümde güneş gözlükleriyle yürürken yoldan geçen biri yanıma geldi (aslında bana saldıracağını düşündüm) ve "Affedersiniz, sorduğum için beni bağışlayın, ama siz Sörfçü Kız Bruna değil misiniz?" dedi.

"Hayır, değilim."

"Ah, kusura bakmayın, sanırım karıştırdım."

Çok şaşırmıştım. Sokakta birinin yanıma gelip beni

tanıdığını söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. O kadar afallamıştım ki, adama hayır demiştim. Ne aptallık, ama...

Bir keresinde de bir eş değiştirme kulübünde eş değişiminde bir adamla birlikte olmuştum. Seviştikten sonra dönüp, "Sen Sörfçü Kız Bruna'sın, değil mi? Hep senin müşterin olmak istemiştim ve şimdi hiçbir ücret ödemeden sana sahip oluyorum" dedi. Adamı öldürmek istemiştim. Cidden.

Beni en çok şaşırtan şey ise insanların beni tanıdıklarında genellikle pek tepki vermemeleridir. Birkaç kez ben yanlarından geçerken kıs kıs güldüklerine tanık oldum. Ama güldükleri ve hakkında konuştukları kişinin ben olup olmadığımı kesinlikle bilmiyorum. Sürdürdüğüm yaşamın beni nevrotik biri yapmasına izin vermeye hiç de niyetim yok. Ya da benim kim olduğumu bildiği için benimle flört eden bir erkeği düşünün. Ben güzel bir kadınım. Ah, beni tanıdı ve bu yüzden benimle birlikte oluyor diye düşünecek de değilim. Bu, çok aptalca olur. Her şeyi "olduğu gibi kabul etmeyi" tercih ederim.

Bazen gece yarısından sonra anne ve babamın yaşadığı binaya giderim. Saatlerce kaldırımda dururum. En son erkek arkadaşımla beraber gittim. Orada içki içerek yarım saat geçirdik, bu arada bütün filmi kafamda yeniden canlandırdım.

Üzerinde okul forması, içinde birkaç kıyafetle bir

çanta taşıyan bir kız çocuğunun kapıdan çıktığını görüyorum. Seçtiği kadere doğru yürürken ürkek, kafası karışmış ve amaçsız görünüyor. Yukarıya baktım ve bir zamanlar yaşadığım evin ışıklarının kapalı olduğunu gördüm. Odamın pastel renkli duvarlarını, jaluziyi (perde veya tüylü oyuncaklarım yoktu) –astım ve saman nezlesi hastalıklarım vardı– Babylândia mobilyaları ("yetişkin" mobilyaları istemiyordum) ve ders çalışıp, ödevlerimi yaptığım, saatlerimi bilgisayarda oynayarak veya televizyon izleyerek geçirdiğim büyük çalışma masamı hatırlıyorum.

Oraya onlara rastlamayı ümit ederek gitmiyorum. Oraya, kimseyi görmeyeceğime emin olduğum zamanlarda giderim. Henüz karşılaşmaya hazır değilim. Onlar da değiller. Babam ne tepki verecek? Peki ya annem? Ayrıldığım zamandan beri hiç konuşmadık. Eminim bir gün yeniden karşılaşacağız, ama bunun planlanması gerekecek. Fahişeliği bıraktığımda onlara bu işi yaptığımı, ama artık yapmadığımı kanıtlamak istiyorum. Umarım bu, beni yeniden yaşamlarına almalarını kolaylaştıracaktır.

Biramı bitirdiğimde binanın önünden bir kez daha geçtim, etrafa baktım ve birçok şeyin değişmiş olduğunu gördüm. Ben de değişmiştim.

Şimdi geçmişe dönüp baktığımda, yaşamış olduğum her şeyin geçmek zorunda olduğum bir aşama olduğunu görüyorum. Burada pişmanlıklara yer yok. Demek ki ömrümün bu üç yılı böyle geçmeliymiş: Fahişe-

lik, uyuşturucu... Eğer anne ve babamdan uzakta böyle bir hayatın içinde olmasam belki de hâlâ anti-depresan kullanıyor olacaktım. Onlar ne durumda olurlardı bilmiyorum... Peki evden ayrılışım neden iyi oldu? Bunun pek çok nedeni var (ben olayların hep iyi yanlarını görürüm). Ben olgun bir insanım, kendime bakmayı ve kendimi sevmeyi, her tür insanla geçinmeyi ve onlara saygı duymayı öğrendim. Eskiden kimseye saygı duymazdım. Eğer fahişe olmasaydım, insanların farklılıklarını kabul etmeyi asla öğrenemezdim. Her tür insanla tanıştım. İçlerinde en iyisi Gabi'ydi. Tüm bu nedenlerden, artık daha az bencil olduğumu biliyorum. Aslında daha sabırlı olmuş, evi terk etmemiş olsaydım bizimkilerle ilişkimin bir gün yeniden normale döneceğine inanıyorum. Bruna değil, yalnızca Raquel olarak. Ama sadece Bruna bu sonuca varabilirdi. Raquel asla...

Geçen sene, şimdi Sorocaba'da bir jeriyatri(*) hastanesinde yatan anneannemi ziyaret ettim. Bana bir fotoğraf albümü gösterdi. Albümde babamın tek bir fotoğrafı bile yoktu. Annemin, yeni doğmuş –henüz tanışamadığım– kuzenimi kucaklarken çekilmiş bir resmi vardı. Neden bilmiyorum, ama bu fotoğrafı ödünç alıp renkli fotokopisini çekmeye karar verdim. Bunu günlüğümün arasında saklıyorum. Bir bakıma beni anneme –anneliğe– yakınlaştırıyor. Kendi çocuklarımı düşünü-

(*) Yaşlı insanların sağlığıyla ilgili (Ç.N.)

yorum (biri kız, biri erkek iki çocuk istiyorum; ikiz olursa daha iyi olur). Kendimi, çocuklarıyla arkadaş olan açık fikirli bir anne olarak hayal ediyorum. Çocukların yaşamlarını kısıtlamanın ve onlara yasaklar koymanın işe yaramadığının canlı kanıtıyım. Ben bıraktığım ve aldığım sürece çocuklarımın bir yerlere istedikleri saatte gidip gelmelerine izin vereceğim. Deneyimlerim sayesinde dünyadaki bütün tuzakların yerlerini öğrendim. Ben hepsine bizzat düştüm.

---

21 Mayıs, Perşembe

... Bazen yaşamımda neler yaptığımı düşünmeyi bırakıyorum. Ne ektiysem onu biçeceğimi biliyorum, belki de farkına varmadan ektiklerimi biçiyorumdur. Bugün geçmişimi şöyle bir gözden geçirdim, ama moralim hiç bozulmadı; yaşadıklarımı yalnızca özlem ve sevgiyle anımsadım. Bugünkü kişiliğimi geçmişime borçluyum. Fahişe yanımı değil, az sayıda insanın bildiği diğer yanımı. Ailemle güldüğümüz anları, tatilleri, okul arkadaşlarımı, her şeyi hatırlamak çok güzel... Kafamda geçmiş olayların "filmini" saatlerce izledikten sonra gözyaşlarımı sildim ve başımı yukarı kaldırdım. Ağlamayı severim – kendimi iyi hissettirir.

SÖRFÇÜ KIZ BRUNA'NIN YASAK HİKÂYELERİ

Bu işte geçirdiğim üç yıl içerisinde, hesabıma göre binden fazla erkekle seviştim. Teoride bu sayı çok gibi görünmeyebilir. Ama pratikte... Burada yalnızca seksten değil, her türden adamla uğraşmaktan bahsediyorum: Yakışıklı, çirkin, güzel kokan, daha kötü kokanlar, sakin, aceleci, maço, kaba, duyarlı. Artık hiçbir fantezinin beni korkutmadığını kolaylıkla söyleyebilirim, çünkü hepsini gördüm ve bizzat yaptım. Bazılarının biraz tuhaf olduğunu itiraf etmeliyim. Ama en önemli şeyin, insanların fantezilerini gerçekleştirmekten utanmamaları veya korkmamaları gerektiğini düşünüyorum.

Bir gün tamamen normal görünümlü bir müşteriyle üst kata çıktım. Yatak odasında bana, "Yumruğunu içime sok" dediğinde şaşkınlığımı gizleyebildiğimden pek emin değilim. Benden böyle bir istekte bulunduğu için hiç de utanmışa benzemiyordu. Belli ki hazırlıklı gelmişti. Tanrım! Yumruğumun poposunun deliğine sı-

ğacağını sanmıyordum. Hastanenin acil servisinde yaşanan ilginç şeylerin hikâyelerini anlatan bir doktor arkadaşım var. Erkekler popolarına her türlü şeyi sokuyor ve bunları çıkaramıyorlar. En çok kullanılan nesne ise şişedir.

Bu isteğin imkânsız olmadığını anladım. Eğer boğaz kısmına uzun bir bira şişesi giriyorsa, çok daha küçük olan elin girmemesi için herhangi bir neden yoktu. Adamın bu konuda oldukça deneyimli olduğunu fark ettim. Evrak çantasından bir ameliyat eldiveni çıkardı ve bunu takmamı istedi. Gözünü kırpmadan poposunu açarken, "Eminim bunu daha önce hiç yapmadın," dedi. Ben bir şey söyleyemeden sözüne devam etti, "Ve bunu bir kez daha yapacağına da emin değilim. Yumruğunu içime sokmanı istiyorum."

"Pekâlâ, ama bunu nasıl yapacağımı öğretmen lazım."

"Parmaklarının hepsini birer birer içime sok ve sonra itmeye devam et."

Biraz krem kullandım... Elim tamamen girmiyordu. Talimatlarını yerine getirdim ve bütün parmaklarım büyük bir kolaylıkla içine girdi.

Elim bileğime kadar içine girdiğinde doktor arkadaşımı hatırladım ve müşterimin anüsü şişecek de elimi çıkaramayacağım diye ödüm patladı. Elim adamın poposundayken hastaneye vardığım zamanki görüntümü gözünüzün önüne bir getirsenize! İtiraf etmeliyim ki ortalığı batırmaktan korktum. Hiç bana göre değil!

"Endişelenme, buraya gelmeden önce bağırsaklarımı şırıngayla temizlettim. Herhangi bir "kaza" olmayacak. Görünüşe göre canı hiç yanmıyordu. Konuşma biçimine, elimin tamamını içine rahatça sokmama ve aldığı zevke bakarak adamın bunu ilk kez yaptırmadığını söyleyebilirdim.

İçinde, emirlerini yerine getirerek çok uzun bir süre kaldım. "Biraz sağa, şimdi biraz çevir." Sanırım elimin tamamı içinde yarım saatten fazla süre kaldı. Bütün süre boyunca yerde uzanmış, boşalana kadar mastürbasyon yapmıştı – boşalması da epey zaman almıştı. Seks yapmadık.

İşimde, bazılarını kişisel olarak doğru bulmasam da, herkesin arzularına ve fantezilerine saygı duyarım (yerine getiririm). Eğer bir erkek arkadaşım şu veya bu fantezisi olduğunu söylediğinde sınırları aştığını düşünürüm. Ve bu fantezi kesinlikle gerçekleşmez! Benim yatağımda, işin dışında, seks serbesttir, ama o kadar da değil!

*

Grup seksi biraz severim. Tabii eş değiştirme kulübünde değil de benim veya müşterimin mekânında olduğunda. Bugüne kadar birçok kez grup seks yaptım... Bir tanesi unutulmazdı. Tahmin edin kaç kişiydik. Dört? Hayır. Beş? Hayır... SEKİZ. Evet, tek kız da bendim. Aslında yalnızca ben olmayacaktım. Genç erkek-

ler benim dışımda üç kızı daha çağırmışlardı. Her birimize iki penis düşecekti. Erkeklerin hepsi benimle biraz zaman geçirmek istediği için "ana yemek" ben olacaktım. Fakat diğer üç kız geldiğinde erkekler onların hiçbirini beğenmediler ve bana bir teklifte bulundular. "Sadece seninle sevişsek? Ne dersin?" Dünden razıydım.

Hepsini idare etmek için çok fazla yaratıcılık kullanmak zorundaydım, ama neyse ki yaratıcılık konusunda büyük bir becerim var. Birinci sınıf bir grup seks olacaktı. Her bir grupta dört erkek olmasına karar verdiler, çünkü çok fazla erkek biraz eşcinsellik kokacaktı. Önce dördü etrafıma toplandı, biri önümden diğeri de arkamdan içime girdi. Aynı anda birine oral seks yapıyor, diğerine de elimle mastürbasyon yapıyordum. Bu şekilde hepsi aynı şeyleri yaşamış oluyordu. Ama grup sekslerde bu tür organizasyonlar, sıralar, sıra kapmalar yoktur.

Dördü boşalmaya can attığından birincisi sırtüstü uzandı ve ben diğerlerini bir kenarda bırakmadan onun üzerine çıktım: Her iki elime ve ağzıma aletlerini aldım. İşte gerçek atlıkarınca ondan sonra başladı. Bu şekilde birkaç pozisyon denedik, sonra her boşalan odadan çıkıp dışarıdakilerden birini çağırıyordu; içeri gelen hemen aramıza katılıyor ve ona da aynı muameleyi çekiyordum. Boşalmaları uzun sürenler –veya bir tura daha katılabilecek kadar hızlı *toparlanabilenler*– çok şanslıydılar. Kendimi çok fazla zorlamadan birkaç

kez boşaldım. O sert aletlerin her birini bir defada *söndürmüştüm*. Bunları kaç kez yaptığımızı inanın bilmiyorum. Fakat işin en güzel yanı, bugüne kadarki en kârlı işim olmasıydı – bir anda sekiz kişiyle sevişmiştim ve bütün parayı tek başıma almıştım.

*

Bir süre önce bir müşterim bana çok kaba davranmıştı ve açıkçası biraz korkmuştum. Beni teselli eden, yıllardır bana gelen bu adamın hiçbir zaman evlenmemiş olduğunu bilmemdi. Onun kötü davrandığı ne ilk ne de son kadındım. Adam gittikten sonra numarasını cep telefonuma kaydettim, böylece onu bir daha almayacaktım. Aradan zaman geçti ve birkaç kez beni aradı, ama telefonu açmadım.

Derken bir gün beni farklı bir numaradan aradı ve başka bir isim verdi. Sesini tanımadığım için ona randevu verdim. Kapıyı açtığımda ödüm patladı ve ne yapacağımı bilemedim. İçeri girdi, kolumu kavradı ve beni kanepeye doğru itti. O anda, kazanacağım para dışında her şeyi düşünüyordum. Yatak odasına geçtik, beni sert biçimde yatağa fırlattı ve üzerimdekileri çıkarmaya başladı... Tenimin üzerinde gezinen terli elleri midemi bulandırıyordu. İnsandan çok hayvana benziyordu. Eğer fahişe olmasaydım kendimi bir tecavüz kurbanı olarak hissederdim. Ne yazık ki fahişeydim ve kendimi berbat hissediyordum.

Ona bu şekilde kaba olmaya devam ettiği takdirde bırakmak zorunda kalacağımı söyledim. Fakat beni dinlemiyordu bile. Ya duymuyordu ya da numara yapıyordu. Bırakmasını söylediğimde daha fazla acı vereceğini bildiğim için devam etmeye karar verdim. Eğildim ve müthiş bir hızla ve şiddetle içime girdi. Canım çok yandı, çünkü vajinam Sahra Çölü'nden bile daha kuruydu ve beni şişme bir bebekmişim gibi hayvanca düzüyordu. Sonra aletini vajinamdan çıkarıp kıçıma soktu. Bu canımı daha da yaktı, çünkü orası da kuruydu. Komodinin üzerindeki krem kutusuna ulaşmayı başardım ve deliğe biraz sürdüm. Sanki bir kadını *ıslatmayı* başarabiliyormuş gibi, krem kullanmam hiç hoşuna gitmemişti.

Dakikalarca o pozisyonda durdum ve herif bir türlü boşalmadı. Her saniye bir asır gibiydi... Dayanmaya çalıştım, ama olmadı ve ağlamaya başladım. Öfkeden, nefretten, acıdan yoksa tiksintiden mi ağladığımdan emin değilim. Sanırım hepsiydi... Sonra ağlamayı kesmeye karar verdim, çünkü bunun hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini, hatta durumu daha da kötüleştirebileceğini biliyordum. Güçlü olmaya çalıştım ve öfkemi kontrol altına altım.

Keyif alıyormuş gibi yapmak için en ufak bir çaba bile harcamadım. Neden sahte inlemelerle nefesimi boşa harcayacaktım ki? Gerçeği, o anda onunla olmaktan nefret ettiğimi bilmesini istiyordum. Sonra üzerime çıkıp beni önden düzmeye başladı. Vücudum o ka-

dar gevşekti ki, kendimi gerçekten de plastik bir oyuncak bebek gibi hissediyordum... Üzerimde dakikalarca kaldı. Süresinin bitmesine az kaldığını bildiğim için, o anda tek düşündüğüm şey paraydı. İçimden sürekli "neredeyse bitti" diyordum.

Aklından neler geçtiğini bilmiyorum. Tek bildiğim, yüzüme tokat attığını hissettiğimde gözlerimin kapalı olduğu ve adamın hâlâ üzerimde olduğuydu. Korkmuştum. Normalden çok daha fazla korkmuştum, çünkü böyle bir şeyi beklemiyordum. İkinci tokadı attığında ona durmasını söyledim... Bunu söyledikten sonra iyi ki durmuştu, çünkü o sinirle neler yapabilirdim bilmiyorum...

Adam içime girmeye devam ediyordu ve buna daha fazla dayanamıyordum, patlamak ve cinnet geçirmek üzereydim. O an aklıma ne gelirse yapabilirdim sanırım. Gözlerimi bir daha kapatmadım, böylece beni bir daha savunmasız yakalayamazdı. Ama yüzümü diğer tarafa çevirdim... Birden aklıma, yüzüme tokat atmasına izin vereceğim tek erkeğin babam olduğu geldi. Ama o anda, herhangi bir erkeğin bana tokat atabileceğini anlamıştım...

Sonunda süresi dolmuştu. Yataktan kalktım ve boşalamamasının benim suçum olmadığını, ama ona elimle mastürbasyon yapabileceğimi söyledim. Ve öyle de yaptık. Üzerini giyindi, parayı ödedi ve çekip gitti. Kanepeye oturdum ve dakikalarca adamın verdiği paraya baktım. Hissettiğim bütün öfke geçmiş ve yeri-

ni acıma duygusu almıştı. Evet, acıma duygusu. Bu tür insanlara öfkelenmek yerine acımalıyız. Bana hayatında kimseden sevgi görmediğini, hatta hiç nişanlanmadığını bile anlatmıştı. Saldırganlığının nedenini biliyordum. Tek bir söz bile söylemesine gerek yok, çünkü gözlerinin içine baktığınızda ne kadar kederli ve yalnız olduğunu görebilirsiniz. Yataktaki saldırganlığı, yaşamında hiç sevilmemiş olduğu gerçeğinin yansımasından başka bir şey değil.

*

Kentin dışından bir müşterim beni ziyaret etmeye geldi. Geldiği yer Sao Paulo'yo çok yakın... Çok uzak bir yerden gelmemiş olsa da gerçekten çok hoş bir jestti, ne de olsa geldiği yerde de fahişeler var. Ama buraya benim için geldi. Adını tam bilmediğim Doğu dinlerinden birine mensup. Hatta beni kutsadı bile. Karşılıklı oturup ellerimizi açtık ve tek kelimesini bile anlayamadığım bir şeyler söyledi... Ruhumun temizlenmesi için benim adıma bir dua ettiğini söyledi. Ve inanır mısınız bilmem, ama işe yaradı. Gerçekten de... Duadan sonra kendimi çok rahat hissediyordum. Bu doğru.

Birdenbire, "Zequinha ile tanışmak ister misin?" diye sordu. Jetonumun düşmesi bir dakika kadar sürdü, ama evet diye cevapladım. Pantolonunu indirdiğinde aletine Zequinha adını verdiğini anladım...

*

Eş değiştirme kulübünde başıma gelen en güzel şey, orada üç ay önce tanıştığım bir çiftle yeniden karşılaşmaktı. Kadınla ben sevişmemiştik, yalnızca eşlerimizi değiştirmiştik. Adam kırklı yaşlarında, oldukça seksi biriydi –tam benim çekici bulduğum ve birlikte olmak istediğim bir tip. Birkaç kır saç, gözlerinde haylaz bir bakış, sağlam vücut– ve yatakta da iyiydi. Onu gördüğümde oturuyordu ve ben de dans pistindeydim. Bana gülümsedi. Daha sonra, kadın yanında yokken, beni yanına çekti ve boynumu, kulak memelerimi yaladı ve birkaç hafif ısırık attı. Üzerinde telefon numarasının olduğu bir kartı dikkatlice elime koydu ve onu aramamı, baş başa buluşmamızı istedi. Ama yanımdaki müşterim adamı kıskandı ve onunla gitmeme izin vermedi.

Pek de fena olmayan sarışın bir kadınla sevişmeye başladım... Canım vajina yalamak istiyordu ve kadına doğrudan ona oral seks yapmamı ister mi diye sordum, o da evet dedi. Koltuğa oturdu ve bir süre yaladım, ama boşalmadı. Ben bunu yaparken kadının kocası beni okşayıp duruyordu – midem bulanmaya başladı. Ben bir kadınla sevişirken erkeklerin bana dokunmalarından nefret ederim.

Diğer tarafımda ise bir başka kadın bana adamdan daha fazla dokunuyordu. Elbiselerimin üzerinden de olsa tatlı bir dokunuştu. Kadının yumuşaklığını hisse-

debiliyordum.

Kulağıma, “Gerçekten çok seksisin. Seni öpebilir miyim?” diye fısıldadı.

Aman Tanrım! Bunu neden yapmıştı ki şimdi? Hiç düşünmedim bile. Sarışın kadını bıraktım ve çok daha seksi olan esmer kadının kollarına atladım. Epey bir öpüştük, meme uçlarını emdim (silikon taktırmıştı) ve o da benimkileri emdi. Benimle açık saçık konuşuyordu; heyecandan çılgına döndüğünü ve doğal davrandığını söyleyebilirim.

“Senin gibi genç kızları severim,” dedi.

Otuzlarında olmalıydı. Sanırım yarım saatten fazla birlikte olduk... Önce ben boşalana kadar o vajinamı yaladı. Sonra da ben ona aynısını yaptım.

Birbirimize sevgi dolu yaklaşmıştık, ona hoşça kal demeyi de ihmal etmedim. Ona sarıldığımda, “Seninle birlikte olmaktan çok keyif aldım,” dedim.

Onunla başka bir yerde, etrafımızda tek bir erkek olmadan buluşmayı ne kadar isterdim. Yalnızca ikimiz. Keşke telefon numarasını isteseydim. Neden bilmiyorum, ama o kadın beni büyülemişti. Ondan sonra diğer kadınlar beni artık pek etkilemez oldular.

*

Bir gece erkek arkadaşımla birlikte eve dönerken birkaç travestinin olduğu bir yerden geçtik. Çakırkeyiftim ve ne tür insanların travestilerle birlikte olduğu-

nu öğrenmek istiyordum. Travestilere karşı olduğumu düşünmeyin. Bence insanlar kendi vücutlarıyla istedikleri şeyi yapabilirler ve bu kimseyi ilgilendirmez. Sessiz bir sokak köşesinde yaklaşık kırk dakika boyunca bekledim. Pedro arabayı yakın bir yere park etti ve gözden uzaklaştı, böylece kimse onun beni izlemekte olduğunu fark etmeyecekti.

Sırf adrenalindi çünkü her türlü şeye maruz kalabilirdim. Orada ne yaptığımı (sonuçta bir başkasının köşesini kapmış olabilirdim) öğrenmek isteyebilecek travestileri gözetliyor, bir yandan da Pedro'nun arabasına bakıyordum.

Çok üşüyordum çünkü kot pantolon giyinmiş olsam da üzerimde yalnızca bir tişört vardı... Bu halim, konuyu bahsetmek istediğim ilk şeye getirdi: Bütün travestilerin, hava soğuk olduğunda bile, yarı çıplak çalıştıklarını fark etmiştim.

Orada geçirdiğim zaman içerisinde ondan fazla araba durdu. Kaç tane olduğunu tam olarak bilmiyorum, çünkü ondan sonrasını sayamadım. Duranlardan yalnızca üç tanesi benim travesti olduğumu sanmıştı; diğerleri kadın olduğumu anlamışlardı.

Çok eğlenceliydi çünkü biri durdu ve "Sen kadınsın, değil mi?" diye sordu. Evet dedim ve şöyle karşılık verdi, "Şükürler olsun Tanrım... Sonunda buralarda gerçek bir kadın buldum, ama yanlış köşede çalıştığının farkındasındır umarım..."

Bir tanesini ise hiç unutamıyorum. Travesti oldu-

ğumu sanmıştı ve bana aletimin ne kadar büyük olduğunu sordu. Biraz çene çaldık ve hemen sol elindeki yüzüğü fark ettim. Bu gerçeği göz ardı edemezdim ve ona evli olup olmadığını sordum. Evli olduğunu söyledi. Karısı onun travestilerle birlikte olduğunu biliyor mu diye sordum ve "Hiçbir şeyden haberi yok, bundan sonra olması da mümkün değil," dedi.

Bazıları travestilerle sevişmeyi sever. Pekâlâ, bu kimseyi ilgilendirmez... Peki, ama öyleyse neden bir kadınla evlenirler? Eğer travestileri seviyorlarsa Tanrı aşkına gidip bir travestiyle evlensinler. Bu kadar basit işte... Travestilerle evlenen ve bundan utanmayan veya suçluluk hissetmeyen pek çok adamın hikâyesini duydum. İşte ben bunlara gerçek adam derim! Çünkü bunlar, sevdikleri şeyi itiraf edebilecek yüreğe sahipler...

İçinde iki erkek olan bir başka araba durdu... Kadın olduğumu anlayarak beni yanıltmadılar. Travestilerle birlikte olmayı seviyorlar mı diye sordum ve hep bir ağızdan, "Asla, biz kadınları severiz," dediler. Biri de durup travesti miyim diye sormuştu. Evet diye cevapladım. Kasıklarıma baktı ve "Yok canım, hiç de aletin varmış gibi görünmüyor," dedi. "Çünkü şu anda inik." Kendimi tutamayarak gülmeye başladım ve onunla oyun oynadığımı anladı. Çatlağın biri de gelip, "Hızlı bir oral sekse ne kadar alırsın?" diye sormuştu.

Erkeklerin beni almamaları için fiyatı yükselttim. Duran araba pek güzel olmadığında fiyatımın 100 *real*

olduğunu söylüyordum, çünkü bu fiyatın onlara çok fazla geleceğini biliyordum. Duran araba daha iyi bir şey olduğundaysa fiyatı 300 yapıyordum, çünkü parası varmış gibi görünen erkekler bile bu bölgede bu fiyatın çok yüksek olduğunu biliyorlardı.

Kimse ücretimden şikâyetçi olmadı. Üzerlerinde o kadar para olmadığını söylediler, bu arada bazıları da sıkı pazarlık yapıyordu. Biri, "Sen gerçekten bu fiyata değersin, ama cüzdanımda yalnızca 40 *real* var. Bu paraya yapabileceğin bir şeyler yok mu?" dedi. Güldüm ve hayır dedim... Çünkü o paraya hızlı bir mastürbasyon bile yapmazdım.

Sokak köşelerinde çalışan fahişelerin insanlardan en fazla 50 *real* aldıklarına bakacak olursak, ben onlara göre çok yüksek para istiyordum. Yanıma gelen heriflerden biri, sokakta anlaştığı hiçbir travestinin ondan 40 *real*'den fazla istemediğini söylemişti.

Biraz yaşlıca bir herifle alay ettim, ama adam bunu anlamadı bile. Travesti olduğumu düşünerek durdu, ama yaklaştığında beni tepeden tırnağa iyice bir süzdü ve travesti olmadığımı anladı. Yine de biraz çene çaldık ve ona sık sık travestilerle birlikte olup olmadığını sordum. Olduğunu söyledi. Travestileri neden sevdiğini sordum; travestiyle sevişmenin, aynı anda hem bir erkek hem de bir kadınla sevişme arzusunu tatmin ettiğini söyledi. Popo deliğinin hoş ve geniş olup olmadığını sordum, o da büyük bir ciddiyetle (benim de ciddi olduğumu düşünerek) öyle olduğunu dü-

şündüğünü, çünkü kendisini arkadan düzdürürken artık hiç acımadığını söyledi.

*

Bir keresinde iki erkekle son derece *edepsizce* bir sevişmemiz olmuştu. İçlerinden biri daha önceden müşterim olmuştu. Ben birinin aletini yalarken diğeri de bizi izleyip mastürbasyon yapıyordu. Oral seks yaptığım ağzıma boşaldı. Sonra diğerine aynı muameleyi çektim. Sırtüstü uzandım ve ikisi birden meme uçlarımı emmeye başladılar. Çok güzeldi. Bu arada, bir tanesinin bana mastürbasyon yaptığını hissettim. Ne yazık ki boşalamadım, çünkü bir kadına nasıl mastürbasyon yapacağını bilmiyordu. Ama iyi niyetini takdir ettim...

Eğildim ve biri benimle olurken ben de diğerinin aletini ağzıma aldım. Aynı anda. Önce aletini ağzıma aldığım adam boşaldı, diğerinin boşalması biraz daha fazla zaman aldı. Aynı anda iki erkekle birlikte olmak beni çılgına çevirmişti...

*

Bir gece, yine bir eş değiştirme kulübünde, seksi bir esmer kadınla birlikte oldum. Eşiyle sevişiyordu ve ona dokunmak için hemen yanına oturdum. Kendimi tutamadım ve meme uçlarını yalamaya başladım.

Uzun süre öpüştük, ama bundan öteye gitmedik. Vajinasını yalamak için can atıyordum, ama bir türlü cesaretimi toplayamadım. Eşlerimizi değiştirdik; müthişti. Eşinden çok keyif aldım ve adam beni tam da sevdiğim gibi düzdü. Ne yazık ki çok çabuk boşaldı.

Kulüpten ayrılırken, bir masada dedesi yaşında bir adamla oturan çok seksi bir sarışın gördüm. Kolumdan tuttu, ama sarhoş olduğunu anladım. Hemen önünde duruyordum ve bir göğsümü çıkarıp emmeye başladı. Meme ucumu yalarken gözünü kırpmadan bana bakıyordu. Gerçekten çok hoş biriydi. Ama müşterim artık kulüpten çıkmak istiyordu.

*

Telefonu açtım ve karşı taraftaki herif doğrudan, "Kahverengi duş yaptırıyor musun?" diye sordu. Birkaç kez altın duş yaptırmıştım, ama kimseye kahverengi duş yaptırmamıştım. Bunların her ikisinin de neler olduğunu açıklayacağım. Altın duşta müşteriniz mastürbasyon yaparken, sizden üzerine işemenizi ister. Genellikle altın duşlarını biraz seviştikten sonra almayı tercih ederler, böylece "özel istekleriyle" boşalırlar. Elbette bu hiç de kolay değildir. Öncelikle çok bira içmek ve dikkatinizi toplamak zorundasınız. Ağzına kadar dolu bir mesaneyle sevişemezsiniz – bunu hiçbir kadın yapamaz... Doğru miktarda içmelisiniz ki, su tesisatınızı "efendinizin" istediği zaman çalıştırabilesiniz.

Altın duş, kahverengiden çok daha kolaydır. Kahverengi duşu bir kez yaptım ve o, ilk ve son kahverengi duşumdu. Müşterim telefonda sorduğunda yaparım demiştim. İstekten çok meraktan ötürü evet demiştim. Sonuçta denemediğimiz bir şeyi sevmediğimizi nasıl söyleyebiliriz? Ben de denemeye karar verdim. İtiraf etmeliyim ki bu durum sinirlerimi biraz gerdi. Adam, ben üzerine "sıçarken" mastürbasyon yapıp boşalmak istiyordu. Geldiğinde önce biraz seviştik; parmağını popoma soktu, diğer eliyle de popomu tokatlıyordu. Beni düzmek bile istemedi. Gitmem gerektiğini söyleyene kadar bu şekilde oynaşıp durduk. Sonra sırtüstü uzandı, gözlerini popoma dikerek çılgınca mastürbasyon yaparken ben de üzerine çömeldim. Ve yüzüne sıçtım... İstediği de bu değil miydi?

*

Yatağa uzandığımızda müşterimin üzerine atlamak üzereydim, ama önce biraz çene çalmak istiyordu, çünkü baştan çıkarma oyununu, fahişelerle bile, oynamayı seviyordu. Pekâlâ. Biraz konuştuktan sonra müşterilerimi öpüp öpmediğimi sordu. Bütün müşterilerimi değil, yalnızca canımın çektiklerini öptüğümü söyledim. Sonra onu öptüm. Beni yüzüstü yatırdı ve sırtımla kalçamı öpmeye, hafifçe ısırmaya başladı. Sonra beni sırtüstü çevirdi ve vajinamı yaladı. Çabucak ağzına boşaldım, beni dudaklarımdan öptü ve özsuyumun

tadını aldım... Sonra yeniden aşağılara gitti, meme uçlarımı, ardından karnımı, vajinamı, bacaklarımı ve ayaklarımı yaladı. Ve beni bir kez daha öptü.

Sert ve kaskatı penisine prezervatif taktık... Üzerime çıkıp beni düzmeye başladı, ama prezervatifli penisi inip duruyordu. Karısıyla prezervatifsiz sevişmeye alıştığını ve prezervatif taktığında da ereksiyon olamadığını söyledi. Çok normaldi. Hiç telaşlanmadım.

Altmış dokuz yapmamı, böylece yeniden ereksiyon olabileceğini söyledi. Bir süre yaptık, ama değişen bir şey olmadı.

Biraz "dinlenmek" istedi ve yine vajinamı yaladı ve ben de üçüncü kez boşaldım. Yeniden canlandı ve bir prezervatif daha taktık, ama penisi hiç zaman kaybetmeden indi... Yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu ve seansımız iki nedenden ötürü sona ermişti: Öncelikle süresi dolmuştu ve ikincisi, sevişememiştik... Özetlemem gerekirse; sevişmedik, üç kere boşaldım ve bunun için para aldım... Yaşasın... Buna rağmen, yeniden geleceğini söyledi.

*

Bir gün Londralı bir çocukla birlikte oldum. Çok güvensiz ve sevecen bir tipti. Aramızda hoş bir kimya oluşmuştu – ve söylediklerini daha iyi anlamış olsaydım eminim ki çok daha iyi anlaşırdık. Birlikteliğimizin en eğlenceli kısmı, kaldığı Unique Otel'i görmeye git-

memizdi. Çok şıktı! Odası son derece hoştu ve içinde bir de plazma televizyon vardı. Biraz İngilizce konuşmaya çalıştık, ama sonra *Portunhol* –İspanyolca ile Portekizce'nin karışımı– konuşmaya başladı. Sürekli olarak söylediklerini tekrarlamasını istiyordum, çünkü çok hızlı konuşuyordu ve söylediklerinden hiçbir şey anlayamıyordum. Diğer yabancılar gibi soğuk birisi olduğunu düşünmüştüm. Hiç de öyle değildi. Aksine... Orgazm olmamla çok ilgileniyordu. Vajinamı dakikalarca yaladı. Ben orgazm olana kadar durmayacağını anladım. Yüzüstü uzanmasını söyledim ve sırtını yalamaya koyuldum. İngiliz canlandı, arkasını dönüp bana poposunu sundu, ben de bunu geri çevirmedim. Çocuk boşalana kadar penisini ve popo deliğini yalayıp durdum.

*

Bugün iki tane yeni pozisyon öğrendim: Birincisinde müşterim beni sırtüstü yatırdı, arkaya doğru yuvarlanacakmışım gibi ayaklarımı havaya dikti. Tıpkı annesinin altına talk pudrası süreceği bir bebeğe benziyordum. Ben bu pozisyondayken beni bir güzel düzdü. En çok bunu beğendim. Aslında ikincisini daha önceden duymuştum, ama hiç denememiştim. Bunun adı makas pozisyonuydu. Çiftler bacaklarını makas gibi açarak kasıklarını birleştiriyorlar. Çok ilginç bir pozisyon, çünkü eşinizi kendinize doğru çekerken bacaklarından destek alabiliyorsunuz. Tavsiye ederim.

*

Evet, ünlü insanlarla da seviştim. İnsanların ünlü kişilerin dürtülerinin olmadığını düşünmeleri ne komik ama... Endişelenmeyin – Müşterilerinin isimlerini verenlerden değilim, asla da öyle olmayacağım. Meslek ahlakı. Ben bir fahişeyim, şantajcı değil. Bir gün bir adam geldi ve içimden, "Bunu bir yerlerden tanıyorum" diye düşündüm. Ama bu düşüncem hemen yok oldu. Sonuçta başka bir şey için oradaydık. Oturup da onu nereden tanıdığımı bulmaya çalışacak değildim. Ama hiçbir şey söylememiş olmama biraz sinirlendiğini sezdim. Sevişmenin tam ortasında birdenbire, "Kapıcın benden imza istedi," dedi. Zavallı, benden de aynı şeyi beklemiş olmalıydı. Tek bir söz bile etmeden penisini yalamaya devam ettim. İnsanların ünlerinden asla etkilenmemişimdir, bundan sonra da etkilenmeye niyetim yok. Eğer bir ilgi yağmuru, imza isteği veya başka bir şey beklediyse, istedikleri olmamıştı. Ve *önemli şahsiyetlere* bazı şeylerin bedava olmasından yana değilim. Ne de olsa içinde bulunduğumuz durumun yıldızı bendim...

Bir diğer ünlü kişi ise bir televizyon sunucusuydu. Sevişmemiz önce gayet yumuşaktı, ardından biraz *edepsizleştik*. Elbette onun kim olduğunu biliyordum (o da benim bunu bildiğimi biliyordu). Talimatlara gerek yoktu.

*

Tam bir kızlar partisi. Yalnızca ben ve üç kadın, etrafta tek bir erkek yok. Hepsinin tam da benim sevdiğim gibi dolgun vajinası var. Hepimiz birbirimizin giysilerini çıkarırken ortaya, içlerinde doğal ve silikon göğüsler olan bir dizi heyecan verici iç çamaşırı çıkıyor - hepsi birbirinden farklı, ama hepsi aynı ölçüde seksi. Küçük meme uçları, dik meme uçları; hissedebileceğiniz, okşayabileceğiniz ve emebileceğiniz dolgun göğüsler.

Papatya şekli oluşturuyoruz. Herkesin ağzı yanındakinin vajinasında; böylece herkes aynı anda sevgi ve zevk alıyor. Sürekli yer değiştiriyoruz. Her bir vajinanın farklı bir kokusu ve tadı var. Bir ara beni ortaya alıyorlar. Bana hizmet eden üç kadın var: Biri göğüslerimi yalıyor, diğeri bana oral seks yapıyor, üçüncüsü de yüzümün hemen üzerinde duruyor. Üçüncüsünün vajinasını yalayarak orgazm olmasını sağlıyorum.

Orgazm silsilesi inanılmaz. İnlemeler, bu kızlar partisinin müzikal zemini haline geliyor. Vibratör, yapay penis filan yok. Kadınsı bir dokunuş, narin dudaklar, uzman diller, tenlerin birbirine sürtünmesi, göğüsler, vajinalar. Bitkin düşene, ama doyana kadar defalarca orgazm oluyoruz. Sonra birbirimizin kollarında dinlenip soluklanıyor ve yeniden sevişmeye başlıyoruz.

Evet, bu benim cinsel fantezim. Ne yazık ki rüyalarımın dışında, hiçbir zaman gerçekleşmedi. İleride bir gün, hatırladığımda vajinamı *ıslatacak* bir hatıraya dö-

nüşecek.

Bir gün gerçekleştirmeyi ümit ettiğim bir fantezim daha var – bir askeri inzibatla sevişmek. Ama Sao Paulolu olması gerekir. Üniformaları beni çıldırtıyor. Pantolonun kesimi her erkeği seksi gösterir. Bunu kimse fark etmedi mi acaba? Popolarını yüksek ve sıkı gösteriyor. Bacaklarının arasındaki çıkıntı ise öldürücü bir silah taşıyorlarmış izlenimi veriyor. Gömlekleri ve kazakları onlara duygusal bir hava katıyor ve büyük tokaları olan siyah botlar giyiyorlar. *Hımm.*

Onlardan biriyle (elbette) üniforması üzerindeyken sevişmek, elime oynamam için yeni bir oyuncak bebek verilmiş gibi bütün vücuduna dokunmak muhteşem olurdu. Sonra beni sıkıca kavrayıp bana istediğini yapacak. Bacaklarım beline dolanmış biçimde beni duvara dayasa... Askeri bir inzibatın beni düzmek için pantolonunu indirmesini düşünmek bile beni çıldırtmaya yeter... Hiç yapmadığım şeyleri yapmışım gibi anlatmam. Tüm bu anlattıklarım insanların içinde, örneğin bir sinemada gerçekleşse Tanrı'dan başka ne isteyebilirim ki! İnsanların ortasında sevişmek veya birilerinin beni izlediğini bilmek, eşsiz bir orgazmın yarısına gelmeme yeter de artar bile. İki fantezimi aynı anda gerçekleştirmek mükemmel olurdu. Pekâlâ, sizlere en gizli arzularımı itiraf ettim, kim bilir belki bir gün gerçekleşirler. Yapmak isteyen var mı?

SÖRFÇÜ KIZ BRUNA'DAN SEKS HAYATINIZI CAZİPLEŞTİRECEK İPUÇLARI

Bu kadar çok erkeğin niçin fahişelere gittiğini hep merak ederim. Çiftler bugünlerde özellikle seks konusunda çok fazla konuşmuyorlar. Birbirlerine nelerden hoşlandıklarını (ve nelerden hoşlanmadıklarını) ve fantezilerini anlatmıyorlar. Ama birine istemediği bir şeyi yaptıramazsınız. Seks yapmak için iki kişi gerekir. Bazı aşırı uç fanteziler kadınları korkutuyor (ya da evliliklerin bitmesine sebep oluyor). Bu yüzden bize geliyorlar... Evet, kadınlar iyi eş ve annedirler... Dostturlar, güvenilirlerdir ve arkadaşlardır. Ama yatakta biraz gevşeyip iyi seks yapmaları gerekir. Söz veriyorum, bu onlara iyi gelecektir.

Tecrübelerimi paylaşmanın insanların işlerini biraz daha kolaylaştıracağını umuyorum. İşte birkaç ipucu, iki kişiyle (ya da üç, dört...) oynanacak bu oyunu cazip kılmanın basit kuralları.

PLANLANMAMIŞ SEKS

Planlanmış seksten daha garip bir şey yoktur... Tabii ki ben müşterilerimle yapacağım zaman plan yapıyorum. Gerçek bir partnerle işin en iyi kısmı sürprizlerdir. Zamanı ve mekânı unutarak (kamuya açık bir yer olmasın) partnerinizi hazırlıksız yakalamaya çalışın. Banyoda, mutfakta ya da apartmanın merdivenlerinde. Yakalanabileceğinizi düşündüğünüz yasaklanmış yerler size her şeyi şehvete büründürecek adrenalin hissi verir.

BAŞTAN ÇIKARTMA OYUNU

Bir ilişkiyi cazip kılmak için "Cumartesi gecesini" unutun, tamam mı? Ama başka küçük numaralar da var. Mesela iç çamaşırı (bazen bir jartiyer partnerinizin nefesini kesmek için yeterlidir), bir kostüm (hemşire, tesisatçı, hostes...) gibi. Karşılıklı striptiz (üzerinizdeki kıyafetleri sırayla çıkartmak) insanların korku görüntüleriyle gülünç görünmelerini sağlıyor (ne zamandan beri baştan çıkartma birini gülünç duruma düşürüyor?).

OYUNCAKLAR

Bir seks *shop*'a yapılacak ziyaret rüyalar dünyasına kapı açacaktır, söz veriyorum. Hayır, her ne kadar başlamak için ilginç olsa da, sadece yapay penis satmıyorlar. Daha geniş düşünün: Kelepçeleri kullanın, birbirlerinizin gözlerini bağlayın, koku ve duygu oyu-

nu oynayın, dokunma hissinizi ölçün. Seks *shop*'larda gerçekten her şeyi daha şehvetli hale getirecek uyandırıcı jeller de bulunur. Birbirinize ortak bir mesaj verecek, aynı zamanda sizi rahatlatacak ve ateşinizi yükseltecek bir film de olabilir. Mesela DVD'de iyi bir porno film izlemek, olayı daha heyecanlı hale getirebilir. Sakın unutmayın, tüm bunlar daha zevkli ve sizi iyi bir seks moduna sokacak ön hazırlık niteliğindeki şeylerdir. Ama uzun uzun sevişmek yerine sadece iki dakika sürerse bir işe yaramayacaktır.

YOĞUNLUK

Bazıları seksin porno filmlerdeki gibi olması gerektiğini düşünürler: Adam sanki asfaltta delik açmaya çalışır gibi kıza vahşice yüklenmektedir. Aslında bu noktaya da gelebilirsiniz, ama hemen değil. İşin eğlenceli kısmı yoğunluğu değiştirmektir. Bir gün kibarca olabilir. Ertesi gün daha vahşi. Ya da aynı gün ikisi birden. Ama değişmeyen seks, hep aynı pozisyonu yapmak işi rutinleştirir.

ERKEKLER İÇİN ORAL SEKS

Her iki eş için atlanmaması gereken şeyler vardır. Bu, farklı ve uyarıcıdır. Ben yatakta genelde böyleyimdir (hem verirken –alçak gönüllüğü bir kenara bırakırsak, bunda çok iyiyimdir– hem de içime alırken). Bazı müşteriler diğer kadınlara bu işin nasıl yapılacağına dair dersler verdiğimi söyleyerek benimle şaka yapı-

yorlar. İşin sırrı şu: Dilinizi penisin etrafında gezdirin ve onunla oynayın. Arada bir ağzınızla penise baskı uygulayın. Sakın elinizle mastürbasyon yapmayın. Oral seksin heyecanlı kısmı kesinlikle olasılıkları çoğaltmaktır: Dudaklar, dil, dişler (çok hafifçe), emme (vajinanın yaptığı tam olarak da budur), ağzına aldığınız yer. İyi oral seks kadın ellerini kullanmadığında ve her şeyi ağzıyla kullandığında mümkündür.

Ben her zaman yumurtalıkları okşayarak işe başlarım, burası erkeklerin en hassas ve zevk aldığı bölgedir. Okşama ile emme alternatiflerimi kullanırken (unutmayın, yumurtalıklar çok hassastır, onları incitecek bir şey yapmayın), yavaşça penise doğru yol alırım. Oral seks yaparken, penisi okşarken ağzımı bir vajina gibi hayal ederim. Bunu bilinçli yaparım. Erkekler bunu anlıyor ve penislerini vajinaya doğru yerleştirdiklerini hayal ediyorlar, ama aynı zamanda bir kadının ağzına boşalacaklarını biliyorlar. Oral seks ıslak olmalı, dil penisin etrafında gezinmeli. Tıpkı istekli bir şekilde lolipop yalayan bir çocuk gibi. Erkek boşalırken, sakın iğrenmeyin, son damlasına kadar emmeye devam edin.

Oral seksin yoğunluğu erkekten erkeğe değişir (erkeğin ritmini bilmeniz gerekiyor). Bazıları yavaş, dikkatli hareketleri sever. Bazıları hızlı sever. Hangisini sevdiğini nereden bileceksiniz? Kolay: Her iki yolu da deneyin ve kıvranmaya başladıklarında hangisinin onu zevkten dört köşe ettiğini görün.

KADINLAR İÇİN ORAL SEKS

Kadınlara oral seks yapmak biraz daha karmaşık (erkekler, buraya dikkat). Müşterilerimin yüzde 80'inin benim üzerimde oral seks yaptıklarını söyleyebilirim. Müşterilerden yalnızca yüzde 10'u ne yaptığını biliyor. Tabii ki bir kadın için iyi olan oral seks diğeri için kötüdür, çünkü her kadın farklı yerinden ve farklı bir şekilde zevk alır. Ama zaten bunu bilmek ileriye dönük bir adımdır. Bazıları klitorisinden zevk alır, diğerleri dudaklarından.(*) Kimileriyse vajinal kanalda zevki hisseder. Bu yüzden erkek okuyucular, yapacağınız en iyi şey deneme yanılma yöntemidir. Kadınların bu bölgelerini keşfedin ve tepkilerine dikkat edin. Doğru yolda olduğunuzu anlayacaksınız.

Ayrıca yoğunluk kadından kadına değişir. Bazı kadınlar hafif dokunuşları tercih eder. Bazıları küçük, ama daha sert sever (öyle değilse bile, size ne kadar sert sevdiğini söyleyecektir). Ben klitorisime yapılan hızlı, sert yalama hareketlerini severim. Yumuşak dil dokunuşları olmamalı. Dil dokunuşları tıpkı mastürbasyon yaptığım parmağım gibi olmalı. Blogumda üç tür yalayıcı olduğuna dair bir şaka yapmıştım. Tabii benim tercihlerim var. Onları nasıl sınıflandırdığımı bilmek ister misiniz? Birincisine "ağzındaki eti dişleyen köpek" diyorum. Yüzlerini poponuza yapıştıran ve kafalarını ileri geri sallayan erkekler vardır. Çoğu zaman dillerini bile hissetmesiniz, sadece burunları

(*) Burada kastedilen tenasül uzvundaki dudaktır.

vardır. Bu tür erkekler için bir dizi tavsiye: Böyle bir durumda uzaktan bile tatmin olmam. Yaralanacağım ya da incineceğim endişesine kapılırım. İkinci türe "lolipop" diyorum. Bunlar tıpkı şeker yalayan çocuklar gibidirler, hiçbir yerde durmadan aşağı yukarı yalarlar. Tatmin edici olabilir, ama bu şekilde orgazm olmak için konsantrasyona ve "içsel çabaya" ihtiyacınız vardır. Üçüncü tür ise kadın gibi yalamaktır. Erkekler, duygusuz olmayın. Kadınlar diğer kadınların ne istediklerini gerçekten bilirler. Bunu açıklaması çok zordur. Dilleriyle ve doğru yoğunlaşmayla doğru bölgeyi nasıl bulacaklarını bilirler. Parmaklarıyla G bölgesi olarak bilinen keşfedilmemiş bölgeye tam olarak ulaşırlar. Evet beyler, gerçekten kadınlara iyi oral seks yapmak istiyorsanız, nasıl diye soracak kadar aptal olmayın. Size her şeyi anlatacağız.

En iyi pozisyon tabii ki altmış dokuzdur. Aynı anda siz oral seks yaparken size de oral seks yapılır. Bu pozisyonda kadının cinsel organı erkeğin ağzında, erkeğinki de kadının ağzında olur (buraya dikkat: bazı erkekler bu pozisyonda kalplerinin memnuniyetini ikinci plana atabileceklerini düşünüyorlar) ya da her iki taraf kendi yanına doğru uzanır.

ANAL SEKS

Birçok kadın bana elektronik posta göndererek anal seksin nasıl yapılacağını soruyor. Kadınlar gerçekten bunu istediklerini, ama (aynı anda) acı çekmek-

ten koktuklarını söylüyorlar. Ya da denediklerini, ama başarılı olamadıklarını söylüyorlar. Benim tavsiyem şu: Partnerinize sırt üstü uzanmasını rica edin, siz de onun üzerine çıkın. Bu şekilde içinize almayı, hareketi ve ritmi kontrol edebilirsiniz –yapabileceğiniz kadar çok ya da az. Yağlayıcı jel içinize almaya yardım edebilir.

Erkekler için tavsiyem farklıdır: Sabırlı olun. İpleri kadına verin ve nasıl alışıksa o pozisyonu yapın (kadın eğer daha önce hiç yapmamışsa, bırakın o nasıl istiyorsa öyle deneyin). Bu işte uzman olanlar için en iyi pozisyon dört ayak üzerinde çömelmektir. Çünkü bu, bir kadın için daha zevklidir. Yeni başlayanların bunu denememesi gerekir. Bir erkeğin bunu birden yapması tehlikedir, başıma geldiği için biliyorum. Tatsız bir durum...

Anal seksle ilgili tekrar ve tekrar ortaya çıkan bir başka soru da hijyendir. Anal seksten sonra prezervatifte pislik görmek pek hoş değil. Bu tür kazalar önlenebilir. Bu riski ortadan aldırmanın tek yolu eczaneden alacağınız vajinal şırıngayı kullanmaktır. Bu, üst tarafa yerleştirdiğiniz plastik tüplü, armut şeklinde lastikten yapılma bir araçtır. Tüm yapmanız gereken plastik kısmı suyla doldurmak ve tüpü anüse kaydırmaktır. Tüm su içinize girene kadar plastik kısmı sıkın. Daha sonra içindeki herhangi bir şeyi çekerek su kendiliğinden dışarı çıkar. Bu sizi incitmez ve temiz, anal seks yapmanızı sağlar.

Ama her şeye rağmen, eğer hâlâ bir şey geliyorsa, ne kadar utandırıcı olursa olsun (garanti ederim ki, öyledir), erkeğin bu deliğin başka şey için olduğunu unutmaması gerekir... Bu şırıngayı kullanınca risk neredeyse ortadan kalkar.

Genç erkeklere bir ipucu: Lütfen hemen olaya girmeye çalışmayın. Kadınların anal seks için havaya girmeleri gerekir. Önce kadının zevk almasına konsantre olun (böylece siz de zevk alacaksınız). Bol bol okşayın, oral seks yapın ve onu rahatlatın... Daha sonra her ikiniz de boşalırsınız. Eğer biriniz boşalırsa, seks tamamlanmamıştır.

BRUNA'NIN
ON BEŞ EMRİ

1. Yatakta özgür olun ve yatak odanızda mahremiyet konusunda sakın utangaç olmayın.
2. Sevgi ve saygı çerçevesinde eşinizle tüm fantezilerinizi gerçekleştirin. Ve bunu sırayla yapın. Bugün sizin fantezileriniz, yarın da eşinizin.
3. Piyasada yeni çıkan ürünlere bakmak için birlikte seks shop'a gidin. Hiçbir şey almasanız bile, sırf eğlence olsun diye bunu yapın.
4. Farklı yerleri deneyin. Sadece yatakta seks yapamazsınız herhalde, değil mi?
5. Seksin yoğunluğunu ve stilini değiştirin: Âşıklar, vahşi, kibar, acele...
6. Hiçbir zaman ön sevişmeyi atlamayın. Bu, seksin en önemli kısmıdır.

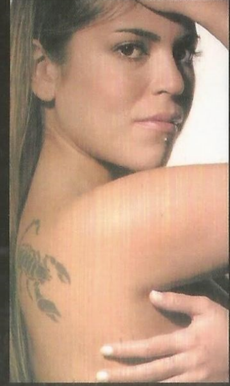
7. Asla şu gün, şu saat, şu şekilde (önce öpüşme, sonra birbirlerinize oral seks, en son birleşme gibi) diye plan yapmayın.
8. Eşinizin tüm bedenini en küçük bir ayrıntıyı bile atlamadan keşfedin: Ayaklarını, gıdığını, karnını... Ona neyin haz verdiğini öğrenin.
9. Birine istemediği bir şeyi asla yaptırmayın, herkesin sınırlarına saygı gösterin. Eğer sınırları aşmak istiyorsanız, uzun uzun konuşun, eşinizi rahatlatın ve kibar bir şekilde bunu yapın.
10. Her zaman önce kadının boşalmasını sağlayın; böylece boşalan kadın rahatlar ve her şeyi yapmaya hazır hale gelir.
11. Eğer eşinizin bir şeyleri nasıl tercih ettiğini çözemiyorsanız, kibarca sorun
12. Seksten sonra birbirinize sevgi ve şefkat gösterin. Konuşun, sigara için ve sarılın.
13. Sırf eşiniz mutlu olsun diye orgazm taklidi yapmayın. Olmuyorsa, olmuyordur.
14. Yeni pozisyonlar deneyin. Bunu kendinize her gün iş edinin. Başka yolu yok.
15. Eşinizi korkutacak ya da eşinize sizin kaçık olduğunuzu düşündürecek bir fanteziniz varsa, yapacağınız en iyi şey sizi tatmin edecek bir profesyonel bulmanızdır.

SONUÇ

Bruna yirmi birinci yaş gününü kutlamadan önce telekızlıktan istifa etti. Şu anda üniversitede psikoloji okuyor. Öleceği güne kadar kendi fikirlerini yazmaya istekli görünüyor. "Yarın evlenmek istiyorum", "Bebeğim dün doğdu" isimli kitaplarını yazmak istiyor ve bu arzularının Pedro'yla olmasını umut ediyor. "Fahişe olarak çalışırken hayallerimin adamıyla tanıştığım için çok şanslıydım. Herkesin sonu böyle mutlu bitmez," diyor. Bu arada hayattaki en önemli şeyin mutluluğu aramak olduğuna inanıyor.

Akrebin Tatlı Zehri on iki dile çevrildi ve yayımlandı. Bugünlerde sinema filminin hazırlıkları yapılıyor.

Akrebin Tatlı Zehri

Brezilya'lı bir telekızın günlüğü

Bruna Surfistinha

"Eğer fahişe olacaksam, asla sıradan bir fahişe olmayı kabul etmem."

Müşterilerinin "Sörfçü Kız Bruna" olarak tanıdıkları Surfistinha, Brezilyalı orta halli bir ailenin evlatlık kızıydı. Daha sonra ailesini terk edip Brezilya'nın arka sokaklarında fahişelik yapmaya başladı. Çok geçmeden Brezilya'nın zengin kesimi tarafından aranan bir fahişe oldu. Basamakları o kadar hızlı çıkıyordu ki, bir anda ülkesinin Paris Hilton'u oldu... İnternetteki sayfası en çok okunan bloglar arasına girdi. Dünyanın her yerinden binlerce hayran kazandı.

Akrebin Tatlı Zehri'nde; Bruna başından geçen tüm olayları hiçbir sansüre başvurmadan anlatıyor. Nasıl uyuşturucu kullanmaya başladığı, müşterilerine nasıl davrandığı, ailesiyle olan sürtüşmeleri, seksepalitesi bunlardan sadece birkaçı... "Herşeyi gördüm ve bilinçli yaptım. Arkamda beni ürkütecek hiçbir şey yok" itirafında bulunuyor.

Akrebin Tatlı Zehri, Brezilya seks endüstrisindeki bir kızın küllerinden arınıp yeniden doğmasının hikayesi. Provakatif, baştan çıkarıcı ve unutulmaz bir yarı anı, yarı roman havasındaki bu kitap, genç bir kızın başından geçen çarpıcı olayların ve insan seksüalitesinin korkusuz bir ifadesidir...

ISBN-13:978-975-8978-89-2